

Programa participatiu

2011-2015

PRÒLEG: PRINCIPIS GENERALS I ELABORACIÓ DE PROGRAMA 4

PRESENTACIÓ: SOM D'ESQUERRES I INDEPENDENTISTES, QUÈ VOL DIR AIXÒ?	4
DECLARACIÓ DE PRINCIPIS.....	5
COM FUNCIONEM?	7
COM S'HA ELABORAT AQUEST PROGRAMA?.....	8

CONSTRUCCIÓ NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS 10

LA VEGUERIA PENEDÈS	13
---------------------------	----

DRETS SOCIALS 16

DEMOCRÀCIA DIRECTA, ADMINISTRACIÓ TRANSPARENT I MUNICIPALITZACIÓ..... 21

PARTICIPACIÓ DIRECTA.....	22
TRANSPARÈNCIA.....	26
GESTIÓ PÚBLICA	27
MUNICIPALITZACIÓ	29

URBANISME, HABITATGE I MOBILITAT 32

INTRODUCCIÓ	32
URBANISME: PER UN URBANISME SOSTENIBLE I AL SERVEI DE LES PERSONES.....	34
HABITATGE: GARANTIR EL DRET A L'HABITATGE	39
MOBILITAT: PER UNA MOBILITAT SOSTENIBLE I ACCESSIBLE PER A TOTHOM	42

MEDI AMBIENT I DEFENSA DEL TERRITORI 48

GESTIÓ DE RESIDUS	48
GESTIÓ DE L'AIGUA.....	52
ENERGIA	54
MODEL AGRÍCOLA	56
POLÍTIQUES CLIMÀTIQUES I ENERGÈTIQUES EN L'ÀMBIT LOCAL.....	57
CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA.....	58
CONTAMINACIÓ LUMÍNICA	58
CONTAMINACIÓ ACÚSTICA	59
SOBIRANIA ALIMENTÀRIA	59
DEFENSA DEL TERRITORI	62

DESENVOLUPAMENT SOCIOECONÒMIC 69

TREBALL.....	72
ECONOMIA: MODELS SECTORIALS I MODEL FISCAL	77
MODEL COMERCIAL	77
MODEL INDUSTRIAL.....	79
MODEL AGRÍCOLA	80

MODEL TURÍSTIC	82
MODEL FISCAL	83
CULTURA I FESTES	86
GESTIÓ CULTURAL	87
TEIXIT ASSOCIATIU	91
ÀMBITS CULTURALS	96
CICLE FESTIU	106
CULTURA POPULAR.....	109
BIBLIOTEQUES I SALES D'ESTUDI.....	110
PATRIMONI HISTÒRIC I LOCAL.....	111
CULTURA DEL VI.....	116
LLENGUA CATALANA.....	117
EDUCACIÓ	119
PROJECTE EDUCATIU DE VILA (PEV)	121
LA LLAR D'INFANTS, L'ESCOLA I L'INSTITUT	123
EDUCACIÓ INCLUSIVA.....	125
AMPLIACIÓ I MODIFICACIÓ DEL CONSELL ESCOLAR MUNICIPAL (CEM).....	125
IMMERSIÓ LINGÜÍSTICA	126
EDUCACIÓ AMBIENTAL. PRESA DE CONSCIÈNCIA DE L'ENTORN A LES ESCOLES.....	126
SALUT I QUALITAT DE VIDA	128
LA PARTICIPACIÓ EN LES POLÍTIQUES DE SALUT: ELS GOVERNS TERRITORIALS DE SALUT (GTS)	128
PROMOCIÓ DE LA SALUT I REDUCCIÓ DE RISCOS	129
NOVES TECNOLOGIES	133
LES NOVES TECNOLOGIES, UNA OPORTUNITAT.....	134
ACCÉS UNIVERSAL A INTERNET	134
ALFABETITZACIÓ DIGITAL	135
FOMENT DEL PROGRAMARI LLIURE	136
ADMINISTRACIÓ OBERTA 2.0	137
MITJANS PÚBLICS DE COMUNICACIÓ 2.0	138
ESPORTS	139
OPTIMITZACIÓ I ADEQUACIÓ DE LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES	139
CONVIVÈNCIA I COHABITACIÓ PACÍFICA	142
SOLIDARITAT I COOPERACIÓ AL	
DESENVOLUPAMENT	147
JOVENTUT	150
DONA	155
GENT GRAN.....	166

ALLIBERAMENT GAI, LÈSBIC I TRANSSEXUAL (GLT)	
.....	170
EL FET MIGRATORI	173

PRÒLEG: PRINCIPIS GENERALS I ELABORACIÓ DE PROGRAMA

Presentació: som d'esquerres i independentistes, què vol dir això?

- Les polítiques d'esquerres són aquelles que cerquen alternatives a l'actual sistema. Al sistema econòmic, polític i de classe en el que hem nascut i viscut durant tota la vida. Les polítiques d'esquerres són aquelles que intenten retornar poder de decisió a les classes populars, als treballadors i treballadores, als estudiants i als autònoms, a les persones en atur i a les persones que tenen cura de la llar. Són les que donen suport a la mobilització dels treballadors/es, de les plataformes d'usuaris/es i entitats ecologistes, participant en aquestes mobilitzacions, encoratjar-les i donar-los un suport continuat i sincer, i no venent-los.

Les polítiques d'esquerres són les que porten aquest debat al carrer, per tal de començar a proposar i discutir solucions que no siguin només assistencials i que vagin a l'arrel del problema, que és un sistema legal que prima i defensa el dret a enriquir-se d'una minoria a costa del patiment i el sacrifici de la majoria; política d'esquerres és desemmascarar els qui treuen grans beneficis d'aquesta situació. Política d'esquerres és impulsar una alternativa global al sistema capitalista.

- Pel que fa a la qüestió nacional, nosaltres som els independentistes que no renunciarem a la consecució de l'alliberament nacional, i cada pas que fem és en aquest sentit. Intentem evitar al màxim tota possibilitat de renúncia en el nostre funcionament i en la nostra pràctica política. Seguim la consigna del difon la idea, del fer la independència cada dia, en cada lloc concret, de construir el contrapoder.

No negociarem ni pactarem, doncs, amb els estats espanyol i francès la independència dels Països Catalans. Aquesta no és negociable, de moment, i per tant, tot oferiment o possibilitat d'aquest serà un engany en el que no hem de caure i no caurem. No estan disposats a pactar la nostra independència, ni a respectar la nostra proclama, si s'esdevenís, sense més ni més.

Així doncs, en definitiva, el nostre és un projecte de lluita i de participació, dos conceptes que són indestruïbles de la paraula independència. Un projecte de discussió, conscienciació i autoorganització popular, de reapropiació de la política per la gent.

Declaració de principis

La CUP és una organització política assembleària d'abast i àmbit nacional, que s'estén arreu dels Països Catalans i que, partint de l'àmbit municipal, treballa per uns Països Catalans independents, socialistes, ecològicament sostenibles, territorialment equilibrats i no patriarcal. La CUP és una organització política municipalista, de funcionament assembleari i que treballa i lluita per l'alliberament del nostre país.

En aquest sentit, la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) s'articula com a espai útil per totes aquelles persones i col·lectius amb voluntat transformadora que lluiten per la llibertat del nostre poble, amb la intenció de ser un espai de confluència de l'Esquerra Independentista, així com dels moviments socials, en la lluita per l'alliberament nacional i social dels Països Catalans.

La CUP presenta una proposta política que ens ha de permetre assolir la independència i la justícia social per als Països Catalans.

La nostra aposta per la independència respecte els estats espanyol i francès (més enllà de les arrels històriques, culturals, socials i econòmiques de la nació catalana), se sustenta en la voluntat política de totes les persones que, lliurement, ens reclamem membres de la comunitat nacional catalana.

L'establiment d'una entitat política pròpia és la base necessària per a la defensa i el ple desenvolupament de la nostra nació.

Les Candidatures d'Unitat Popular (CUP) som candidatures independentistes i d'esquerres del Països Catalans que, des de l'àmbit local, treballem per bastir un país més lliure i més just. Entenem que la política local és l'àmbit més proper a la ciutadania i, per tant, la construcció nacional també s'ha de fer des dels ajuntaments. Malgrat el limitat marge d'acció d'aquesta institució, té prou possibilitats com per modificar i superar l'actual municipalisme regionalista i bastir un projecte de país basat en els municipis i les persones.

Treballem per aconseguir una democràcia directa, on cada un dels vilatans i vilatanes puguin participar en els afers del municipi, i on tothom no només pugui dir-hi la seva, sinó ser partícip de les decisions que ens afecten. Apostem també per una Vilafranca integradora i socialment igualitària, amb un desenvolupament territorial sostenible, i per la dinamització del teixit associatiu, la base de la reconstrucció nacional dels Països Catalans.

Ens comprometem a defensar un programa d'actuació basat en:

- L'aprofundiment de la democràcia participativa, com a eina indispensable per fer de la nostra societat una organització respectuosa, amb la voluntat popular per avançar cap a la transformació socialista de l'estructura social i econòmica.
- La consecució d'unes viles i ciutats integradores i socialment igualitàries: respectant sempre la diferència, els ajuntaments han de treballar per aconseguir la igualtat de drets, garantir l'accés als serveis públics (ensenyament, sanitat, etc.) i oferir unes condicions de treball dignes a tota la seva ciutadania.
- Convertir els municipis en un dels principals motors en la construcció nacional dels Països Catalans, tot promovent polítiques en defensa de la llengua, cultura i identitat nacional, partint sempre de la integració, la cohesió social i el sentit de comunitat. D'altra banda, cal un compromís ferm dels ajuntaments i dels seus representants en la defensa de l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació.
- Garantir el desenvolupament econòmic, social i territorial sostenible des dels municipis, que, lluny d'accions mediambientals aïllades, tinguin com a referència un model de territori equilibrat globalment, per tal d'aconseguir una millora real en la qualitat de vida de la majoria de la seva població que sigui compatible amb el tractament respectuós amb l'entorn natural.
- La dinamització del teixit associatiu i la promoció de l'organització ciutadana, com a fonament per assegurar una societat amb persones lliures, responsables i solidàries.
- El compromís de les CUP a generar dinàmiques en el context mundial en què

ens movem, per tal d'aconseguir unes viles i ciutats solidàries amb els pobles que lluiten pel seu dret a la vida, a la dignitat i a la llibertat, ja sigui des de l'àmbit de l'actuació institucional com des de la promoció educativa dels valors que fan possible aquesta solidaritat. El nostre compromís no s'acaba en l'acció programàtica, ja que pensem que tant els ajuntaments com els representants municipals han de tenir un paper clau en la construcció d'una societat catalana plenament lliure i solidària.

Com funcionem?

La Candidatura d'Unitat Popular de Vilafranca funciona de manera assembleària; per tant, tothom que hi participa hi té veu i vot.

La CUP consta de dues comissions que es reuneixen setmanalment en assemblea:

- La Comissió Permanent, que treballa el dia a dia de les polítiques de l'àmbit local, en els plens i tots els temes institucionals que afecten directament a la nostra vila.
- La Comissió Organitzativa, que treballa en les tasques menys institucionals, el contacte directe amb les persones, la relació amb el teixit associatiu, el treball en temes d'àmbit nacional, l'organització d'actes i assemblees o l'elaboració de propostes de futur com aquest programa electoral, entre d'altres.
- La Comissió Ordinària, que es realitza mensualment i hi pot participar qualsevol persona interessada en la CUP; serveix per tractar temes generals i fer seguiment de la tasca institucional i organitzativa.

Sempre que hi hagi temes rellevants a debatre es realitza una assemblea extraordinària.

A més, dos cops l'any se celebra una assemblea general on es convida a participar-hi a tots els i les militants, membres actius de la CUP i tothom interessat en el projecte d'unitat popular, per tal de debatre les noves formes de treball, d'organització o de línies polítiques a seguir.

Anualment, també celebrem una trobada per informar i passar comptes a tots els i les militants, col·laboradors i simpatitzants de la feina feta durant l'any. Així com per

a recollir aportacions i propostes per tal de definir o corregir les línies de treball a seguir.

Com s'ha elaborat aquest programa?

L'objectiu de la nostra candidatura, així com de la tasca que hem estat duent a terme al llarg de la present legislatura, és obrir les portes de l'Ajuntament a tots els ciutadans i ciutadanes, per donar-los veu i espais de participació, per gaudir d'accés a la informació clara i continuada i, per generar processos de decisió i actuació "de baix a dalt" (en lloc de fer-ho a la inversa). En definitiva, pretenem retornar la il·lusió i l'interès per la política municipal a la ciutadania i, el que és més important, que en pugui formar part i participar en el seu propi desenvolupament. Seguint amb aquesta idea i com ja s'ha fet en les eleccions anteriors, la CUP va decidir que el programa electoral fos fruit de la participació del màxim nombre de persones, col·lectius i entitats que d'alguna manera o altra volen participar o fer sentir la seva veu a Vilafranca.

La participació ciutadana és un dels puntals bàsics del nostre treball i, en coherència, hem decidit fer extensible a tota la població de la vila el PROGRAMA PARTICIPATIU, en què cadascun de nosaltres ha pogut dir-hi la seva, participar activament i construir entre totes i tots una altra Vilafranca.

Per aquest motiu, la comissió organitzativa ha treballat en aquest àmbit, amb l'objectiu de recollir el màxim de propostes i realitzar amb la màxima participació el nostre projecte col·lectiu: el PROGRAMA PARTICIPATIU.

Hi ha hagut diferents maneres de participar en aquest programa: mitjançant els punts de trobada sobre temes concrets i obrint diferents vies de contacte per recollir propostes i opinions (correus electrònics i bústies). També s'han realitzat moltes reunions amb entitats o amb persones per conèixer la seva opinió sobre els diferents temes que afecten Vilafranca del Penedès.

Durant l'elaboració del PROGRAMA PARTICIPATIU s'han realitzat 8 debats temàtics oberts a la participació en què desenes de persones han analitzat l'estat actual de la vila i recollit propostes concretes sobre les diferents temàtiques: urbanisme, medi ambient, drets socials, construcció nacional, treball, cultura i festes, economia local i turisme i, educació.

Tot i això, considerem que el programa electoral de la CUP no és un programa tancat dels quatre anys que dura la propera legislatura; la CUP sempre està oberta a noves propostes, noves opinions i a la participació de tothom en el nostre projecte. La CUP sempre ha defensat una altra manera de treballar, on tothom pugui ser escoltat, pugui participar activament i pugui defensar un projecte comú per a Vilafranca del Penedès. Aquesta ha estat, és i serà la nostra manera de treballar, perquè creiem que la veu del poble ha de ser la base de la política municipal.

La teva aportació, per petita que sigui, és imprescindible! Per això, et convidem a llegir aquest programa electoral, que ens donis la teva opinió i que col·laboris amb nosaltres.

Pots contactar amb nosaltres de les següents maneres:

- Exposant la teva proposta o opinió a les reunions que realitza la CUP al Casal Independentista de Vilafranca El Cep (C/ Santa Maria, núm. 4).
- Deixant la teva proposta a la bústia del Casal Independentista de Vilafranca El Cep.
- Enviant la teva opinió per correu electrònic (info@cupvila.cat).

També pots seguir la nostra activitat a través de:

www.cupvila.cat

<http://www.facebook.com/cupvila>

<http://www.twitter.com/cupvila>

CONSTRUCCIÓ NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS

La CUP, d'acord amb la trajectòria política de l'Esquerra Independentista (EI), es marca com a objectiu estratègic la construcció dels Països Catalans, formats pel Principat de Catalunya (amb la Catalunya Nord i la Franja de Ponent), Andorra, el País Valencià, Mallorca, Menorca i les illes Pitiüses. Per a nosaltres, el nostre país són els Països Catalans, de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar, i totes les persones que hi viuen, independentment del seu origen i condició, i de la seva opinió política (aquells i aquelles que, ara per ara, no es consideren independentistes o fins i tot catalans, també en formen part). El nostre futur com a poble també compta amb ells.

Aquesta construcció ha de representar una política d'alliberament per al conjunt dels Països Catalans i s'ha de dur a terme de manera transversal, des de camps com l'organització administrativa, la coordinació supramunicipal o el paper polític dels regidors i regidores, per tal d'assolir una societat catalana plenament lliure i solidària.

Els Països Catalans pateixen diferents tipus d'opressions, entre elles:

- La nacional, imposada pels estats espanyol i francès, que perpetuen el seu domini sobre la nostra nació, sense oferir les condicions democràtiques per poder decidir lliurement el nostre futur i negant la possibilitat d'exercir el dret a l'autodeterminació i de federació dels diversos territoris dels Països Catalans (dividits actualment en diferents comunitats autònomes i departaments). Els i les catalanes som un poble ocupat, oprimat i expropiat, i ho seguim sent, malgrat l'autonomia. Els parlaments autonòmics i les competències transferides responen a un disseny de legitimació de l'ordre establert davant del poble, buscant aconseguir un propòsit sense que es noti, que és mantenir-nos dins Espanya.
- La que pateixen els treballadors i les treballadores d'aquest país. L'actual model socioeconòmic, on el poder polític està sotmès al poder econòmic, condemna la major part de la població a sobreviure en condicions cada cop més precàries. L'accés a l'habitatge, la inestabilitat laboral i els sous baixos, la pèrdua de drets civils i socials, la poca qualitat dels serveis públics (sanitat, ensenyament, etc.), les baixes pensions i la pèrdua de poder adquisitiu, són alguns dels exemples als quals diàriament ens enfrontem.

Davant d'aquesta situació, pensem que és necessari articular una resposta, tant a dins de les institucions com al carrer. No només s'ha de treballar en la presentació de mocions, denunciant i donant a conèixer situacions d'injustícia social que es produeixen a la vila, sinó també col·laborar amb les diverses entitats i col·lectius que apostin per la superació del model socioeconòmic vigent i per la construcció nacional dels Països Catalans.

El compromís de diversos col·lectius i persones amb aquestes lluites comporta, moltes vegades, la repressió i la seva criminalització. Per tant, treballarem també per denunciar i per solidaritzar-nos amb aquelles causes que necessitin el nostre suport.

Per tot això, treballarem per tal que els municipis siguin un dels principals motors de la construcció dels Països Catalans i, per això, cal un ferm compromís dels ajuntaments i dels representants municipals en la defensa de l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació, així com la implicació i la sensibilització de tota la població.

Des d'un punt de vista institucional, treballarem per:

- El reconeixement i l'exercici del dret a l'autodeterminació dels Països Catalans.
- El dret a la lliure federació dels nostres municipis i administracions regionals en l'àmbit geogràfic del conjunt de la nació catalana.
- El reconeixement jurídic i polític per a la Vegueria Penedès.
- La supressió de les diputacions provincials.
- Un augment dels recursos i de les competències per als municipis com a administracions més properes als ciutadans i a les ciutadanes i, per tant, més coneixedores de les dinàmiques socials i més sotmeses al control democràtic del poble.
- La plena catalanització de l'administració, habilitant els mecanismes necessaris per aconseguir que el conjunt de la ciutadania tingui accés a l'ús de la nostra llengua, tot reconeixent la validesa dels documents municipals redactats en català.

Tant per fer real l'avanç en l'autonomia municipal com per posar els nostres municipis al servei d'un projecte polític emancipador per al conjunt del poble català, cal avançar en la definició d'organismes de representació política. Per tant:

- Treballarem per la creació d'una Xarxa de Municipis dels Països Catalans, com a òrgan municipalista que superi les actuals agrupacions sectàries i partidistes, i com a embrió també d'un òrgan de construcció nacional dels Països Catalans.
- S'han d'establir òrgans de treball sectorials d'abast nacional que agrupin representants municipals d'arreu dels Països Catalans, per treballar propostes polítiques comunes en els àmbits cultural, territorial, social, ambiental, lingüístic, etc. També cal crear un organisme públic mancomunat que pugui assumir progressivament les accions econòmiques que els ajuntaments actualment, es veuen obligats a realitzar amb entitats financeres i/o amb institucions de gestió recaptatòria.
- Creació de l'Assemblea Nacional de Representants: impulsarem i donarem suport a una assemblea permanent de regidores i regidors dels Països Catalans, com a òrgan representatiu i consultiu del poder local a nivell nacional i com a embrió d'un futur òrgan de poder popular: una assemblea nacional de representants. Aquesta assemblea, de la que formaran part tots els càrrecs electes dels Països Catalans que en vulguin formar part, independentment de la tendència política o el partit al que representin, ha de conformar la primera institució política nacional no espanyola ni francesa, i es constituirà com a expressió política legítima del poble català que gestioni el procés cap a la independència, convocant un referèndum d'autodeterminació si s'escau.

Des d'un punt de vista de conscienciació, lluita i promoció de la participació política de la població de Vilafranca, treballarem per:

- Promoure la integració a la cultura catalana de les persones nouvingudes, sense que aquestes perdin els enriquidors trets culturals d'origen. Alhora que treballarem perquè aquestes siguin també part activa en la construcció

nacional del Països Catalans amb els mateixos drets i deures.

- Promoure i donar suport a la creació de sindicalisme en clau catalana i de classe, davant de la necessitat de vehicular la veu de la majoria treballadora també des de l'òptica independentista. Som conscients que als Països Catalans hi ha una majoria treballadora, i per tant, cal articular un missatge que arribi a aquest sector.
- Defensar models d'autoorganització popular i per la desobediència civil si fa falta, amb l'objectiu de promoure la participació popular i defensar el dret a decidir sobre qualsevol qüestió. El moviment de les consultes sobre la independència i el rebuig a les sentències dels tribunals constitucional i superior (retallada de l'estatut i atac a la immersió lingüística a l'escola) han obert un nou camí en aquest sentit.
- Participar activament d'iniciatives orientades a la construcció nacional dels Països Catalans, de forma no partidista, amb altres organitzacions i partits que comparteixin aquest objectiu. De la mateixa manera que ho vam fer durant el procés de consultes sobre la independència.
- Promoure l'ús i l'aprenentatge de la llengua catalana, no només en clau institucional, sinó també donant suport a totes aquelles entitats i associacions que cerquin aquesta finalitat.

La vegueria Penedès

Davant l'aprovació de la Llei de Vegueries per part del Parlament el juliol de 2010, on es proposa un nou model d'ordenació territorial de Catalunya, que pretén articular l'organització administrativa del Principat en vegueries, la CUP aposta perquè el nostre municipi, Vilafranca del Penedès, formi part d'una vegueria constituïda per les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i aquells municipis de l'Anoia que lliurement s'hi adhereixin. Les vegueries tindran un paper important com a ens supracomarcals de govern amb funcions de planificació territorial, d'assignació de recursos i de coordinació i de suport polític i tècnic als ajuntaments. Per això, entenem que cal articular-les sota criteris de realitat demogràfica, històrica, social i cultural. Dividir la històrica "Marca Penedès" entre tres vegueries - Barcelona, Camp de Tarragona i Catalunya Central-, com ha fet el Parlament de Catalunya amb la

nova Llei de Vegueries, constitueix un greu error i un atac a les nostres realitats comarcals.

Per tant, ens comprometem a:

- Lluitar perquè els vilafranquins/es tinguem el dret sobirà a decidir el nostre futur dins la nova divisió territorial de Catalunya. Els i les ciutadanes dels territoris de la “Marca Penedès”, coneixedors de la nostra realitat, hem de tenir veu i vot en tot aquest procés, i no permetre que se'ns imposin solucions des de despatxos de Barcelona per qüestions electorals, o fins i tot des de Madrid per imposicions provincials.
- **Reafirmem el nostre compromís de treballar, en tots els àmbits que estiguin al nostre abast, per tal que la vegueria del Penedès esdevingui una realitat com més aviat millor. Entenem que la creació d'una vegueria del Penedès respon a la voluntat popular dels vilafranquins/es i és coherent amb la realitat demogràfica, històrica, social i de relacions entre les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i l'Anoia.**
- Treballar dins del nostre àmbit d'actuació per tal que des de la Generalitat de Catalunya es desenvolupi l'Àmbit Funcional de Planificació Territorial del Penedès, que conté les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i l'Anoia, excepte els municipis d'aquesta comarca que així ho manifestin d'acord amb el procediment que s'estableixi per reglament. Entenem que aquest pas és imprescindible per tal d'articular i fer realitat una futura vegueria del Penedès.
- Defensar la creació d'una Regidoria de Relacions Intercomarcals. Des de la CUP creiem fermament que Vilafranca ha de liderar aquest projecte i per aquest motiu volem que l'Ajuntament es doti d'una regidoria de Relacions Intercomarcals. Aquesta figura, de caràcter provisional fins que no es concreti la base organitzativa de la futura vegueria, ha de servir per a promoure, impulsar i executar accions a favor de la vegueria Penedès.

Serien tasques d'aquesta regidoria:

- Coordinar el seu treball amb les entitats del territori que treballen per la consecució d'una vegueria pròpia, a través d'un consell.

- Promoure les relacions polítiques, econòmiques, socials i culturals amb la resta de municipis de les nostres comarques.
- Promoure la participació i el debat en els municipis sobre quin model de vegueria volem.

DRETS SOCIALS

Introducció

Entenem els drets socials com un enfocament clau des del qual es pensen i executen les polítiques públiques en general, i les socials, en particular, a nivell local. És a dir, que no només comporten un discurs, sinó també una pràctica que considera i reconeix les persones com a les constructores de les pròpies solucions davant la manca de drets que els neguen un sistema polític, econòmic i social centrat en el capital i no pas en les necessitats de la gent. Els drets socials són universals i inalienables i per això, qualsevol retallada d'aquests és injustificable.

Els vilafranquins i les vilafranquines som persones amb característiques físiques, psíquiques, d'origen, etc., que donen lloc a diferents identitats, però en cap cas aquestes diferències no han de derivar en desigualtats socials o per raó de sexe, en discriminacions pel lloc de procedència, en marginar la gent gran, ni en la precarietat laboral pel fet de ser jove. Aquestes desigualtats socials neixen o es fomenten sota el paraigua de la desigualtat econòmica i en la promoció de l'individualisme i la competitivitat, en comptes de la solidaritat i la cooperació en el si de la comunitat. Per tant, els drets socials han de garantir la igualtat d'oportunitats i evitar qualsevol forma de discriminació o exclusió social.

Els drets socials han de donar resposta a les necessitats de les persones. Necessitats que vindran definides pel context social del municipi.

Des d'aquesta perspectiva més social, és hora que els ajuntaments passin a ser un agent actiu per tal de transformar l'actual sistema neoliberal basat en el màxim benefici d'uns pocs per damunt dels drets de la majoria. Apostem per la transformació de l'actual ordre econòmic i social com a única via per posar fi a les desigualtats socials generades per un sistema capitalista cada cop més agressiu, que necessita que la major part del món continuï immers en la pobresa per tal de mantenir grans acumulacions de capital en mans d'una minoria privilegiada.

Aquesta desigualtat, traslladada a l'àmbit local, es tradueix en la coexistència de bosses d'autèntica pobresa o rendes per càpita molt baixes (serveis d'assistència desbordats, cues per aconseguir béns bàsics com aliments, roba..., recursos pels sense sostre plens, gent a la vila que necessita buscar a les escombraries per si

troba alguna cosa que els pugui cobrir alguna necessitat, etc.), al costat d'un petit percentatge de població que concentra grans propietats i una capacitat de consum molt elevada i de luxe.

Cal remarcar que tothom ha de contribuir a la proposta i recerca de solucions que l'Ajuntament pot arribar a establir, tant en la diagnosi com en les eines de treball per a enfortir els drets socials, i això és feina de tots i totes. Ens cal un canvi de rumb i deixar de banda l'orientació assistencialista i caritativa, que només lluita contra les conseqüències, per anar a l'origen de les causes de les desigualtats.

Per això, ens comprometem a emprendre accions a nivell municipal de superació del model actual:

- Crear un nou model de gestió i participació autònom sense imposicions supramunicipals que no coneixen la realitat local.
- Crear alternatives econòmiques (com una banca local) per tal d'anar creant des de la base una alternativa que es pugui anar estenent arreu de pobles, viles i ciutats dels Països Catalans.
- Potenciar el cooperativisme de distribució i consum com a alternativa al capitalisme especulatiu.
- Implicar directament la ciutadania en la planificació i gestió del manteniment i creixement dels serveis de titularitat pública (sobretot serveis educatius, sanitaris, laborals, d'habitatge, etc.) davant de l'ofensiva neoliberal que promou les privatitzacions i l'assignació de menys recursos als serveis públics.
- Generar polítiques per promoure la participació, el debat i la mobilització, i així, afrontar els conflictes socials que puguin afectar el municipi i superar els discursos 'criminalitzadors' dels sectors més pobres de la vila.

Propostes

- **Crear la regidoria pels Drets Socials:**

Volem reorientar i reestructurar l'actual regidoria de Serveis Socials cap a una regidoria basada en els drets socials de les persones, entesos com a drets

universals i de totes les persones que viuen a Vilafranca, i que han de ser efectius i accessibles per a tothom.

Per tant, proposem en primer lloc el canvi de nomenclatura d'aquest servei i que es digui regidoria pels Drets Socials. La finalitat d'aquesta nova regidoria ha de ser d'assegurar un ampli ventall de drets bàsics de les persones, entès com a pilar de qualsevol democràcia, i no només pal·liar situacions límit. Cal entendre que s'ha d'anar més enllà del simple assistencialisme, i promoure una transformació de l'actual sistema socioeconòmic. Aquesta nova regidoria haurà de modificar substancialment els seus objectius i superar l'estadi actual, on s'intenten alleugerir les conseqüències de situacions difícils de necessitat econòmica o de problemàtica d'exclusió social, a un estadi on es treballi per solucionar les causes que provoquen aquesta problemàtica o necessitat. Cal pensar en un nou escenari, on la regidoria resol i defuig de polítiques i actuacions que perpetuen la demanda i la dependència d'usuaris/es d'aquests serveis.

Per això és bàsic situar aquesta 'nova' regidoria en una posició principal dins l'esquema i organització municipal, i que d'ella es derivin els diferents serveis i regidories. Serà la regidoria motor, on s'assegurarà una transversalitat real en totes les polítiques públiques (culturals, esportives, educatives, ambientals, urbanístiques, laborals, econòmiques, de gent gran, de joves, de dones, etc.). Aquesta és la correlació lògica si els drets socials s'entenen com un pilar estructurador de la vila, i es dotarà dels recursos necessaris.

Per agilitar els processos i per descongestionar l'administració local i garantir la ràpida solució dels problemes que plantegin les persones, cal que la regidoria de Drets Socials disposi d'una finestra única que agiliti, solucioni i assessori de forma ràpida i eficaç els problemes.

Cal, doncs, redefinir i reorganitzar l'actual regidoria de serveis socials i totes les altres (promoció econòmica, treball, formació, educació, etc.) per avançar cap a una finestra única, de manera que es faciliti la informació no difusa, i a la vegada, una accessibilitat als recursos existents en un temps raonablement breu. És per això que entenem que aquesta regidoria pels Drets Socials hauria de dependre directament de l'Alcaldia.

Aquesta regidoria, que seria el pilar estructurador de totes les actuacions i polítiques públiques, requereix d'una eina de coneixement important, bàsica i transversal: n **Observatori pels Drets Socials**. Aquest Observatori seria un instrument d'assessorament, amb dades reals i actualitzades de tots els serveis públics de la vila i amb fonts de coneixement d'altres administracions supramunicipals (comarcals, autonòmiques i estatals). D'aquesta manera, la informació seria pública, transparent i comparable, ajudaria a detectar necessitats i millores en els serveis i, permetria un treball tècnic transversal real i de seguiment i avaluació de la qualitat dels serveis.

- **Elaborar la Carta pels Drets Socials:**

Per tal d'avançar en aquest sentit i amb la intenció de vetllar perquè així sigui, caldrà elaborar un pla d'actuació per abordar les situacions de pobresa i/o exclusió social a Vilafranca i per orientar i determinar les accions que es duran a terme per corregir aquestes situacions. Per ser una vila totalment inclusiva, els vilafranquins i les vilafranquines han de gaudir d'una carta de drets irrenunciabls i assegurada per l'acció del govern municipal.

Volem caminar perquè Vilafranca sigui una vila inclusiva, i per això treballem per una societat més justa i igualitària, on tothom pugui gaudir d'aquests drets bàsics irrenunciabls, universals (no subjectes al treball productiu o contributiu) i personals (no familiars). En cas contrari, no és possible desenvolupar una democràcia en les relacions socials i en la vida econòmica que regeix la nostra societat i convivència.

A més a més, els pressupostos municipals hauran de prioritzar l'aplicació de les partides necessàries per a fer efectius aquests drets socials universals.

- **Elaborar un Pla Local d'Inclusió i Cohesió Social: desenvolupament dels drets socials de manera participativa i transversal:**

Aquest pla s'ha de plantejar des d'una òptica global de Vilafranca i ha de ser dissenyat amb la participació ciutadana i de manera transversal. La redacció

ha d'incorporar tots els actors associatius i comunitaris que operen en el terreny de la inclusió i defensa dels drets socials, i integrar els programes que des de diferents sectors i regidories de l'Ajuntament s'impulsen per a la inclusió social.

S'hauran d'incorporar en el procés, principalment, els àmbits municipals de Benestar Social, Cultura, Educació, Salut, Ocupació, Habitatge, Urbanisme, Joventut, Dona, Immigració i Gent Gran. Com a primer pas s'han de definir i reconèixer participativament quins són els drets socials de les persones que viuen a Vilafranca, per després treballar des de totes les regidories de manera transversal per tal de garantir el seu exercici. Per exemple, tot el que s'identifiqui com a dret a l'habitatge, s'haurà de portar conjuntament entre la regidoria de Drets Socials i la d'Urbanisme, etc.

Caldrà crear una comissió de seguiment formada pels grups municipals i agents socials per fer efectiu aquest pla, que vetlli per la seva execució i avaluï anualment el seu compliment.

Cal ser curosos i preveure un esforç sostingut en la disponibilitat de recursos econòmics i humans dedicats a una política municipal decidida a lluitar per a la plena igualtat d'oportunitats.

DEMOCRÀCIA DIRECTA, ADMINISTRACIÓ TRANSPARENT I MUNICIPALITZACIÓ

Introducció

L'actual context es caracteritza per un allunyament, cada vegada més gran, dels centres de decisió de la població, a qui van dirigides les actuacions polítiques, socials i econòmiques.

Els centres de decisió reals (les instàncies econòmiques) es troben fora de l'àmbit polític i el condicionen perquè aquest darrer només compleixi les seves atribucions formals i utilitzi els aparells de l'estat per garantir i afavorir els seus interessos.

Així es consolida en el nostre entorn la cultura de la 'democràcia delegada' que basa la seva pràctica a reduir els nostres drets polítics en la tria d'uns representants escollits en les diferents eleccions.

Amb la voluntat d'executar un procés d'aprofundiment democràtic a la vila, plantejem una sèrie de propostes i mesures correctores de l'actual sistema orgànic municipal per reactivar l'actual democràcia de baixa intensitat. Sabem que no és una tasca senzilla, que és una aposta en què els resultats no sorgiran immediatament, però que és necessària per transformar i democratitzar el sistema. A causa de l'ambició de poder de la classe política que durant molts anys ha deixat la població al marge de les decisions i de la responsabilitat que els pertoca, urgeix iniciar un procés pedagògic i insistent per acostar-nos a una democràcia real, amb l'aproximació de la presa de decisions a la població.

L'objectiu d'aquestes propostes van orientades a:

- Atorgar a la població el protagonisme en els processos de gestió de la vila.
- Afavorir i potenciar els mecanismes de participació directa.
- Potenciar la gestió col·lectiva, la corresponsabilitat de la població i la màxima transparència en la gestió municipal.
- Iniciar processos reals de descentralització administrativa, política i de recursos, per apropar les decisions a la població i possibilitar la seva participació de forma efectiva.

- Potenciar i posar en marxa criteris per a una administració transparent, desburocratitzada, àgil i eficaç.

Les propostes de la CUP per implementar un model de participació directa, la transparència informativa, el control del poder i garantir la gestió municipal dels serveis són les següents:

Participació directa

Aplicació i reforma del ROM (Reglament Orgànic Municipal).

Aplicarem els instruments de participació ciutadana previstos en el ROM vigent (consultes populars, grups de participació ciutadana, etc.).

Modificarem aquest reglament per concretar certs aspectes i introduir certes esmenes per a la seva millora i readequació a la realitat del municipi, així com potenciar els actuals canals de participació directa de la població.

Consultes populars

Promourem la realització de referèndums municipals. Malgrat que l'any 2003 ja es va aprovar una reforma del ROM, a proposta de la CUP, en la qual es definia que en cada legislatura es realitzaria una consulta vinculant sobre algun tema que afectés la vila, la manca d'interès de la resta de partits ha fet que en els darrers vuit anys l'Ajuntament no n'hagi impulsat cap.

Cal recordar que l'única consulta que s'ha realitzat a Vilafranca va ser la Consulta sobre la Independència dels Països Catalans, nascuda de l'autoorganització popular.

En les consultes populars municipals hi podran participar totes les persones empadronades a Vilafranca majors de setze anys, alhora que es fomentarà el debat sobre els temes tractats entre els menors de setze en els seus centres escolars, a través de jornades de participació i debat coorganitzades entre els centres i l'Ajuntament.

Pressupostos participatius

Segons l'article 92 del ROM vigent, l'Ajuntament 'ha de garantir especialment la plena participació ciutadana en el procés d'estudi, anàlisi i reflexió previ a l'aprovació pel ple dels pressupostos municipals anuals. Independentment de la celebració d'una sessió d'audiència que ja preveu l'article 84, s'han de crear fórmules diverses d'intervenció i de participació de la ciutadania i de les entitats en el debat pressupostari -creació de comissions de participació amb presència de ciutadans i ciutadanes i d'entitats, dret de fer arribar a l'Ajuntament propostes i suggeriments (verbalment, per escrit o per via telemàtica), sessions des del punt de vista dels barris, etc.'.

Gràcies a les demandes formulades per la CUP, des de la seva entrada al consistori (2003), i a la presentació de diferents mocions, una part dels pressupostos municipals es realitza de forma participada a través de grups de ciutadans escollit a l'atzar. Ara, però, cal fer un nou pas i crear un Reglament dels Pressupostos Municipals Participatius on es prevegin els procediments d'elaboració i de participació ciutadana. L'objectiu és reglamentar el procés de treball dels pressupostos municipals. S'hi hauria de preveure una metodologia de treball per a l'elaboració dels pressupostos (alguns ja previstos en l'actual ROM), com per exemple: una audiència pública (prèvia convocatòria a ciutadans i entitats), una reunió amb totes les associacions de veïns, creació dels grups de participació ciutadana, participació del Consell de la Vila... De tot aquest procés, n'ha de sortir una partida pressupostària destinada a cobrir la diagnosi i les necessitats expressades pels veïns i veïnes, i les entitats. Aquesta proposta inicial hauria d'estar a exposició pública durant un període de 15 dies, per ser aprovada finalment pel ple.

El Consell de la Vila

Durant la passada legislatura (any 2010), i gràcies a una moció presentada per la CUP, l'Ajuntament de Vilafranca es va comprometre a crear en un futur proper el Consell de la Vila. Per tant, una de les prioritats de la nova legislatura serà la de garantir que aquest nou òrgan i espai de participació es dugui a terme. Aquest Consell ha d'afavorir els espais de descentralització de l'administració i la participació directa de la població i del teixit associatiu de la vila, amb poder real, com a agents actius de la vida política i participativa del municipi (gestió de pressupostos, agents actius de cohesió social, espais de participació i diagnosi de la vila). El seu

funcionament estarà regulat per les *Normes Reguladores de la Participació Ciutadana* i en formaran part les associacions de veïns, els col·lectius i entitats del municipi, i els diferents grups polítics municipals de la vila.

El Consell de la Vila serà el màxim òrgan consultiu i participatiu de la vila, on es debatran els afers principals que afecten el municipi (pressupostos, POUM, infraestructures, habitatge, cultura, salut...) i servirà com a mecanisme de control popular de l'acció de govern. D'aquesta manera, s'atorgarà a la població el protagonisme en els processos de gestió que li correspon, així com a les institucions municipals amb voluntat de gestionar el municipi des de la població i per a la població, amb la màxima transparència.

Participació en els òrgans de decisió municipals

A l'Ajuntament hi ha múltiples consells, comissions, organismes, societats i patronats. Alguns funcionen mínimament i d'altres no funcionen gens pel que fa a la participació, tant qualitativa (política de fets consumats) com quantitativa (poca representació de partits polítics i/o d'entitats). A més, moltes vegades el govern no duu a la pràctica les decisions que es prenen, ja que molts d'aquests òrgans no són vinculants.

Per tant, s'han de revisar, reorientar o crear nous consells municipals i modificar els estatuts dels consells i patronats vigents per dotar-los d'un caràcter vinculant, com a mecanisme de control democràtic de l'acció municipal i de capacitat resolutòria i de gestió, de manera que passin de simples consultors a protagonistes de l'acció de govern.

D'altra banda, s'han de substituir les 'persones no associades' que formen part d'un consell, patronat... per persones que representin alguna associació o entitat que tingui relació amb el consell, patronat... en qüestió. Per posar un exemple, que en el cas d'Aigües de Vilafranca hi participin també les associacions de veïns, grups ecologistes... La presència de 'persones no associades' només és justificable pel control polític de l'equip de govern municipal sobre els patronats; la presència d'entitats o col·lectius veïnals, en canvi, representa un exercici de participació ciutadana i de corresponsabilitat.

Potenciar la figura de la Regidoria de Participació

La manca de pressupost i personal d'aquesta Regidoria impossibilita tirar endavant les propostes que prèviament es decideixen en l'àmbit de participació. Caldria crear, doncs, un Departament de Participació Ciutadana, però de caràcter transversal amb la resta de departaments de l'Administració local.

Com que la participació ciutadana és un instrument, però també un element cultural que requereix pràctica i innovació constant, seria necessària la creació i la potenciació del Departament de Participació Ciutadana i de la seva Regidoria. S'ha d'evitar, tant com es pugui, donar les competències d'aquests serveis a empreses o grups externs al municipi.

Fomentar la cultura de la participació

Per afavorir l'activació de la població i la seva implicació, tant en l'acció política municipal com en la dinamització de la vida social del nostre municipi, és convenient impulsar programes que facin pedagogia i transmetin hàbits i valors participatius, i que permetin l'apropament dels infants, dels joves i de la població en general a la gestió dels afers públics. Aquest tipus de programes es poden basar en iniciatives puntuals o estructures participatives bàsiques que facilitin l'adquisició d'experiència en aquest àmbit i que transmetin aptituds basades en el diàleg, la cooperació i les formes democràtiques de presa de decisions. Alguns exemples d'aquest tipus d'iniciatives poden ser la celebració d'assemblees i tallers participatius als centres educatius o l'organització de conferències i sessions formatives per a les pròpies entitats i la població en general sobre aquestes temàtiques.

La democratització de la cultura i l'oci i, la socialització dels espais públics

Davant la proliferació de models culturals i d'oci mercantilitzats, elitistes, desarrelats i consumistes, i entenent que aquests àmbits constitueixen una part essencial de la vida social dels nostres municipis, la tasca de la CUP ha de ser impulsar processos de reapropiació de la producció cultural: potenciar les estructures i col·lectius locals, programar una oferta d'oci popular i participativa. Igualment, cal posar fre a la creixent tendència que estableix un ús privatiu (i, en ocasions, privatitzant) dels

espais públics, a través del replantejament de les ordenances mal anomenades de civisme.

Transparència

Sous dels regidors i regidores i càrrecs de confiança

S'han de reduir els sous dels regidors, per anivellar-los a la mitjana de sous de la població del municipi. Per aquesta raó, caldria una reducció immediata del 15%, per trobar, posteriorment, una fórmula en relació amb el salari mínim interprofessional.

Per avançar cap a una societat més justa on tothom tingui les mateixes oportunitats, no es poden acceptar càrrecs de confiança en l'Administració pública, càrrecs que no han seguit un procés d'ocupació just.

La transparència municipal / control patrimonial dels regidors i regidores

Els membres de la Candidatura d'Unitat Popular defensem la màxima transparència en la gestió municipal com a element vertebrador de la qualitat democràtica de l'Ajuntament.

Proposem una sèrie de mesures que tenen com a finalitat potenciar una gestió transparent de la política de subvencions, ajuts, acords, etc. sobre tot allò que fa referència a les aportacions econòmiques a entitats i col·lectius. Mesures que, d'altra banda, també han de permetre a la ciutadania tenir un major control de les despeses dels partits i ingressos dels regidors i regidores del consistori municipal.

La lluita contra la corrupció passa perquè la ciutadania participi en la institució municipal i que aquesta sigui oberta a tothom. L'Ajuntament s'ha de convertir en un instrument al servei de tota la població de Vilafranca. Per això, la CUP proposa un seguit de mesures perquè un nou funcionament administratiu es faci viable i perquè els serveis municipals vagin encaminats a definir una administració més transparent i més democràtica. Aquestes mesures han de suposar que es garanteixi una informació municipal clara i objectiva, que es lluiti contra qualsevol forma de clientelisme i que s'estableixi un control popular de l'acció de govern. Per tant, proposem:

- Declaració d'interessos dels regidors i regidores. Aquesta declaració s'haurà de realitzar no només en el moment d'acceptar el càrrec, sinó també en el de deixar-lo.
- Que els regidors i regidores presentin la seva declaració de renda anual a intervenció, que igualment quedarà en el registre d'interessos sota custòdia de secretaria.
- Que els partits polítics representats en el plenari, presentin anualment al secretari municipal o a l'interventor la declaració anual de despeses i ingressos del seu partit.
- Que, en cas que els partits polítics representats a l'Ajuntament de Vilafranca sol·licitin crèdits a una entitat financera, aquests es facin públics.
- Que la despesa de propaganda dels partits polítics durant el període electoral no superi mai l'import d'un euro per persona inscrita en el cens electoral municipal.
- Que totes les dades que fan referència als ingressos dels regidors i regidores i dels grups municipals, siguin públiques al web de l'Ajuntament.

Gestió pública

Descentralització de l'administració pública

Tal com indica l'article 4.2 del ROM vigent, l'Ajuntament 'serveix amb objectivitat els interessos públics que té encomanats i actua d'acord amb els principis d'eficàcia, descentralització, desconcentració, coordinació i participació, amb ple sotmetiment a la llei i al dret'. Per aquest motiu, demanem la creació de la figura del regidor de barri com a canal de comunicació directa entre els veïns i veïnes i el govern municipal. Aquesta figura aproximaria l'Administració local al carrer i al conjunt del veïnat, i facilitaria un millor coneixement de la realitat dels diferents barris que configuren la vila.

Creació i elaboració del PAM

Seguint el precepte del ROM indicat anteriorment (article 4.2), ha de ser objectiu de l'Ajuntament de Vilafranca i de l'equip de govern en particular elaborar el Programa d'Actuació Municipal (PAM) amb vigència per a cada legislatura.

El PAM és l'instrument de planificació de l'activitat de cada mandat. El PAM té naturalesa de directriu i, com a tal, haurà de ser observat pel que fa a les seves finalitats i objectius per tots els òrgans municipals. S'han d'ajustar al PAM el Pressupost General i altres decisions destacades que l'equip de govern municipal pugui dur a terme. Les polítiques de l'Ajuntament hauran de motivar la coherència de les seves determinacions respecte del PAM. El Programa té com a finalitat la formulació de l'estat de necessitats inversores dels barris i de la vila, i dels programes que l'Administració genera per al municipi, per a les persones i per al desenvolupament urbanístic de la vila. En els plans d'actuació municipal, s'han d'impulsar, doncs, de manera preceptiva, processos de participació que seran recollits en les 'memòries participatives'. Les fases dels processos de participació són els següents:

- Fase d'informació i comunicació: s'informa el conjunt de la població i se li comunica, a través dels mecanismes que es considerin més adequats, el contingut de la participació.
- Fase d'aportacions ciutadanes: la ciutadania i les associacions poden formular les aportacions que creguin convenientes. L'Ajuntament posa a la seva disposició els canals i els mecanismes participatius que es creguin més pertinents segons els casos.
- Fase de devolució: l'Ajuntament dóna resposta a les aportacions ciutadanes a través dels canals i els mecanismes de participació que s'hagin establert.

El procés de participació culminarà amb una audiència pública que farà una síntesi del procés. L'acta de l'audiència i del procés participatiu constituirà la 'memòria participativa', que serà traslladada als òrgans de govern de l'Ajuntament i incorporada a l'expedient administratiu d'aprovació corresponent.

Cal recordar que el procés de participació es desenvoluparà en paral·lel al procés administratiu d'elaboració del PAM. La present mesura i el procés que l'acompanya

desenvolupen els drets de les persones i consoliden un procediment administratiu amb un ampli debat sobre la vila.

L'objectiu del PAM és concebut com un exercici de construir conjuntament, entre tots els agents (socials, polítics, econòmics i associatius) i la resta de residents de la vila, un document amb uns objectius generals i uns projectes específics. I entendre la necessitat de planificar i actuar amb una visió de conjunt per afrontar el futur de Vilafranca. Un altre objectiu seria coordinar els departaments de l'Ajuntament i els diferents consells, organismes o patronats de l'Administració com a entitats de participació del teixit associatiu de la vila.

Municipalització

L'Ajuntament s'ha de convertir en un instrument al servei de tota la població de Vilafranca i, per això, els serveis municipals s'han de gestionar amb caràcter públic i no privat. Volem el manteniment i el desenvolupament dels serveis de titularitat pública amb la implicació directa de la població i les entitats en la seva planificació i gestió. Malauradament, durant els últims anys, l'Ajuntament de Vilafranca ha privatitzat, amb contractes de llarga durada, la gestió de molts serveis públics i municipals en benefici d'empreses privades amb ànim de lucre (com per exemple els aparcaments i les zones blaves o el Complex Aquàtic). Aquest sistema provoca diferents greuges, com per exemple la perversió que implica el fet que l'Ajuntament contracti empreses que no garanteixen sempre un treball digne i de qualitat. O, portat a l'extrem, es pot donar la situació que un conflicte entre treballadors i empresa acabi afectant la població de Vilafranca, i que l'Ajuntament no hi tingui res a dir.

El criteri general serà no renovar cap concessió, ni concedir-ne de noves. Qualsevol excepció haurà de ser consensuada amb els partits polítics i amb els agents i entitats socials als quals afectin.

Pla estratègic: un instrument de coordinació i de participació col·lectiva

Un pla estratègic és concebut com l'exercici de construir conjuntament, entre tots els agents implicats en la vila, un document amb uns objectius generals i uns projectes

específics de futur. Entenent la necessitat de planificar i actuar amb una visió de conjunt i de comunitat per afrontar el futur de Vilafranca, el pla estratègic tindria com a objectiu mirar endavant i proposar una idea col·lectiva de Vilafranca actualitzada i projectada a l'horitzó.

Entenem per planificació estratègica l'activitat de concebre col·lectivament, amb el consens dels representants de l'Administració pública, els agents urbans i la societat civil, el futur desitjable per a la vila, i de definir-ne les tècniques, els projectes i els recursos necessaris per aconseguir aquest objectiu.

El Pla Estratègic de la Vila ha de garantir la cohesió social de la població, ha d'intensificar la cultura participativa de la vila i ha de crear els espais necessaris per fer realitat aquesta participació.

El Pla és un bon instrument per a la diagnosi i el debat dels problemes reals de la vila, i ha de ser el resultat d'un gran debat polític. A més, el Pla ha d'identificar els principals problemes que encara Vilafranca, tot i que no pot ser vist com la solució a totes els problemàtiques.

Si considerem el patrimoni històric i artístic de la vila, l'interès natural de l'entorn, la situació geogràfica del municipi i les activitats econòmiques ubicades a la zona, podem comprendre la necessitat d'elaborar una estratègia efectiva i una gestió integrada.

L'objectiu de l'elaboració d'un Pla Estratègic és el de consensuar una visió de futur per al municipi entre tots els agents polítics, socials, sindicals i associatius de la vila. De manera que tots els plans de desenvolupament futur s'adeqüin al Pla Estratègic (plans urbanístics o els diferents plans sectorials).

L'objectiu d'aquest Pla és el d'elaborar, a través de la participació, l'instrument que ens servirà per crear i impulsar nous projectes que relacionin el territori amb la població i la població amb els serveis, com és el cas de la mobilitat, les comunicacions, l'habitatge, els serveis socials o la convivència, entre els més importants. Per consolidar Vilafranca com a capital de comarca, amb influència sobre la comarca, una Vilafranca socialment equilibrada, amb un nivell de qualitat de vida, respectuosa amb l'entorn i profundament arrelada a la cultura penedesenca.

D'aquesta manera, els agents socials i el conjunt de la població haurien d'esdevenir subjectes actius de les transformacions urbanes i socials, ja que no només hi

participen com a consultors, sinó que prenen part en el procés de presa de decisions, i poden ser responsables del finançament i/o de l'execució de projectes específics.

L'objectiu és superar el model de 'dissenyar i regular' de l'Administració, per impulsar transformacions urbanes integrades, amb un horitzó a mitjà i llarg termini, amb una visió general de tot el municipi i, al mateix temps, coordinar els plans específics de cada àrea d'acord amb la cooperació.

El Pla Estratègic de Vilafranca s'ha de concebre com un document programa que defineixi i es tradueixi en operacions concretes del projecte de creixement acordat amb els representants de les entitats de l'escena urbana i associativa de la vila. Per assolir aquest objectiu, el pla resultant ha de ser fruit d'un procés de participació, l'èxit del qual dependrà d'una perspectiva real i compartida quant a objectius per assolir i a metodologia per implementar.

Implementació del Pla

El document finalment aprovat ha de contenir una visió de conjunt que s'estructura en línies estratègiques i en polítiques i accions més concretes. Mentre les estratègies són els objectius generals temàtics, les polítiques representen la fase operativa del procés d'implementació del Pla i les accions són les intervencions específiques, els projectes o els programes promoguts per l'Administració local o per altres entitats. Es considera que aquestes últimes poden variar de manera substancial en canviar el context de referència (promotor, temps d'actuació, disponibilitat de recursos, etc.). És per aquest fet que el Pla definitiu només inclou una llista provisional d'accions i obre la possibilitat que se n'hi afegixin d'altres a mesura que es perfilin els acords transversals entre els agents necessaris.

Pel que fa a la participació, cal que el pla sigui compartit, implementat i difós per tots els participants. En termes generals, la introducció del planejament estratègic té una característica recurrent: la creació d'una discussió genèrica sobre uns objectius amb la participació dels agents urbans i la definició d'un projecte de vila amb consens, per realitzar transformacions urbanes integrades, amb la millora del sistema de gestió de la vila i d'organització de l'Ajuntament necessaris perquè el pla esdevingui una realitat.

URBANISME, HABITATGE I MOBILITAT

Introducció

El model de desenvolupament urbanístic, el dret a l'habitatge i la mobilitat sostenible han estat uns dels temes principals que ha afrontat la CUP durant la legislatura 2007-2011.

El planejament urbanístic actual del POUM, aprovat el 2003, està en un estat avançat de desenvolupament. En el seu moment, ens vam mostrar crítics amb el model de planejament urbanístic derivat del POUM, ja que implicava un model de creixement accelerat, desproporcionat i subjecte als interessos especulatius i no als interessos socials de la vila. Ja des dels seus inicis vam posar de manifest que aquest pla urbanístic provocaria un creixement desmesurat i, en conseqüència, una pèrdua significativa de paisatge natural i agrícola, juntament amb una saturació dels equipaments i serveis del municipi.

A dia d'avui, passats un quants anys des de l'aprovació d'aquest Pla, ja podem veure com algunes de les conseqüències que vam denunciar s'han complert. Durant aquests anys de creixement incontrolat s'han desenvolupat una gran quantitat de sectors urbanístics que han augmentat extraordinàriament el nucli urbà de la vila, ja que amb vuit anys de vida, el Pla General s'ha desenvolupat en gran part. Per tant, les mesures que es puguin prendre a partir d'ara ja no podran frenar el dany consumat.

Però, a dia d'avui, la situació econòmica i la demanda d'habitatge han fet un canvi radical. La nova situació provoca que ara encara sigui més important preveure i planificar quin ha de ser el futur desenvolupament de la vila, i sobretot detectar quines són les necessitats de Vilafranca i dels seus habitants en temes d'urbanisme, i més concretament d'habitatge.

El creixement del nombre d'habitatges en els últims anys no s'ha traduït en una millora en les condicions d'accés a l'habitatge, ni tant sols amb el canvi de cicle econòmic s'ha aconseguit una rebaixa suficient, i així es constata en el Pla Local d'Habitatge aprovat aquesta legislatura. La situació actual és que hi ha prop de 3.000 habitatges buits a la vila, persones amb dificultats per accedir a un habitatge per raons econòmiques, una oferta molt minsa d'habitatge protegit i barris a mig construir.

L'altre gran problema derivat d'aquest fort creixement urbà és que s'han desenvolupat molts dels sectors residencials i industrials possibles abans de l'arribada de la crisi. El desenvolupament dels equipaments i zones verdes, en canvi, no s'han iniciat fins que el sector ha estat gairebé acabat. Per tant, els equipaments no s'han desenvolupat proporcionalment com seria necessari, sinó que s'han col·locat on els nous creixements ho permetien, oblidant-se de sectors antics com el centre o els barris tradicionals Vilafranca. En molts casos, aquests equipaments s'han deixat per al final, i amb l'esclat de la bombolla immobiliària, el finançament necessari ha desaparegut i la construcció dels equipaments del sector s'ha paralitzat.

Així, l'augment de població conseqüència del creixement urbà no ha estat absorbit per un augment d'equipaments i serveis i, només s'ha desenvolupat algun equipament que ja venia amb retard i que naixia petit, pel nombre d'habitants que té Vilafranca. Per tant, aquest creixement implica un col·lapse encara més important dels equipaments i la resta de serveis de què disposa la vila pels seus habitants. Aquesta problemàtica es veu agreujada per l'actual canvi de cicle econòmic, ja que els equipaments s'havien planificat i vinculat a nous desenvolupaments urbanístics, però ara per falta de recursos, els equipaments pendents també queden aturats.

D'altra banda, la construcció de nous barris en els últims anys ha generat noves necessitats i problemàtiques de mobilitat, afegides a les ja existents com són el col·lapse en la circulació d'automòbils per l'interior de la vila, les deficiències en el transport públic, l'accessibilitat de molts carrers i els problemes acústics i de contaminació dels vehicles de motor. Tot això, es constata en el Pla de Mobilitat Urbana (PMU) aprovat aquesta legislatura (però, pendent encara de la seva aprovació definitiva).

La nova situació implica, doncs, un replantejament del model urbanístic que analitzi les problemàtiques actuals, les necessitats i les demandes de la població. A partir d'aquesta anàlisi, podrem obtenir una sèrie de conclusions que seran les que dirigiran les necessitats de desenvolupament de Vilafranca. Aquest procés s'ha de produir mitjançant quatre instruments bàsics: el Pla Local de l'Habitatge, l'Agenda Urbanística, un Pla d'Equipaments i el Pla de Mobilitat Urbana. Aquestes quatre eines ens serviran per planejar el futur i

detectar les necessitats reals de la vila i de les persones en qüestions d'habitatge, urbanisme, serveis i mobilitat.

Urbanisme: per un urbanisme sostenible i al servei de les persones

Criteris de desenvolupament:

Un dels grans problemes que tenen en general els municipis catalans és que han fonamentat el seu finançament en el creixement urbanístic, basat en l'especulació i les plusvàlues. Vilafranca no n'ha estat una excepció, i al llarg d'aquest nou segle els diferents governs de la vila han potenciat un creixement descontrolat i un malbaratament del terreny no urbanitzat del municipi.

Els criteris que han seguit els governs de Vilafranca han estat créixer de manera artificial i irracional per generar ingressos a través d'impostos i plusvàlues, amb l'objectiu d'arribar als 50.000 habitants. Aquest és un criteri totalment antinatural, ja que les poblacions han de créixer perquè aquestes ho demanen, no perquè un govern ho provoqui artificialment, mogut per interessos econòmics, electorals o per interessos d'administracions superiors que planifiquen les estructures urbanes des d'un punt de vista centralista, on Barcelona és la prioritat i la resta de municipis es troben al seu servei. Per desgràcia aquests són els criteris que han regit el creixement de Vilafranca en els últims anys fins que va explotar la bombolla immobiliària. Aquest criteri ha provocat el malbaratament de sòl més important en tota la història de Vilafranca, un dels augments del preu de l'habitatge més elevats de Catalunya i també un creixement desordenat en què han quedat barris a mig construir i amb dèficit d'equipaments i serveis.

Nosaltres proposem un criteri totalment oposat al que s'ha portat a terme a la vila fins al moment, un criteri en què prevalgui el sentit comú, el creixement natural i necessari, que potencii l'estalvi de terreny, un model sostenible i respectuós amb l'entorn natural i, un desenvolupament cohesionat del teixit urbà, acompanyat dels equipaments necessaris.

S'ha de canviar l'orientació del desenvolupament del planejament urbanístic. Enfocar-lo a cobrir les necessitats de la població, que l'urbanisme serveixi per allò que està pensat: millorar el municipi, donar solucions a zones degradades, cohesionar el teixit urbà, contribuir a millorar els aspectes socials, etc.

No es pot permetre que el desenvolupament urbanístic de la vila parteixi d'unes premisses que tenen com a únic objectiu el benefici econòmic (finançar els pressupostos del municipi), promogut a partir d'interessos especulatius. La urbanització del sòl no urbanitzable només ha de succeir en casos d'extrema necessitat, casos que no han succeït durant el desenvolupament del POUM, i aquest ha envaït els terrenys agrícoles perifèrics de la vila sense contemplacions. Actualment Vilafranca disposa de més de 3.000 habitatges buits, per tant, cal evitar el desenvolupament de nous sectors residencials. S'ha d'evitar malbaratar el poc sòl no urbanitzat que queda al municipi. La futura construcció d'habitatges, s'hauria de focalitzar, en tot cas, dins del nucli urbà, a través dels PAU (Polígons d'Actuació Urbanística), àrees per a la nova construcció d'habitatges situats a l'interior del nucli urbà ja construït i que es basen en la rehabilitació d'edificis degradats o el canvi d'ús de zones industrials sense activitat. Aquestes intervencions tenen un doble objectiu: absorbir la demanda de nou habitatge i possible creixement, alhora que es rehabiliten zones degradades o amb activitats industrials molestes a l'interior de la vila. Per tant, cal actuar de manera racional, i evitar el model que s'ha practicat fins ara basat en l'especulació i la destrucció de sòl agrícola i forestal. S'ha d'evitar començar el desenvolupament de nous sectors residencials, ja que els començats ja cobreixen de manera sobrada la possible demanda d'habitatge durant almenys 10 anys, i cal potenciar el desenvolupament dels sectors dins del nucli urbà (PAU) i, sobretot, activar la construcció dels equipaments dels barris desenvolupats en els últims anys.

Igualment, s'ha de garantir la protecció del territori no urbanitzat (l'agrícola i el forestal) del municipi, i entendre que aquest és un valor en si mateix i una garantia de qualitat de vida.

El planejament urbà, s'ha de realitzar a través de dues eines que són imprescindibles per a un urbanisme coherent i controlat, que compregui les necessitats reals de la població: una Agenda Urbanística i un Pla d'Equipaments Municipal.

Instruments de planificació: l'Agenda Urbanística

A partir de l'aprovació del Pla Local d'Habitatge (2010) es disposa d'una diagnosi i d'una estratègia a seguir en el model de desenvolupament urbanístic de Vilafranca. Aquest instrument, llargament reivindicat per la CUP durant sis anys, ha de permetre realitzar una nova agenda urbanística, que dirigeixi i temporalitzi el futur desenvolupament.

Des de l'aprovació del Pla General el 2003, ja s'han desenvolupat una gran quantitat de sectors industrials i residencials que han multiplicat la superfície urbana de Vilafranca. En canvi s'han dut a terme poques actuacions a l'interior de la vila, per tant, encara hi ha espais per desenvolupar dins de la vila, sense necessitat d'ocupar sòl no urbà. Tampoc no s'ha incidit prou en la rehabilitació d'espais dins del nucli urbà, especialment al nucli històric (Centre), ni amb l'aplicació de la llei de barris a l'Espirall, ni tampoc en zones com la del carrer Sant Pere. Aquest abandonament i falta d'actuacions en diferents zones de la trama urbana ha provocat una important degradació d'aquests espais i de retruc, una certa "guetització" de l'espai.

Per tant, s'ha de controlar d'una manera més racional, sostenible i equilibrada la resta del Pla General que queda per desenvolupar, i incidir més en l'ordenació actual de la vila que en el creixement especulatiu.

L'Agenda Urbanística haurà de decidir en els propers vuit anys de desenvolupament del POUM el següent:

- Marcar les zones prioritàries on es poden produir noves edificacions, ja siguin residencials, industrials, d'equipaments, etc.
- Decidir quins sectors es poden desenvolupar i quins no.
- Decidir quins dels sectors a desenvolupar són prioritàris i, per tant, marcar un ordre que eviti que no es desenvolupin plans que no són necessaris abans que els prioritàris.
- Donar compliment a les normatives d'accessibilitat, especialment en edificis públics.
- Garantir la protecció dels espais no urbans, com la Serreta i Sant Pau-Sant Jaume, i desenvolupar-ne els Plans Especials.

A causa del creixement que ha patit Vilafranca en els primers anys de desenvolupament del planejament urbanístic, i l'excedent d'habitatges existent sen forma de pisos buits, els criteris que hauran de regir el futur urbanístic de Vilafranca hauran de limitar al màxim qualsevol tipus de nou creixement i defensar la preservació de l'entorn natural i del patrimoni paisatgístic. Per a la CUP, els criteris principals que s'haurien d'incloure en la redacció de l'agenda són aquests:

- Evitar els nous creixements com a norma general i protegir el poc espai natural i agrícola que ens resta en el terme municipal (especialment la Serreta i Sant Pau-Sant Jaume).
- Absorbir la demanda de les noves construccions (analitzada en el Pla Local d'Habitatge) amb el desenvolupament dels PAU planejats (dins del sòl urbà consolidat).
- Evitar el desenvolupament de qualsevol nou sector d'urbanització, fins que no s'esgotin els sectors on la construcció es produeix dins el nucli urbà ja construït (PAU).
- Incloure les diagnosis del Pla Local d'Habitatge, en tots els plans projectats, en matèria d'habitatge protegit, i augmentar-ne el percentatge mínim a construir per fer front a la demanda indicada en l'esmentat Pla.
- Incorporar els criteris del Pla de Mobilitat entre els quals destaca la creació d'un inventari de barreres arquitectòniques, tant en la via pública com en edificis públics, i planificar-ne la seva supressió, per fer accessible la vila a totes les persones.

Instruments de planificació: el Pla d'Equipaments Municipals

La construcció d'equipaments públics municipals ha estat una de les grans mancances que ha sofert el municipi en els darrers anys, ja sigui per manca de suport d'altres administracions, com per la mala planificació en d'altres. Si bé és cert que alguns d'aquests equipaments depenen d'administracions superiors com és el nou Centre d'Atenció Primària (CAP), que fa 5 anys que esperem, d'altres depenen exclusivament de l'Ajuntament. En aquest sentit, trobem a faltar serveis per a la gent gran, encara s'han de completar diferents fases de l'Auditori, el projecte d'espai per

joves a Cal Berger està en un carreró sense sortida, les limitacions del Complex Aquàtic o la sobreutilització d'instal·lacions esportives. Aquests són només alguns dels molts exemples de la mala planificació d'equipaments a la vila.

D'altra banda, els equipaments s'han utilitzat sovint com a eslògans de campanya, com a reclam publicitari i, per tant, han passat per sobre de necessitats i prioritats de tots els vilafranquins i vilafranquines.

Per aquest motiu, proposem l'elaboració d'un nou Pla d'Equipaments Municipals, per analitzar les necessitats d'equipaments de la vila, i establir prioritats, ja que en la situació de crisi econòmica, és evident que no es poden fer de manera immediata tots els equipaments necessaris. Per tant, els objectius del Pla d'Equipaments haurien de ser:

- Analitzar les necessitats d'equipaments de la vila.
- Marcar els equipaments prioritaris a desenvolupar.
- Temporalitzar la seva construcció.

Paral·lelament cal valorar la utilització d'espais en centres educatius fora de l'horari escolar, com patis, biblioteques i sales d'informàtica, i buscar fórmules per poder obrir aquests espais a la població per augmentar l'oferta d'equipaments amb uns espais que actualment, en alguns casos, estan infrautilitzats.

Exigir a les administracions superiors el compliment dels acords en matèria d'equipaments per a la vila. Equipaments com el CAP, la biblioteca comarcal, el nou parc de bombers, etc. que tenen els solars cedits per l'Ajuntament i que només es troben pendents de la necessària inversió de l'administració competent. Sigui quin sigui el color del partit que governi cada administració, el govern vilafranquí ha d'exigir el compliment dels acords i la construcció dels corresponents equipaments.

El Pla d'equipaments, a més, s'ha de realitzar a través d'una metodologia participativa, on la població pugui també decidir què és el que ens fa falta com a municipi i quines han de ser les prioritats a desenvolupar, ja que no hi ha ningú que conegui millor les necessitats de la vila que la pròpia població.

Habitatge: garantir el dret a l'habitatge

La política d'habitatge existent a Vilafranca durant els últims anys ha estat expansionista i de base especulativa, això ha portat a una situació difícil a bona part de la població. Aquest augment de l'oferta d'habitatge hauria hagut de significar una reducció de preus, però no ha estat així, ja que no s'ha fet pensant en les necessitats del territori i de les persones, sinó en l'especulació i en absorbir habitants expulsats econòmicament de l'àrea metropolitana, on els preus eren encara més elevats.

L'elevat preu de l'habitatge ha anat acompanyat d'una oferta baixa de pisos de lloguer, fet que ha provocat que aquesta tipologia d'habitatge tampoc no tingués un preu assequible. Així, el que podria haver estat una alternativa a la compra d'un habitatge de propietat tampoc no ha estat la solució. Les polítiques d'habitatge protegit promogudes per les administracions públiques s'han limitat a complir els mínims establerts per la llei, un 20% dels habitatges de les noves promocions, percentatge que s'ha demostrat clarament insuficient. Per altra banda, les polítiques per fomentar l'habitatge de lloguer també han estat ben minses. L'oferta d'habitatge de lloguer és encara molt petita si la comparem amb l'oferta del de compra.

Ara, un cop ha esclatat la bombolla immobiliària, tenim a Vilafranca poc més de 3.000 pisos buits, bona part dels quals de nova construcció, una oferta d'habitatge de lloguer molt reduïda i continua faltant habitatge protegit. Això és el que se n'extreu de les conclusions del Pla Local d'Habitatge aprovat aquesta passada legislatura. En el mateix pla, es preveu una demanda de 500 habitatges pels propers sis anys. Així doncs, en els propers sis anys tècnicament a Vilafranca sobren 2.500 habitatges. **Tot i aquest excés d'oferta, els preus dels habitatges de compra no disminueixen, o ho fan molt poc, fet que demostra, un cop més, el component especulatiu que ha tingut el creixement dels últims anys, amb la permissivitat i el suport d'un govern municipal més preocupat per les inauguracions que per les persones.**

Davant d'aquesta situació complexa, cal trobar solucions per garantir el dret d'accés a un habitatge digne. Aquestes solucions no poden venir de la mà de nous desenvolupaments perifèrics, encara que aquests continguin habitatge protegit, perquè per aconseguir alguns habitatges protegits, augmentaríem encara més l'excedent d'habitatges existents i el consum de sòl. Fins ara les polítiques d'habitatge consistien a fer noves promocions públiques i privades amb habitatges

protegits, amb la situació econòmica actual aquesta opció no és possible ni desitjable.

Oficina Municipal de l'Habitatge

Davant d'aquest context, defensem un model que gestioni i ordeni el parc d'habitatges existent. L'Oficina Municipal de l'Habitatge és qui ha de realitzar aquesta funció, d'acord amb les conclusions del Pla Local d'Habitatge i amb coherència amb l'Agenda Urbanística que s'hauria d'elaborar.

El primer objectiu de l'Oficina Municipal de l'Habitatge ha de ser garantir el dret d'accés a l'habitatge a tota la població. Cal apostar per aprofitar el que ja tenim, i no buscar nous creixements; cal prioritzar, per tant, les actuacions dins de la vila, la rehabilitació i la conversió de l'excedent d'habitatge de compra en habitatges de lloguer.

Aconseguir aquests objectius no és fàcil, i menys amb la situació econòmica actual, però es poden emprendre un seguit d'iniciatives per aconseguir millorar l'accés a l'habitatge a la vila:

- **Conversió d'habitatges**

A Vilafranca hi ha més de 3.000 habitatges buits, per tant, el més racional és intentar utilitzar aquests abans de fer-ne de nous. La gran majoria d'aquests habitatges difícilment es vendran amb la situació econòmica actual que amenaça d'allargar-se uns anys més. Per això, cal buscar fórmules per facilitar l'accés a aquests habitatges, com poden ser: incentivar la reconversió en habitatges de lloguer o promovent la reconversió d'aquests habitatges sobrants i sense sortida al mercat en habitatges protegits.

- **Habitatges de lloguer**

Cal incentivar l'oferta d'habitatge de lloguer i crear una borsa municipal amb tots els habitatges de lloguer disponibles, on les persones interessades a llogar un habitatge puguin trobar fàcilment totes les opcions que tenen a la seva disposició.

L'Oficina Municipal de l'Habitatge ha de potenciar de manera especial la borsa d'habitatges de lloguer, a preu limitat i amb garanties de pagament gràcies als avals de l'administració. Una solució que beneficia a llogaters i arrendataris.

En un futur immediat on les dificultats de finançament i d'obtenció de subvencions seran evidents, els objectius han de passar per una gestió més eficient dels recursos i eines disponibles. Així, la borsa d'habitatges existent s'haurà d'ampliar de manera considerable per donar sortida als habitatges buits de la vila i aconseguir donar accés a un habitatge a les persones que ho necessitin.

La borsa d'habitatges municipals s'haurà de centrar en les zones més degradades, però també haurà d'augmentar el seu marc d'actuació a tota la població per donar solució a les problemàtiques existents.

- **Rehabilitació d'habitatges**

Actualment existeixen força habitatges a la vila que s'estan degradant, i que generalment estan buits. Cal rehabilitar aquests habitatges i donar-los nova vida, així contribuïm a la recuperació i revalorització de zones degradades, al mateix temps que oferim nou habitatge a la població.

Les polítiques existents en aquest àmbit, però, són mínimes. Per tant, un dels objectius serà potenciar econòmicament les partides destinades a la rehabilitació de zones degradades, però s'hauran d'impulsar vies alternatives que permetin la rehabilitació d'habitatges sense inversió directa de l'Ajuntament. Caldrà implicar promotors privats o futurs llogaters en la rehabilitació amb convenis que permetin gaudir de l'ús de l'habitatge o dels locals de les persones que realitzin la rehabilitació.

Altres sistemes alternatius per potenciar la rehabilitació d'habitatge són els següents:

- **Masoveria urbana**

Aquesta modalitat permet donar una funcionalitat als habitatges buits. Proposem als propietaris d'aquests habitatges un intercanvi diferent del que ens ofereix l'actual sistema: una sortida legal basada en un contracte de masoveria, a través del qual el propietari cedeix

temporalment la seva propietat als masovers urbans a canvi del condicionament i el manteniment de l'habitatge. La masoveria urbana és una manera regulada i legal d'ocupar habitatges buits, amb l'acció mitjancera d'un organisme públic (tal i com ha es fa en d'altres països europeus).

La masoveria urbana no només dóna sortida a la manca d'habitatge per al sector jove de la població, sinó que a més actua o interactua en altres afers com l'especulació en edificis situats en centres històrics, amb la consegüent pujada de preus. També, ajusta i fa competència al lloguer privat, aconseguint fins i tot rebaixes en les tendències a l'alça; anivella les edats dels habitants que ocupen aquests barris, generalment molt avançades, i lluita contra els lloguers precaris d'alguns habitatges d'aquesta zona en males condicions.

Per tant, proposem crear un programa de masoveria urbana, que censi els habitatges desocupats i promogui un acord entre propietaris i ocupants que assegurí l'ocupació de l'habitatge, i crear un marc normatiu que eviti que el propietari pugui negar-s'hi i continuar especulant.

• Cooperatives d'habitatge

Una altra alternativa al model actual i poc practicada al territori, però força comuna en altres països, són les cooperatives d'habitatges en la modalitat de cessió d'ús. Es tracta de la formació de cooperatives que adquireixen habitatges, i després en fan una cessió d'ús, com un lloguer indefinit en el temps. Aquestes alternatives aconsegueixen evitar l'especulació amb el valor de l'habitatge i mantenir els preus del lloguer molt assequibles. Per altra banda, les cooperatives d'habitatges solen compartir diferents serveis, de manera que suposen un estalvi addicional.

Mobilitat: per una mobilitat sostenible i accessible per a tothom

Per aconseguir una vila sostenible i respectuosa amb el medi ambient, és primordial potenciar un tipus de mobilitat per l'interior del municipi que sigui coherent amb aquests principis.

El criteri fonamental és el de prioritzar qualsevol tipus de desplaçament que eviti la utilització del vehicle privat. Primer, perquè el vehicle privat s'ha apoderat de les ciutats i, per tant, els altres tipus de vehicles o els vianants estan discriminats tant funcionalment com físicament, ja que el cotxe passa a ésser un perill per a la resta de persones. I, en segon lloc, per promoure un tipus de desplaçament que sigui més respectuós amb l'entorn, que no contamine el medi ambient i que no agredeixi la resta de la població.

Vilafranca està saturada de cotxes, especialment en les hores punta, i així es reconeix en l'anàlisi del Pla de Mobilitat aprovat inicialment en aquesta legislatura. La proporció de vehicles per habitant és superior a la de poblacions de característiques semblants a Vilafranca. Els nivells de contaminació, tant atmosfèrica com acústica, estan per sobre del permès. Tot i així, sabem que gran part d'aquest trànsit en vehicle privat, és de pas o de connexió (de la vila a fora o de fora a la vila), i que bona part dels desplaçaments interns es fan majoritàriament a peu. Aquest fet es deu a un altre mal endèmic: el dèficit en transport públic, en l'àmbit local, comarcal i intercomarcal.

Per tant, s'ha de fer una política per descongestionar la vila i afavorir la resta de transports, ja siguin transports motoritzats col·lectius (busos, taxis, etc.), bicicleta o desplaçaments a peu. Vilafranca té unes dimensions ideals per ser recorreguda amb bicicleta o a peu i, per tant, s'ha d'incentivar el seu ús en els recorreguts curts i en els desplaçaments al centre de la vila.

Les actuacions que proposem són les següents:

- Afavorir el transport alternatiu: proposar esquemes per recuperar espais de vehicles privats per al transport públic i per als vianants i bicicletes.
- Evitar proposar aparcaments centrals concentrats i afavorir els estacionaments a la perifèria.
- Garantir espais adequats per als vianants i reconèixer els seus drets com a principals usuaris de la via pública: donar especial atenció a persones amb mobilitat reduïda i eliminar les barreres arquitectòniques.
- Facilitar els desplaçaments amb bicicleta. Per això, cal garantir un espai segur, còmode i directe per al ciclista.

- Limitar l'accés de l'automòbil en les zones més sensibles de la vila, com el centre.
- Garantir els espais mínims d'aparcament propers al centre urbà i evitar que l'aparcament de vehicles en els vials del centre urbà esdevingui un obstacle per a la resta de modes de transport, especialment per a vianants i bicicletes.
- Millorar la qualitat del servei a la població: fer especialment atractiu el transport públic urbà en termes de comoditat, accessibilitat, freqüència i fiabilitat horària.
- Promoure acords amb les empreses ubicades en espais perifèrics (polígons industrials) i els treballadors i treballadores per fomentar l'ús del transport col·lectiu per als desplaçaments entre el lloc de residència i els centres de treball.
- Promoure la sensibilització de la població per afavorir l'ús del transport públic i racionalitzar la utilització del cotxe.
- Recuperar els camins rurals i les carrerades per al foment del transport no contaminant (bicicletes, cavall, excursions a peu, etc.) entre els diferents municipis veïns de Vilafranca.

Per altra banda, existeix una clara mancança en el transport públic comarcal i intercomarcal. La gestió d'aquests mitjans de transport no és competència directa de l'Ajuntament de Vilafranca, però com a administració responsable, ha de donar servei al poble, ha de vetllar pel bon funcionament d'aquest servei i, per tant, ha de portar a terme les gestions necessàries amb les administracions corresponents i ha de buscar fórmules i acords amb altres municipis de l'Alt Penedès per millorar el transport públic comarcal.

Cal crear i constituir la Comissió del Transport Públic, la qual va ser aprovada pel Ple municipal gràcies a una moció de la CUP. Aquest espai ha de facilitar la participació dels usuaris i usuàries dels transports públics de la vila, per millorar-ne el seu funcionament i denunciar públicament els dèficits existents, especialment en l'àmbit del ferrocarril.

Sistema d'aparcaments dissuasius

En els darrers anys, s'han promogut diverses zones d'aparcament, algunes perifèriques i d'altres de més cèntriques. Tal com diuen els estudis de mobilitat, aquest fet és contraproduent. Els aparcaments perifèrics tenen una funció dissuasiva i eviten la circulació al centre del municipi. El fet que s'hagin fet grans aparcaments al bell mig de la vila treu efectivitat a aquesta funció i impedeix la pacificació del trànsit al centre de la vila.

Per tant, cal intentar evitar que els automòbils que no necessitin arribar fins al centre de Vilafranca ho facin. La nostra opció, i la de la gran majoria de viles i ciutats, és situar els aparcaments dissuasius a la perifèria de la ciutat, o com a mínim als afores del centre. Aquesta opció és totalment viable, ja que situant diferents aparcaments, d'una capacitat considerable, en tots els barris de Vilafranca es pot aconseguir que els vehicles provinents d'altres municipis, aparquin el vehicle sense haver d'accedir al centre de la vila, i es plantin, en menys de cinc minuts, al centre caminant.

Zona de vianants i accessibilitat

Caldrà incentivar que la resta de circulacions que s'hagin de fer per l'interior de la vila es facin a peu o amb bicicleta. La manera més òbvia perquè així sigui és facilitar al màxim aquests desplaçaments, donant preferència als vianants i posant traves als desplaçaments amb cotxe, primordialment en la zona del centre de la vila.

El primer pas és incrementar de manera notable les zones de vianants. D'aquesta manera faríem inviable l'accés amb cotxe. Això comportaria una millor qualitat de vida, facilitaria els desplaçaments a peu i reduiria la contaminació acústica. Al mateix temps, també caldria eliminar totes les barreres arquitectòniques de la vila, per no discriminar part de la població amb mobilitat reduïda.

Les zones i carrers de vianants han de partir de la xarxa de carrers existents en aquestes condicions, i anar creixent de manera que es formi una xarxa cada cop més extensa que connecti tots els barris, i aconseguir també una vila plenament accessible.

Xarxa carrils bicicletes

Un dels eixos bàsics per aconseguir un model de mobilitat sostenible és tenir una xarxa de carrils bici adequada i funcional, que cobreixi la màxima superfície del territori vilafranquí. Una xarxa segura que permeti connectar els diferents barris amb el centre de la vila, les terminals de transport públic i els principals equipaments educatius i esportius.

Aquest mitjà de transport té un enorme potencial en una vila d'uns dos quilòmetres de diàmetre com Vilafranca. Cal potenciar l'ús de la bicicleta entre la població i donar seguretat als desplaçaments en bicicleta per la vila, per tal que no sigui un esport de risc. Perquè aquesta xarxa sigui una realitat caldrà fer un estudi per dissenyar una xarxa d'itineraris en bicicleta que connecti els diferents barris i equipaments, incloent aparcaments de bicicletes i introduint els canvis necessaris en les normatives de circulació de la vila. En l'estudi es preveurà:

- La creació de carrils bici condicionats allà on sigui possible.
- On no sigui possible la creació de carrils bici, cal buscar l'opció més adequada per integrar la circulació de bicicletes: compartir espai amb els vianants i, com a últim recurs, compartir espai amb cotxes, protegint sempre els ciclistes.
- Crear pàrquings de bicicletes en llocs estratègics de la xarxa, com poden ser estacions de transport, escoles o altres equipaments.
- Construcció d'una xarxa verda a l'entorn rural de la vila, que permeti crear una via segura i de passeig per als usuaris i usuàries.

Finalment, un cop aconseguida amb èxit una xarxa de carrils bici a la vila, es poden plantejar mesures per anar més enllà, com un servei públic de lloguer de bicicletes; fer-ho abans no tindria sentit.

Transport públic

El transport públic a la vila és clarament insuficient. Pel que fa als desplaçaments locals, el bus urbà no està donant els resultats desitjats. Bona part dels desplaçaments amb cotxe a la vila són de connexió, i bona part d'aquests són per anar als polígons situats a prop de la vila. Per això, cal ampliar la xarxa de bus urbà

per arribar als polígons on hi ha un gran potencial d'usuaris i usuàries. D'aquesta manera, podríem reduir bona part del trànsit a la vila.

Una altra part dels desplaçaments de connexió són a altres poblacions de la comarca i fora de la comarca. En aquests desplaçaments el transport públic també és força deficient. Però en aquest àmbit l'Ajuntament no té plenes competències per actuar. El que sí que pot fer és pressionar i arribar a acords amb altres administracions o municipis per trobar solucions. Les accions prioritàries haurien de ser les següents:

- Connectar les poblacions de la comarca d'una manera més eficient: sistema de bus comarcal, per exemple, i buscar acords amb altres municipis.
- Treballar i pressionar les administracions superiors per millorar les connexions ferroviàries amb Barcelona, Tarragona i la Universitat Autònoma de Barcelona, i accelerar les connexions amb Vilanova i Igualada.

MEDI AMBIENT I DEFENSA DEL TERRITORI

Introducció

Si bé aquests dos conceptes (medi ambient i defensa del territori) han estat sempre a la nostra taula de treball, ha arribat el moment de posar-los al capdavant de la ruta en el camí de la transformació social. S'han fet moltes campanyes institucionals en defensa de diversos aspectes del medi ambient, i el “pensament verd” ha calat força en els diferents partits polítics, prova d'això és que tots l'incorporen en el seu discurs. Però, hem de transformar el pensament amb propostes decidides per canviar la tendència autodestructiva a la qual ens porta el sistema capitalista, que no hi entén, ni de sentiments, ni de la teoria de Gaia, i que ho arrasa tot, en nom d'uns mots que han segrestat: el progrés i el creixement.

Per canviar el paradigma econòmic actual cal parlar abans del decreixement i d'un consum i una explotació dels recursos naturals sostenibles.

Defensarem per sobre de la globalització i del lliure mercat, un consum responsable i de proximitat, que estigui al costat de l'economia local, que eviti els grans desplaçaments de transport de productes i les consegüents grans infraestructures que els justifiquen. D'aquesta manera faríem front a la sagnia que està patint el territori, i en especial l'entorn urbà de Vilafranca, en forma de xarxes de carreteres i ferroviàries, plataformes logístiques i canteres que alimenten amb ciment aquest desenvolupament forassenyat.

Caminem, doncs, cap un futur més digne del nostre entorn vitivinícola, que sigui font d'un enriquiment cultural per la via de l'enoturisme i un espai per gaudir d'un oci no consumista, amb la interconnexió de les diferents vies verdes que ens envolten i habilitant espais lliures de transport motoritzat on poder gaudir de passejades a peu o en bicicleta.

Gestió de residus

Durant els últims anys, la taxa d'escombraries ha augmentat espectacularment, a causa entre altres factors, del baix nivell de reciclatge a Vilafranca i del cost mediambiental que això suposa.

Una de les grans dificultats del sistema actual és la barreja de materials reciclables, que conformen la fracció de rebuig, ja que això dificulta la seva gestió, com s'ha pogut demostrar amb el model d'ecoparcs (on es destria i recicla part del rebuig) que continuen necessitant dipòsits controlats i incineradores per poder-se desfer de la fracció resta (allò que ja no es pot destriar i reciclar). Actualment, el rebuig generat a Vilafranca és dut al dipòsit controlat de Santa Maria de Palautordera, a 91 Km de la vila. La seva gestió té un cost aproximat d'uns 108,7€/T (segons l'estudi marc sobre la recollida i gestió de residus municipals a Vilafranca del Penedès). En els darrers anys a Vilafranca el percentatge de rebuig s'ha incrementat. S'ha de tenir en compte que, si aquest percentatge és elevat, el cost total de la seva gestió i transport també ho serà (quantes més tones de rebuig, més pagarem). Com que no s'estan assolint els nivells desitjables de recollida selectiva, els dipòsits controlats s'estan col·lapsant, i amb aquest pretext es presenta la incineració com a alternativa. Una “solució” que genera múltiples contaminants atmosfèrics perjudicials per a la salut humana.

Moltes i diverses han estat les campanyes que des de totes les institucions s'han dirigit al poble per conscienciar sobre la importància de la recollida selectiva. Tanmateix, el problema de la generació de residus no està caminant en el sentit desitjat, ans al contrari, i això fa que l'administració no vegi una altra sortida a la disminució dels residus generats que la seva incineració, de conseqüències dramàtiques pel medi ambient.

L'eficàcia de les campanyes de conscienciació per part de l'administració és inversament proporcional a la pressió que els interessos privats de les empreses que es dediquen a la producció d'envasos, principalment de plàstic, exerceixen sobre l'administració.

Vilafranca es troba adherida a la campanya “Vilafranca lliure de bosses”, i s'han anat realitzant diferents campanyes per reduir l'ús de les bosses de plàstic i tornar al cistell, al carro de la compra i a les bosses de roba. És una mesura tímida, simbòlica, però entenem que necessària. Ara bé, cal anar molt més enllà i posar fil a l'agulla per aconseguir una reducció real dels residus que generem. Pensem que cal trencar amb la tendència creixent de la generació de residus, i és per això que apostem per caminar cap el residu zero.

Recollida porta a porta

Tendir cap al residu zero significa implantar la recollida porta a porta a tota la vila, tant a grans generadors com al conjunt d'habitatges de Vilafranca, aquesta és l'única manera viable per fer front a la manca de reciclatge i al consegüent augment de la taxa d'escombraries.

La recollida selectiva porta a porta dóna l'opció de convertir els residus en recursos. El porta a porta és una forma ràpida i efectiva d'incrementar els resultats quantitatius i qualitatius de la recollida selectiva. Es passa d'obtenir una mitjana del 30% de recollida selectiva a una mitjana del 70%, i es pot arribar a assolir fins al 80%.

El residu zero, com a estratègia, a més a més d'evitar els problemes relacionats amb els impactes ambientals i socials de la gestió de residus finalista, genera molts més llocs de treball que la gestió de residus convencional, i és tant o més viable econòmicament que les alternatives de gestió final (dipòsits controlats i incineració).

Els costos globals d'una recollida porta a porta i una recollida en contenidors són equiparables des del punt de vista econòmic. Ara bé, des del punt de vista mediambiental, social i laboral és molt millor la recollida porta a porta. Una ruta de recollida porta a porta és més cara, si la comparem amb la que es fa en contenidors, però cal tenir present que es fan menys recollides totals. A més, com que el rebuig minva fins a una tercera part, se'n redueixen els costos de tractament, el cànon de residus, i s'incrementen les fraccions reciclables, amb els corresponents ingressos procedents d'ecoembes, la venda de paper i el retorn del cànon de residus.

S'estableixen uns dies i unes hores de recollida segons el tipus de residu; la recollida de la matèria orgànica és la més freqüent. Les experiències confirmen que, tant en pobles com en viles i grans ciutats, és el sistema amb un major percentatge de recuperació dels residus.

En el procés d'implantació del sistema porta a porta és essencial la definició del calendari i dels serveis a través d'un grup de discussió (com per exemple, el Consell Municipal de Medi Ambient) que tingui com a funció acompanyar el procés d'implantació i fer-ne un seguiment. És important obrir el grup de treball perquè hi participi la resta de població (associacions de veïnals, entitats i associacions, persones a títol individual, etc.). Més enllà del seu caràcter formalment consultiu, pot esdevenir el marc on es decideixin aspectes rellevants de la implantació,

particularment aspectes que no estan estrictament definits per qüestions tècniques (calendari d'implantació, tractes diferents entre barris del municipi, tipus de contenidor, etc.).

Per assegurar l'essència d'aquesta estratègia, i per generar benefici públic en lloc de privat, caldria articular-ne el desenvolupament en el marc d'un procés participatiu, decisor i de transparència, i executar els serveis públics a través d'entitats públiques i no pas del sector privat.

Cal vetllar perquè es faci bé la recollida selectiva, és més, cal tenir clar que quan hi ha un percentatge alt d'impureses en les diverses fraccions de residus, s'encareixen els cànon que ha de pagar l'Ajuntament a la Mancomunitat Penedès-Garraf. Per això, el servei de recollida comprova que s'estigui realitzant correctament la separació, i es deixa un avís al veí o veïna que no ho hagi fet bé.

En definitiva, el sistema de recollida porta a porta és el mètode més eficaç i el que assoleix els millors nivells de recollida selectiva.

Fiscalitat ambiental per incentivar la reducció de residus

Les taxes de la brossa del nostre municipi no diferencien els usuaris que minimitzen la seva producció de residus o que fan una bona separació en origen. Cal aplicar taxes de pagament per generació (en el marc d'una recollida porta a porta), per bonificar aquelles persones que facin una correcta separació dels residus, amb l'objectiu d'incentivar el reciclatge entre la població.

Xerrades i campanyes informatives

S'han de realitzar xerrades explicant els objectius de la iniciativa i la mecànica del nou funcionament. A més a més, cal una campanya comunicativa prèvia a la implantació. Cal elaborar un paquet informatiu que expliqui les argumentacions ambientals i socials que motiven el canvi i que exposi l'esquema funcional del nou model, incloent-t'hi el calendari, els horaris, les normes de lliurament de cada fracció i la informació sobre serveis complementaris.

Més enllà d'aquesta campanya de comunicació, s'ha de realitzar de manera complementària una campanya de conscienciació de la població sobre la generació

de residus, per donar a conèixer les problemàtiques que es desprenen de l'actual model de consum, però també per oferir eines i recursos pràctics que permetin tendir cap al residu zero. En aquesta línia, també cal fer una aposta forta per promocionar la venda a doll en els establiments comercials d'alimentació, drogueries, etc., i per recuperar l'ús d'envasos reutilitzables.

La gestió de residus ha estat un dels eixos de treball de la CUP durant la legislatura del 2007-2011, i seguirà sent-ho durant els propers quatre anys.

Gestió de l'aigua

La gestió de l'aigua ha esdevingut en els últims temps un debat clau. La Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, coneguda com a Directiva Marc de l'Aigua, estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política de l'aigua, i configura la planificació hidrològica com el principal instrument per assolir els objectius de protecció i millora de l'estat dels recursos hídrics pel que fa a la quantitat i a la qualitat, sense oblidar-se dels ecosistemes hídrics i de la promoció de l'ús sostenible de l'aigua. Es pretén, doncs, assolir el bon estat de les aigües superficials i subterrànies.

La situació actual de la gestió de l'aigua a Vilafranca és la següent:

- La majoria d'edificis públics i alguns habitatges encara no disposen de comptadors en els seus subministres i, per tant, es controlen per aforament.
- El model de tarifes s'estableix per blocs de preu creixent en funció dels consums d'aigua. Existeixen quatre blocs en les lectures de comptador; el primer bloc arriba fins als 200 l/persona/dia.
- No existeix cap normativa en les edificacions per promoure l'aprofitament de les aigües pluvials (reg de parc i jardins, neteja i cisternes d'inodors) i la reutilització de les aigües grises (aigües de dutxes i banyeres, per omplir les cisternes dels inodors, per exemple).
- Es reutilitza l'aigua procedent de la depuradora (EDAR) per regar les zones verdes de la vila.
- En èpoques de sequera, s'ha apostat per mesures d'estalvi de consum d'aigua.

- La riera de Llitrà ha de millorar ecològicament. Presenta una gran quantitat de restes urbanes i abocaments de les aigües grises dels polígons industrials.
- No s'incentiva la participació ciutadana.

Propostes:

Cal mantenir la municipalitat del servei d'aigües a Vilafranca. Cal que els ajuntaments adoptin el compromís de no externalitzar ni privatitzar aquest tipus de serveis que han de ser públics i municipals. El criteri d'un servei públic mai no ha de ser el de l'obtenció de beneficis, sinó el de donar un servei a la població.

S'ha de vetllar pel compliment de les següents actuacions:

- Cal que tots els edificis públics, habitatges o locals disposin de comptadors individuals.
- El model de tarifes s'ha d'establir per blocs de preu creixent en funció dels consums d'aigua. Es considera que cada persona consumeix uns 200 l/dia. Tenint present que els essencials per viure són uns 60, la gratuïtat o bé un preu simbòlic d'aquest tram (fins als 60 litres/dia) serien les dues opcions que plantejaríem. A partir d'aquí, seria necessari fer un tram de 60 a 200 l/dia, per incentivar l'estalvi. Prèviament, però, caldria realitzar un estudi per saber quina tarifa li correspondria. Finalment, per a consums superiors als 200 l/dia, hi haurien tres trams més, en què cada cop la tarifa del litre/dia seria considerablement més elevada. La decisió d'aquestes tarifes ha d'estar subjecte a la participació ciutadana.
- Assegurar el bon estat de les instal·lacions de les infraestructures d'abastament. Per aquest motiu s'ha de conèixer els punts negres de la xarxa i renovar-ne els trams. També s'han d'instal·lar comptadors a tots els punts claus de distribució per conèixer la quantitat d'aigua que s'introdueix a la xarxa.
- Realitzar auditories en els edificis públics. Mensualment s'han de llegir les dades de consum, i anualment fer-ne l'estudi.
- Crear una normativa en les edificacions per promoure l'aprofitament de les aigües pluvials (per al reg de parc i jardins, neteja i cisternes d'inodors) i la

- Reutilitzar l'aigua procedent de la depuradora per regar totes les zones verdes de la vila i realitzar la corresponent neteja dels carrers.
- Fomentar mesures d'estalvi del consum d'aigua entre la població.
- Cal mantenir en un bon estat ecològic la riera de Llitrà i de l'Adoberia, i realitzar-hi un servei de manteniment mensual, com a mínim. Aquest manteniment ha de constar de la neteja de la llera i dels voltants; això ha de permetre retirar-ne les restes urbanes i les restes vegetals mortes.
- Assegurar la transparència de dades, incentivar la participació ciutadana i garantir els objectius del servei per damunt dels interessos privats.
- Participar en els processos públics duts a terme en compliment de la normativa de la Directiva Marc Europea.

Energia

Ens trobem en un context de crisi que va més enllà de l'àmbit econòmic. El sistema capitalista es basa en un creixement exponencial que s'ha pogut mantenir gràcies a un consum cada cop més elevat d'energia primària. Tot plegat ens ha abocat a una crisi energètica que ens planteja grans reptes que no podem defugir.

La forta dependència dels combustibles fòssils i el creixent consum d'energia fa que ens hàgim de plantejar el model energètic globalment, ja que és una qüestió que travessa tots els sectors de la societat.

Propostes:

Apostem fermament per una transició cap a un nou model energètic que es basi en les següents premisses:

- La reducció del consum energètic en tots els àmbits ha de ser la principal condició del nou model, i és necessària una adaptació davant el declivi dels combustibles fòssils. Mantenir els nivells de consum actuals, en cap cas, és una opció possible.

- Les energies renovables han de ser el pilar d'aquest nou model. Així doncs, cal potenciar-ne la investigació i la seva implantació en l'àmbit local.
- No allargar la vida de les centrals nuclears. Progressiu tancament, el més aviat possible, i recol·locació dels treballadors i treballadores a empreses o cooperatives que generin energia a partir de les fonts renovables.
- Els models de producció energètica han de ser a petita escala, d'aquesta manera el temps i els canvis d'hàbits poden acabar abastint les necessitats locals.
- De l'anterior punt, se'n deriva també una aposta per la descentralització de la producció i una tendència cap a l'autosuficiència des d'un punt de vista local.

El procés de transició

Com en tot, no trobarem cap recepta màgica per a aquests reptes globals, peròensem que deixar enrere la cultura del consum massiu i apostar per un consum responsable i conscient és peça clau. En aquest sentit, la transformació energètica ha d'anar de la mà d'una transformació econòmica, social i cultural, d'un canvi en la consciència ciutadana, però també de la facilitació dels recursos necessaris per a aquest procés.

D'altra banda, i com ja dèiem anteriorment, les propostes que es facin des de l'òptica de la transició energètica travessaran tots els àmbits de la societat, així veurem com s'aniran repetint propostes dels apartats de residus, d'aigua, de sobirania alimentària o de territori, i tot plegat amb la necessitat de crear processos de participació ciutadana a través dels quals puguem decidir quin camí agafem per avançar cap a un nou model energètic.

Així doncs, les propostes s'emmarcarien dins els següents àmbits:

Participació, sensibilització i hàbits de consum

Com ja s'apuntava en l'anterior punt, la participació serà clau en el procés de transició energètica. És entre totes i tots que hem de decidir cap on volem dirigir la nostra societat, quines han de ser les bases d'un nou model econòmic i energètic, i

com voldrem dur-lo a la pràctica. Una opció per enriquir aquest procés seria a través de taules temàtiques de treball en les quals també hi participessin tècnics experts que ens assessoressin sobre la viabilitat i posada en pràctica de les propostes.

Paral·lelament a tot el procés, cal dur a terme una tasca pedagògica en matèria de sensibilització i educació ambiental per conscienciar sobre la necessitat de la transició energètica, d'informar sobre la situació actual i quina volem que sigui la futura, i per facilitar els canvis d'hàbits. Aquest últim aspecte caldria treballar-lo a través de formacions i materials de consulta, amb un servei d'assessorament i amb campanyes en què s'oferissin recursos materials (en la línia de la campanya dels airejadors de les aixetes, es podrien oferir també bombetes de baix consum, per posar un exemple).

L'educació ambiental i la sensibilització en general seran estratègies vitals a l'hora de crear alternatives a la cultura del consum massiu i a l'abandonament progressiu de valors basats en la immediatesa i l'"efimeritat" de tot allò que fem. Per tot això, per a tots els àmbits que es detallen a continuació, faran falta campanyes que treballin els diferents components del canvi social en matèria d'energia i de consum en general.

Finalment, seria bo prendre consciència/conèixer com es poden tancar els cercles de vida dels productes; tenir en compte el valor dels residus i idear, col·lectivament, solucions creatives i bidireccionals a les necessitats que puguin tenir diferents sectors.

Model agrícola

Caldria donar a conèixer el balanç energètic de l'agricultura convencional, les relacions que es donen entre productors i intermediaris, els recorreguts dels productes que arriben a la nostra taula i, en general, quin és el cicle de producció de tot allò que consumim.

En la mateixa línia del que es proposa a l'apartat de sobirania alimentària, cal promoure les cooperatives de producció i de consum, donar suport a les iniciatives ciutadanes que vagin sorgint i fomentar la presència del producte ecològic i de proximitat als mercats municipals.

Polítiques climàtiques i energètiques en l'àmbit local

No podem oblidar que el canvi climàtic és un problema ambiental d'escala mundial del qual ja es comencen a viure les conseqüències, i que comprometrà greument les condicions de vida de les generacions futures. Per aquest motiu, aquesta és una variable que s'ha de tenir en compte en el disseny de totes les polítiques i propostes que es duguin a terme.

Aquest àmbit està estretament relacionat amb l'apartat de territori i de transport. Aquí s'inclourien, per tant, totes les propostes encaminades a ordenar el territori d'una manera racional i integrada: protegir i potenciar els espais rurals i agraris, promoure i millorar la qualitat del transport públic, elaborar plans de mobilitat que vetllin per l'estalvi energètic o mantenir la xarxa de camins del Penedès per potenciar la bicicleta i el caminar, un mitjà alternatiu al consum energètic i, a la vegada, una forma saludable de vida.

Una altra estratègia a seguir seria la d'impulsar la producció d'energia neta a la vila, començant per aplicar criteris d'ecoeficiència energètica tant als edificis de nova construcció com als que ja existeixen.

Molts dels equipaments municipals podrien dotar-se de plaques solars fotovoltaïques, s'haurien d'establir mesures pràctiques d'estalvi energètic dins l'edifici i també fomentar actituds responsables entre els treballadors i treballadores. Tot això, amb l'objectiu general de caminar cap a un model de producció i distribució d'energia a escala local. L'Administració ha de ser un referent en les polítiques d'estalvi energètic i donar exemple de les solucions possibles:

- Igual que en els trams de consum d'aigua, cal aplicar una taxa que gravi només l'excés de consum d'energia, independentment de la font, per fomentar la cultura de l'estalvi energètic.
- Cal assenyalar i donar a conèixer quins són els productes que requereixen un alt consum energètic en el procés d'extracció, producció i transport.

Serà necessari replantejar pràctiques normalitzades d'alt consum energètic, com la il·luminació de les festes de Nadal o la climatització exagerada de determinats equipaments. I, dins de l'administració, s'hauran de buscar alternatives al transport en vehicle privat; promoure la comunicació virtual, facilitar i obligar a utilitzar el transport públic per assistir a reunions, seminaris, etc.

Contaminació atmosfèrica

La qualitat de l'aire és un valor important pel benestar de la població. Actualment, poden existir puntes de contaminació atmosfèrica.

Propostes:

- Fomentar la mobilitat a peu a l'interior de la vila en detriment del vehicle particular.
- Controlar les emissions de gasos contaminants de les indústries i obligar-les a instal·lar les mesures correctores necessàries.

Contaminació lumínica

L'enllumenat públic és una part del paisatge urbà que influeix en molts aspectes de la vida nocturna del poble. A més, és una de les despeses energètiques més importants de la vila.

Propostes:

- Regular els sistemes d'il·luminació per protegir el medi ambient a la nit i, en general, millorar l'eficiència del procés. D'aquesta manera estalviarem energia i recursos naturals.
- Remodelar la xarxa de l'enllumenat públic per millorar-ne el rendiment i reduir la contaminació lumínica.
- Apagar a partir de les 24 h, tota la il·luminació ornamental.
- Adequar el quadre de llums, mitjançant un regulador de flux, per disminuir la intensitat de llum a partir de les 24 h.
- Instal·lar làmpades i equips de menor consum en els indrets on el nivell de

llum sigui excessiu.

Contaminació acústica

Existeix una contaminació acústica elevada, provocada principalment pel trànsit rodat i l'AVE, que provoca greus alteracions en el benestar i la convivència de les persones.

Propostes:

- Fer complir l'ordenança sobre sorolls i, si s'escau, millorar-la.
- Emprendre mesures per reduir i evitar el trànsit rodat a l'interior de la vila, i fomentar l'ús de la bicicleta i els desplaçaments a peu (veure apartat de 'mobilitat').
- Obligar a executar les mesures correctores proposades per ADIF (i que no ha executat) per reduir la contaminació acústica a les zones properes a les vies de l'AVE.
- Fer controls acústics a les fonts sensibles de generar aquesta contaminació.
- Campanyes de sensibilització sobre el soroll i els efectes nocius que aquest té sobre les persones.

Sobirania alimentària

La nostra societat ha de tendir cap a la sobirania alimentària, que defensa: el dret a una alimentació sana, nutritiva i acceptable des d'un punt de vista cultural; la prioritat de la producció i el consum locals; la protecció enfront de pràctiques comercials deslleials que poden procedir d'altres països; el model camperol d'agricultura familiar i l'accés just als recursos. Per tots aquests motius, pensem que s'ha d'incentivar la producció i sobretot el consum de proximitat, que és més respectuós i sostenible amb el nostre entorn i en l'àmbit laboral.

Seguirem treballant perquè a les instal·lacions municipals i comarcals que ofereixen serveis de menjador, com per exemple l'hospital, residència de gent gran, escoles, llars d'infants, instituts, etc., es vagin incloent progressivament productes ecològics i de proximitat, fins a la seva totalitat.

Es donarà suport a totes les iniciatives dutes a terme per entitats i associacions, que treballin i plantegin alternatives al tipus de consum actual (comprar-llençar), que promoguin el consum de proximitat, producció i consum de productes ecològics, les cooperatives de consumidors/es i productors/es, etc.

Banc de terres

Es proposa la creació d'un Banc de Terres Municipal, per potenciar l'activitat agrícola, i poder seguir donant rendiments als terrenys agrícoles que no tenen continuïtat generacional o bé camps que es troben en desús.

Això, per una banda, ha de poder permetre l'accés a la terra a aquelles persones que no vénen de tradició pagesa, i per altra, oferir terrenys per cultivar a persones que estan a l'atur, mitjançant la cessió o traspàs de les terres.

Aquesta proposta també ha de permetre la recuperació de varietats locals, tant d'horta com fruiters, que s'han anat substituint per altres varietats més comercials. Això potenciarà la biodiversitat de la zona i preservaria el patrimoni genètic i cultural del nostre territori. Recuperar aquestes varietats, incidirà positivament en el valor afegit dels productes agraris locals conreats. Paral·lelament, s'haurien de crear canals per apropar la producció local al consumidor final i reduir els intermediaris.

Aquesta també és una manera de contribuir a la difusió de l'agricultura ecològica, fent-la més propera als consumidors/es de la vegueria, als escolars, pagesos i pageses, entre d'altres.

L'Ajuntament de Vilafranca ha d'actuar de mediador entre els propietaris dels terrenys i agricultors que es jubilin (i que no tinguin relleu generacional) i les persones interessades a accedir a les terres, per arribar a acords d'explotació. També ha de facilitar els tràmits administratius (models de contractes d'arrendaments, assessorament jurídic,...) entre les parts implicades per agilitar les gestions.

Sempre hem treballat i reivindicat la necessitat de preservar el nostre entorn agrícola i forestal; per tant, creiem que el banc de terres municipal permetria preservar i potenciar l'entorn vitivinícola, hortícola i fructícola de la vila. I

promouria l'agricultura ecològica, la recuperació i preservació de varietats locals (hortícoles i fructícoles) i la distribució i consum de productes de proximitat.

Amb l'objectiu de garantir el relleu generacional, la incorporació de joves al sector i la recuperació d'espai agrícola, és necessari crear un **Banc de Terres Municipal**.

Horts Urbans

Pròximament es posaran en marxa els primers horts urbans municipals a la vila, arran d'una moció de la CUP presentada al ple municipal i aprovada per unanimitat per la resta de grups municipals.

Tot i la gran demora de la posada en marxa de les primeres parcel·les d'horts, es valora molt positivament la iniciativa dels horts urbans i l'interès mostrat per diferents col·lectius i persones. Un exemple de la bona acollida va ser la realització d'un camp de treball internacional el passat estiu.

En aquest sentit, cal seguir treballant perquè els vilafranquins i les vilafranquines se sentin seva la futura xarxa d'horts urbans i hi participin activament des de l'inici del projecte.

Sempre hem reivindicat la vessant més purament social del projecte i la seva importància, especialment en el context actual de crisi del model capitalista, ja que dóna resposta a unes formes alternatives de consum i de producció agrícoles, basades en criteris de proximitat i de sostenibilitat ambiental.

És per això que a l'hora d'adjudicar les parcel·les s'han de prioritzar les persones o col·lectius amb necessitats socials: en situació d'atur de llarga durada, associacions que treballin amb gent amb diversitat funcional, amb problemes de salut mental o de drogodependències... Així, evitem que el projecte s'acabi convertint en una zona d'horta exclusiva per a col·lectius específics de la vila; això trairia la vocació de responsabilitat social del projecte d'horta urbana.

D'altra banda, les pràctiques agrícoles haurien de ser ecològiques, ja que són més respectuoses amb l'entorn i més saludables.

Un cop posats en funcionament els primers horts, situats a Meliό Residencial, ja s'hauria d'iniciar l'estudi de viabilitat de la resta de zones proposades en el projecte

inicial, per anar ampliant l'oferta de parcel·les per cultivar i crear una xarxa real d'horts urbans municipals a la vila.

Defensa del territori

Històricament el Penedès ha estat i és un territori maltractat per les grans infraestructures. La situació geogràfica privilegiada entre Barcelona i Tarragona és una excusa utilitzada massa freqüentment per utilitzar el Penedès com a zona de pas de tot tipus d'infraestructures viàries i ferroviàries, i també per convertir-lo en un magatzem per situar-hi tot tipus de polígons i grans sectors urbanístics per donar servei a la resta de la nació catalana, l'Estat Espanyol i la resta d'Europa.

Sempre hem lluitat i ens hem mobilitzat, i continuarem fent-ho, per aturar la destrucció del territori. I ho hem fet proposant alternatives que assumeixin la necessitat de considerar límits al creixement urbanístic difós, a la multiplicació d'infraestructures viàries, a la clonació de centres comercials, logístics, d'oci, etc. La CUP ha treballat i seguirà treballant per un model d'interacció amb el territori més just i sostenible, que marqui un ritme de transformació del nostre entorn més assumible en termes ambientals, més just en termes socials i culturals, que permeti un desenvolupament racional i d'identitat més harmoniós.

Però, la creixent presa de consciència social i ambiental dels perills d'un creixement insostenible ha comportat que cada vegada més persones i col·lectius en defensa del territori treballin per construir alternatives de gestió territorial sostenibles des del punt de vista mediambiental, justes socialment i tècnicament rigoroses.

La brutal, ràpida, agressiva i dolorosa destrucció del territori que ens assota pot acabar derivant en una desposseïció social i cultural d'aquests espais agrícoles i forestals que ens envolten, que formen part de la nostra vida quotidiana i, de la nostra memòria individual i col·lectiva. Aquestes transformacions territorials que hem denunciat en repetides ocasions, i que s'han justificat massa cops en nom de l'interès general, acaben mostrant-se deutors d'interessos econòmics completament aliens al territori.

La transformació territorial que hem viscut els últims anys el Penedès està hipotecant la planificació futura del territori i l'ús racional dels seus recursos. Cal que la defensa d'un nou model respectuós amb l'entorn i l'aturada dels grans plans i projectes de xarxes viàries i ferroviàries que ens amenacen deixi d'interpretar-se com un fre al desenvolupament social i econòmic. Apostem per una alternativa rupturista que permeti desenvolupar activitats molt menys agressives amb el territori i amb les persones que hi viuen, i amb més valor afegit.

La planificació territorial ha de servir, no només per “ordenar el territori”, sinó també per cercar estils de vida amables, sostenibles i respectuosos amb el patrimoni natural, paisatgístic i cultural; per tant, entenem que també ha de ser el motor d'un canvi sociocultural compartit, el pretext per reconstruir una idea de model territorial més participativa.

Existeixen molts exemples d'actuacions que s'han realitzat o que estan projectats per un futur proper, que representen una forta agressió al Penedès. Alguns d'aquests són:

- Recentment (abril de 2011) s'han posat en marxa el sistema de peatges tancats a les entrades i sortides de l'autopista. A Vilafranca, s'han vist especialment afectades la zona dels Cinc Ponts, la Serreta i la riera de Llitrà a l'alçada del Parc Àgora. Aquest projecte no només representa una nova agressió envers el territori, sinó que també cal recordar que el sistema de peatges actua contra la voluntat dels penedesencs i penedesenques que s'han pronunciat repetidament contra aquesta imposició.
- D'altra banda, no és l'única agressió a l'entorn, ja que cal afegir-hi les obres del desdoblament de la C-15 (Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, Igualada, Manresa), projecte de la Generalitat que preveu crear viaductes de 15 m d'alçada i terraplenats sobre la major part d'infraestructures ja existents: l'AP-7, la N-340, l'AVE, la línia de rodalies de RENFE i la C-243a. Això representa una nova barrera ecològica per al terme municipal i afecta l'entorn de la Serreta i zones com la Vinya d'en Pau. Aquesta actuació ha agredit tot l'entorn paisatgístic de l'ermita romànica de Santa Maria dels Horts (tot i estar qualificada com “espai de protecció d'un edifici medieval”) i ha envaït gran part dels camins rurals existents actualment a la zona. Cal afegir, que la

construcció d'aquesta nova variant també envaeix l'espai d'hortes de l'entorn de l'ermita, recollit al POUM.

Cal apuntar, que tot i l'augment de vies de circulació pel nostre territori, no s'ha fet cap tipus de millora en el transport públic i col·lectiu intracomarcal, així com a la línia de rodalies de RENFE, cosa que ens segueix impedit als penedesencs i penedesenques moure'ns amb total normalitat pels pobles de la vegueria. Per tant, s'ha fomentat, exclusivament, l'ús del transport privat.

- Recentment hem rebut informació sobre la nova proposta de línia de tren de mercaderies, revisada el març del 2011. En els acords de col·laboració entre la Generalitat i el Ministeri de Foment hi figura la construcció d'una línia ferroviària d'ús prioritari per a mercaderies d'ample internacional, entre Tarragona i Castellbisbal, per connectar el País Valencià amb la frontera francesa a través de l'anomenat corredor mediterrani i que passa per Vilafranca.

Aquest projecte va en el mateix sentit de la necessitat generada per la construcció del CIM o Logis Penedès (un centre logístic de grans dimensions), entre l'Arboç i Banyeres. Segons la nova proposta de projecte del Ministeri, aquesta línia de tren preferentment per a mercaderies, passaria per la muntanya de la Serreta, un espai suposadament protegit i que acabaria de danyar-lo, ja que es tracta d'una zona molt afectada pel pas de la C-15 i el sistema tancat de peatges. La construcció d'aquesta línia de tren representaria una "hipoteca" més per al paisatge i afegir un punt més de fragmentació del territori a les ja existents.

- Cal no oblidar tampoc un dels projectes que el Ministeri de Foment vol executar a la vila, el Quart Cinturó encobert, que fa referència a l'autovia A-7. El projecte preveu ampliar a quatre carrils l'actual variant N-340, implantar calçades laterals i construir una nova rotonda a l'alçada dels Cinc Ponts. S'introdueixen, així, més barreres al municipi. Part del tram actual de la variant serà desviat cap a un espai actualment agrícola, afectant part del patrimoni arqueològic (el camí de Santa Maria dels Horts), el camí de Melió i la riera de l'Adoberia i de Llitrà.

Apostem, per tant, per un model alternatiu i per prioritzar la millora de les vies ja existents i la inversió en un transport públic de qualitat i respectuós amb l'entorn. També defensem un nou model de producció, que ha de passar per potenciar el desenvolupament socioeconòmic del territori basat en un model de consum de proximitat.

Tots aquests projectes tenen el seu pas pel Penedès, i molt especialment pels entorns de la vila, amb el consegüent dany i destrucció del patrimoni natural. Aquestes infraestructures representen clares agressions al territori i fracturen els corredors biològics a causa de la poca planificació organitzada del territori. Aquest fet empobreix la biodiversitat, fauna i flora del nostre entorn, i és per això que és important conservar la permeabilitat ecològica i evitar tantes barreres artificials al territori. Ens cal mantenir i reforçar la identitat paisatgística de la vegueria.

Davant de tots aquests projectes de noves infraestructures i, per tant, de la destrucció del nostre entorn natural i patrimoni paisatgístic del municipi o de la vegueria, continuarem tirant endavant totes les accions necessàries per aturar aquest model insostenible i treballarem per una vegueria pròpia, que ens permeti participar en les decisions que ens afecten i en la gestió de l'espai.

Continuarem donant suport als moviments en defensa del territori i patrimoni natural, ja que creiem essencial, important i enriquidora l'aportació i feina que fan tots els col·lectius que defensen la terra i promouen la identitat de la vegueria per damunt dels interessos del capital.

Vilafranca, capitalitat de la cultura vitivinícola

Ja fa temps que es parla de Vilafranca com a “Capital del vi”, i fins i tot es podria considerar que aquest concepte ha entrat en l'imaginari col·lectiu dels penedesencs i penedesenques. Tanmateix no hi ha hagut una política comuna per convertir aquest concepte en una realitat palpable.

Actualment hi ha diverses iniciatives inconnexes que han anat sorgint, ja sigui des de la Denominació d'Origen Penedès, o des de patronats de turisme locals o comarcals, o bé directament des de l'administració. També algunes iniciatives privades han mirat d'explorar el camp de l'enoturisme al Penedès, però, fins al moment, cap d'aquestes ha reeixit, i la veritat és que el Penedès, amb totes les seves potencialitats, es troba

a anys llum d'altres regions vitivinícoles catalanes, espanyoles o franceses.

Una de les primeres qüestions que no s'han resolt vénen del primer esglaó de la cadena, és a dir, la pagesia, i en el cas concret de la vinya, la viticultura. S'ha demanat repetidament un preu mínim del quilo de raïm, però no hi ha hagut capacitat o voluntat per a definir-lo. A tot això, hi hem d'afegir que a la particularitat penedesenca, terra tradicionalment de vins blancs i cava, no hi ha una divisió clara sobre la destinació que tindrà cada vinya, ja que un mateix viticultor pot tenir inscrita una parcel·la a la DO Penedès i a la DO Cava. Si el pagès tingués clar la destinació del seu raïm, canviaria des de l'inici la forma de conduir la vinya i en milloraria la qualitat i tothom en sortiria beneficiat.

Un altre tema difícil d'entendre i de justificar és la manca d'implicació del sector, especialment de la iniciativa privada, en el VINSEUM. Un espai que hauria de ser referent nacional de la cultura vitivinícola, que es troba en un indret immillorable de la vila, i en canvi presenta un estat de deixadesa i retard importants en el seu procés de transformació i renovació.

Per això, impulsarem una taula permanent on hi siguin representats tots els sectors implicats en la cultura vitivinícola: viticultors, empreses locals de maquinària agrícola, elaboradors de vi i de cava, CRDO Penedès, CRDO Cava, Vinseum, representants de l'hosteleria, Ajuntament de Vilafranca, Consell Comarcal, INCAVI i DAAR, per trobar d'una vegada per totes una solució al tema de la pagesia i donar un impuls, amb una imatge i projecte comuns, a l'enoturisme a la vila i, per extensió, al conjunt de l'àmbit geogràfic de la DO Penedès.

Al mateix temps, ens oposarem a aquelles infraestructures que no són beneficioses per a la vila i la comarca, que atemptin contra l'entorn vitivinícola i que empitjorin el paisatge que ens envolta, que actualment ja es troba prou fragmentat.

Xarxa de camins per pedalejar i caminar

El territori de la vegueria Penedès disposa d'una gran xarxa de camins rurals, alguns dels quals són antics camins de transhumància i d'altres simplement formen part de la història i el paisatge penedesenc. Aquests darrers tenen la finalitat de comunicar els diferents nuclis urbans o també els nuclis aïllats, així com donar accés a les diverses extensions agrícoles existents. Segons un estudi realitzat per la Generalitat

de Catalunya, aquest tipus de vies queden classificades de manera molt general segons el terme de caminal per pedalejar.

Com ja hem dit, una gran majoria d'aquests vials interconnecten els diferents pobles de la rodalia de Vilafranca entre si, i d'altres dibuixen diverses rutes que, de forma més radial, els comuniquen amb Vilafranca. Una gran part d'aquests camins tenen un origen molt antic i han estat formant part de rutes més llargues, com és el cas dels camins rals, que naturalment han sofert transformacions importants al llarg del temps i que no afecten de manera directa els nostres itineraris. Cal afegir que aquests circuits tenen un valor incalculable pel seu potencial, ja que poden oferir espais d'ús alternatiu al trànsit motoritzat i donar resposta a formes alternatives de lleure i transport saludables. A més a més, formen part de la identitat del territori.

És important, doncs, recuperar i reforçar la xarxa de camins per pedalejar i, assenyalar-ne les rutes que tenen el seu punt de partida a Vilafranca i que uneixen els diferents pobles d'arreu de la vegueria. Aquests camins són vies alternatives de mobilitat sostenible per moure's per la vegueria, donada la gran mancança de transport públic interurbà. Aquests camins rurals també han de ser un espai lúdic per poder gaudir, amb tranquil·litat i seguretat, de la pràctica d'esports o de passejades a peu o a cavall, entre d'altres.

La xarxa de camins també garantirà i potenciarà la preservació de l'entorn natural i rural i, reforçarà les característiques paisatgístiques pròpies del nostre territori. La limitació de pas de vehicles rodats, conjuntament amb la recuperació d'aquesta xarxa de camins, milloraran els corredors biològics, molts dels quals fragmentats per les actuals obres (construcció de noves infraestructures) al voltant de la Vila. Per poder regular l'accés als camins per pedalejar s'haurien d'instal·lar uns pilots centrals abatibles a les entrades: només podrien accedir-hi els propietaris i propietàries de finques i d'habitatges veïns, i el personal d'emergència.

Els ciclistes, vianants i esportistes han de tenir prioritat en aquestes vies i cal garantir-hi la circulació amb la màxima seguretat possible. A tall d'exemple, dues de les rutes de camins per pedalejar que es poden condicionar i col·locar-hi les senyalitzacions pertinents són:

- Vilafranca del Penedès - St. Pere Molanta - les Gunyoles - Avinyó Nou.

- Vilafranca del Penedès - Vilobí del Penedès - Bellver - Guardiola de Font-Rubí.

DESENVOLUPAMENT SOCIOECONÒMIC

Introducció: balanç del model econòmic actual

El model econòmic que s'ha imposat al llarg d'aquests darrers anys, segueix el mateix esquema que ens ha dut a la greu crisi actual, i que també afecta les persones de Vilafranca i en redueix els seus recursos econòmics i de benestar social. Un model que repetidament al llarg de les darreres legislatures ha estat qüestionat per la CUP, per les conseqüències i greuges que ha comportat.

En els darrers anys, el municipi de Vilafranca del Penedès ha apostat per un model de creixement econòmic basat sobretot en les requalificacions de sòl no urbanitzable a sòl industrial o sòl urbà per obtenir recursos d'una manera molt més ràpida, sense tenir en compte tots els costos associats a aquest model que el municipi ha hagut de suportar i que superen amb escreix els suposats beneficis que reporten al municipi.

L'economia del Penedès anys enrere es basava en el teixit agrícola, vitivinícola i en els productes que se'n derivaven, i ha estat aquest model el que en l'actualitat situa Vilafranca en el mapa. Ara bé, no es pot obviar que en els darrers anys l'economia del Penedès s'ha basat en el sector de l'automòbil i la indústria i serveis que se'n deriva, tant en construcció i manteniment d'infraestructures industrials, com en serveis dedicats als treballadors i treballadores. Això en la majoria dels casos ha deixat el mercat laboral a l'atzar de les crisis de mercat d'altres indrets d'Europa o del món.

Per tant, cal reconduir la visió laboral de la vila. Cal canviar el paradigma actual, que es basa principalment en utilitzar grans extensions de territori per fer-hi polígons, en molts casos logístics, per afrontar una nova realitat laboral basada en el territori i oferir un nou futur per a Vilafranca.

També s'ha apostat per l'externalització, és a dir, el traspàs de la gestió a empreses privades de la majoria dels serveis públics que haurien de gestionar el govern municipal o el Consell Comarcal, pel seu caràcter públic. El resultat d'aquest model s'ha traduït en la disminució d'ingressos municipals i/o en uns preus superiors per als usuaris/es d'aquests serveis (per exemple la gestió del Complex Aquàtic o les zones blaves). Això ha comportat una reducció en els pressupostos municipals que ha

afectat directament a tots i cadascun dels i de les vilatanes. Els guanys, doncs, han anat a parar a empreses amb seu social ubicada fora del nostre municipi i, per tant, aquests diners no són revertits a la vila, malgrat que s'hi han generat (per exemple l'empresa que té la concessió de les zones blaves, Saba, o la que gestiona els serveis funeraris). Tanmateix les decisions d'aquestes empreses tenen afectació al municipi i són preses des de centres allunyats del territori, amb criteris d'empresa liberal, tot i tractar-se de serveis públics. En el cas que empreses de fora la vila i comarca es facin càrrec de feines derivades per l'ens municipal, caldria vetllar perquè el personal contractat que ha de dur a terme la feina fos de la vila, en un cercle de sobirania econòmica d'inversió en infraestructures municipals.

Pensem que cal apostar per les cooperatives, que són un valor afegit al sistema socioeconòmic, atès que creen ocupació estable i de qualitat, i permeten als seus treballadors/es tenir una influència directa en els assumptes del mercat que els afecten. Les cooperatives són una opció per lluitar contra les injustícies provocades pel sistema econòmic capitalista, a la vegada que ofereixen solucions per a la integració sociolaboral dels col·lectius més desfavorits (nouvinguts, gent gran, dones...), ja que donant-los responsabilitats, autonomia, autoestima laboral i personal és una manera de facilitar-los l'accés a tots els drets socials.

Què és i com funciona una cooperativa? Una cooperativa és una associació autònoma de persones que s'han unit de manera voluntària per satisfer les seves necessitats i aspiracions econòmiques, socials i culturals en comú, mitjançant una empresa de propietat conjunta i gestió democràtica per als quals l'adhesió voluntària a la cooperativa implica un compromís de participació activa. Els socis i les sòcies de les cooperatives participen activament en les decisions tècniques i productives que configuren la manera com es realitza el treball que cal dur a terme. També prenen les decisions estratègiques de l'empresa, assumint conjuntament els riscos econòmics i socials que en comporta la titularitat. Aquesta participació requereix un alt nivell de motivació de les persones que en formen part. El cooperativisme es fonamenta en un conjunt de valors com l'autoajuda, l'autoresponsabilitat, la democràcia, la igualtat, l'equitat, la solidaritat, l'honestedat, la transparència, la responsabilitat social i la vocació social.

En definitiva, el model econòmic que s'ha dut a terme al municipi ha fet disminuir la capacitat d'ingressar de les arques municipals disminuint la capacitat i dimensió de l'Ajuntament. Per altra banda, les despeses causades pel manteniment de les noves zones urbanístiques es mantenen o fins i tot s'incrementen. A més, l'actual crisi del sistema ens ha abocat a unes retallades de les dotacions pressupostàries en tots els àmbits. L'efecte devastador del creixement desmesurat aporta més habitatges, més població i menys serveis per a la totalitat dels habitants.

Ja fa temps que prestem especial atenció als àmbits laboral i econòmic; són àmbits que condicionen altament Vilafranca i per això treballem per fer front a la injustícia econòmica global en l'àmbit local, a la desregularització del mercat de treball i a la precarietat en les relacions laborals. Pensem que el món laboral i econòmic formen part d'un mateix model de desenvolupament local en què es fa necessària una bona planificació en tots els àmbits, en els quals s'hi coordinin dinàmiques transversals.

A partir de la situació de crisi econòmica apareguda a finals de 2008, i des de l'esclat de la bombolla immobiliària, s'han incrementat encara més les desigualtats i les injustícies econòmiques i socials, fet que demostra altra vegada el fracàs i l'esgotament del sistema econòmic i social capitalista en què vivim. Un sistema que ens ha conduït a les concentracions de capitals més grans de la nostra història i no sembla que això es vulgui aturar.

En un moment com l'actual, amb unes taxes d'atur històriques, cal apostar per garantir uns serveis públics de qualitat en l'àmbit de l'ocupació, de foment del treball digne, de donar poder als i les treballadores en situació d'atur, etc. Al mateix temps també cal treballar per la bona gestió de les polítiques relacionades amb els àmbits del treball i de l'economia municipal, i fomentar el comerç de proximitat, l'economia social i cooperativa, l'agricultura com a sector econòmic a potenciar, la pagesia i el turisme del patrimoni penedesenc.

Sabem que es pot construir una altra Vilafranca, sabem el potencial de construir un municipi de 'qualitat' amb la població que hi viu i que hi treballa. És necessari potenciar a Vilafranca del Penedès un veritable desenvolupament socioeconòmic local: reactivar el món del treball, amb un treball de qualitat, partint de la base d'una veritable justícia social, i impulsar una economia sostenible territorialment, ambientalment i socialment, que sigui justa i

solidària.

Treball

El treball és un factor estructural de les nostres vides. És treball tota activitat necessària per a la vida social i humana i, inclou des d'un treball productiu, assalariat, fins a un treball reproductiu, domèstic, etc. D'aquesta manera tots els treballs tenen el mateix valor i són igualment necessaris per desenvolupar la vida social exigida. La qualitat i les condicions d'aquest treball també estructuren les condicions de vida de les persones i és per aquest motiu que apostem per fomentar treballs de qualitat.

La regidoria responsable de l'àmbit de treball haurà de treballar de forma transversal amb altres regidories com serveis socials, educació, joventut, igualtat i promoció econòmica per solucionar problemes i aprofitar oportunitats, donar resposta a situacions laborals, etc.

Amb aquesta finalitat, defensem i apostem per:

- La creació i el manteniment d'un **observatori del mercat laboral**, que faci un seguiment i anàlisi de la realitat laboral al municipi i comarca.
- Afavorir la bona qualitat dels serveis públics en l'àmbit laboral, això significa donar prioritat econòmica a aquest àmbit i, invertir recursos públics en la millora dels serveis: cal apostar per l'Oficina Municipal del Treball.
- Una vegada aprovada la nova llei sobre la reforma laboral, a pesar de l'ampli rebuig social que ha despertat per l'atac als drets laborals bàsics i adquirits amb el temps gràcies a les lluites obreres, proposem com a mesura municipal necessària defensar i reforçar els serveis públics d'intermediació laboral, i no col·laborar en un d'aquests canvis que incorpora l'esmentada reforma de foment dels serveis d'intermediació laboral de forma privada (ETT...). Restringirem la participació als concursos públics de les empreses que es regeixen per contractacions mitjançant empreses de treball temporal.
- Proposem com a eix bàsic evitar la gestió de la contractació laboral de treballadors i treballadores a partir d'empreses de treball temporal i altres empreses que promoguin la precarietat laboral. D'aquesta manera, cal

promoure una contractació digna i de qualitat, fomentar el treball fix i evitar, mitjançant bonificacions, una contractació precària.

- Fomentar la lluita per la consecució de la reducció de les 40 a les 35 hores setmanals, d'aquesta manera les persones podrem gaudir d'un millor repartiment equitatiu de les feines i d'una conciliació social i laboral real.
- Potenciar l'equiparació dels salaris amb el nivell de vida real. Hem d'assegurar que tothom pugui fer front a les despeses bàsiques i disposar d'una cobertura econòmica que trenqui d'un cop l'empobriment i l'endeutament constant de la classe treballadora i les classes populars en general.
- Defensar els drets de les dones en el marc de l'àmbit laboral i empresarial. Cal garantir i fomentar els plans d'igualtat a les empreses del municipi. L'Ajuntament oferirà els serveis d'una persona tècnica en igualtat per fomentar els plans d'igualtat a les empreses i per poder-se adherir al projecte "Plans d'Igualtat a les empreses de Vilafranca", projecte per impulsar tota una sèrie de mesures per tal d'assolir la igualtat d'oportunitats en el mercat de treball. Cal promoure la creació d'una plataforma de difusió social de les empreses que fomenten la igualtat dins les seves organitzacions, d'intercanvi d'experiències al voltant de la igualtat d'oportunitats entre dones i homes i, de gestió igualitària.
- Lluitar per fer realitat la conciliació laboral i familiar de les persones treballadores amb infants, sense discriminació de gènere. No només la dona ha de modificar el seu horari laboral per fer-se càrrec dels seus fills o filles.
- Combatre l'atur posant especial atenció als següents col·lectius:
 - o Joves: les persones joves sense estudis i sense qualificació o amb una formació bàsica que cerquen la seva primera feina. Treballarem la motivació, l'autoconeixement i la necessitat de formació d'aquest col·lectiu. Fomentarem el cooperativisme per tirar endavant nous projectes de joves emprenedors.
 - o El col·lectiu de persones majors de 50 anys que es troben en situació d'atur i que provenen de sectors econòmics que difícilment generaran noves ocupacions, i que per tant és difícil poder trobar una feina

semblant a la que han dedicat una part important de la seva vida. Treballarem també la motivació, l'autoconeixement i la necessitat de formació d'aquest col·lectiu; Fomentarem el cooperativisme per tirar endavant nous projectes destinats a persones d'aquest col·lectiu amb àmplia experiència professional.

- o Dones que exercien de mestresses de casa i que busquen la seva primera feina, i les que pateixen una discriminació per raons de sexe.
 - o Persones estrangeres.
- Ens comprometem a assolir un compromís ferm per eliminar la temporalitat en la contractació, respectar els drets laborals, garantir el salari just i vetllar pel dret a la promoció de la classe treballadora. Estendrem aquest compromís a les empreses ubicades a la vila i a la comarca, i donarem a conèixer el compromís als treballadors i treballadores de les empreses a qui s'hagin atorgat concessions municipals o hagin concursat en projectes municipals. D'aquesta manera exigirem, com a condició essencial, la signatura de l'anterior compromís.
- Promoure i editar una guia de bones pràctiques contractuals, la qual es facilitarà a totes les empreses que actuïn al municipi per fomentar una ocupació estable i de qualitat.
- Potenciar l'**Oficina Municipal de Treball (OMT)** com a eina de dinamització:
L'OMT ha estat pensada per a dur a terme polítiques encaminades a incentivar la contractació i l'ocupació digna i de qualitat, amb l'objectiu de gestionar les ofertes i les demandes del mercat laboral de la vila. Aquesta oficina vetllarà pels drets laborals dels treballadors i treballadores sense discriminacions de cap tipus. L'OMT crearà i impulsarà el Segell de Qualitat Social, i farà difusió de les empreses socialment responsables.

L'OMT tindrà les següents responsabilitats:

- Gestió de les ofertes laborals i compromís de fer-les públiques.
- Gestió de les ofertes laborals d'empreses concessionàries dels serveis municipals.

- Tenir coneixement real de les realitats i de les necessitats del mercat i vincular-les amb els plans de formació i amb el propi mercat laboral.
- Treballar coordinadament amb els observatoris del mercat de treball existents (Mancomunitat, etc.).
- Gestió de l'oferta de treball de les associacions de comerciants i d'empresaris de la vila mitjançant convenis.
- Facilitació i potenciació de la integració de persones amb diversitat funcional al mercat laboral.
- Formació i capacitació de col·lectius amb risc d'exclusió econòmica i social castigats pel propi mercat de treball.
- Potenciar la contractació i posar en coneixement dels professionals en situació d'atur, dels passos a seguir per crear cooperatives. Facilitar la col·laboració entre cooperatives per sumar esforços i treballar de manera coordinada amb els Serveis Tècnics i de Via Pública a l'hora de fer obres i serveis a la vila.
- Treballar coordinadament amb Serveis Socials per detectar casos extrems d'empobriment, endeutament i possibles futurs desnonaments, en llars amb més d'una unitat familiar a l'atur, i de casos en perill d'exclusió laboral i social.

L'OMT oferirà els següents serveis:

- Cursos de formació continua i de millora professional, en contacte amb el món empresarial i laboral per detectar quines mancances professionals hi ha a la vila.
- Una borsa de treball per a la millora d'ocupació.
- Informació per a l'autoocupació i per la creació de cooperatives de treball. A més, els serveis de l'OMT es complementaran amb altres serveis com el d'Orientació Professional i el d'Intermediació Laboral.
- Coordinar l'oferta de cursos de formació ocupacional subvencionats (escoles taller, les noves cases d'oficis o els plans d'ocupació...), l'oferta de cursos de millora professional i altres cursos com els

- Creació d'instruments innovadors per a la inserció dels col·lectius socialment vulnerables en el mercat laboral.
- Tenir coneixement de les necessitats reals, d'oficis i de personal amb formació pràctica a Vilafranca del Penedès.
- Potenciar i ampliar els cursos i formació ocupacionals adreçats a col·lectius socialment vulnerables en el mercat laboral (gent gran, joves, població estrangera, dones en situació d'atur, persones sense prestacions amb situacions socials i familiars desfavorables, etc.).
- Informar a les empreses sobre avantatges i bonificacions a l'hora de contractar personal dels col·lectius més afectats per l'atur.
- Canviar l'actual tendència de l'Ajuntament de subcontractar els serveis municipals a empreses privades, per tendir a afavorir els col·lectius més afectats per l'atur.
- Impulsar polítiques d'afavoriment de la conciliació dels horaris laborals amb els horaris socials i familiars.

Projectes a curt termini en matèria laboral:

- Crear una escola d'adults de formació continuada.
- Fomentar la contractació de proximitat.
- Potenciar la creació de cooperatives.
- Fomentar un canvi en el model laboral actual que vingui definit des del propi municipi i comarca.
- Impulsar i coordinar en l'àmbit comarcal l'economia de la regió amb els altres municipis (taula de treball comarcal).
- Impulsar i coordinar en l'àmbit comarcal la formació professional i ocupacional (taula de la formació professional i ocupacional).
- Crear i atorgar un **Segell de Qualitat Social** municipal a aquelles empreses

que respectin els criteris de responsabilitat social. L'obtenció d'aquest segell anirà lligat a la contractació digna i de qualitat. Les empreses que realment fomentin el treball fix i evitin la contractació precària podran rebre una bonificació quan hagin de realitzar el pagament de les taxes municipals. Volem empreses socialment responsables en la seva contractació, que incorporin polítiques d'igualtat dins de l'empresa, que fomentin la contractació de les 35 hores laborals: per un major repartiment equitatiu del treball, un foment de la conciliació social i laboral real, i per equiparar els salaris.

Apostar per la qualitat del treball és apostar per la qualitat de les empreses, i és una manera de lluitar contra les deslocalitzacions empresarials, ja que es pot oferir una mà d'obra qualificada i implicada al territori.

Economia: models sectorials i model fiscal

Les propostes de la CUP de Vilafranca del Penedès en pro d'un nou model econòmic es basen en els següents sectors:

Model comercial

- Treballarem per fer prevaldre els valors de reciclar, reutilitzar i minimitzar el rebuig. S'ha de treballar per una nova cultura del consum i comerç, per això realitzarem tallers de reciclatge i de reutilització de béns; es fomentarà un espai d'intercanvi de béns i productes. Cal recuperar la cultura de la 'reparació'.
- Volem potenciar/fer prevaldre el comerç de qualitat, local i de proximitat. Un model que aposti pel comerç de barri, que dinamitzi la vila d'una forma equilibrada en tots els seus barris.
- Evitar el model d'implantació creixent de grans superfícies que desplacen i concentren el comerç en punts concrets i, sovint allunyats del municipi, i que despersionitzen el comerç real. Moltes vegades aquestes grans superfícies estan ubicades lluny dels nuclis urbans i provoquen un augment considerable de l'ús del vehicle motoritzat.
- Evitar també la proliferació de barris dormitori i fomentar el comerç a totes els

barris.

- El model comercial que volem i que potenciarem permetrà l'obtenció de beneficis per als establiments. Beneficis que recauran a la vegada sobre les persones de la comarca. Això permetrà que aquests guanys puguin retornar a la vila mitjançant la despesa corrent de les famílies residents al municipi, invertint en el negoci propi o a través de l'Ajuntament mitjançant transferències, ajudes o inversions.

Per aconseguir aquest model comercial cal:

- Continuar treballant i col·laborar estretament amb les associacions i entitats locals com les unions de botiguers, les associacions de consumidors, les associacions de veïns, etc.
- Crear reglaments municipals que regiran el desenvolupament i establiment dels diferents comerços a la vila, fruit de les col·laboracions amb els diferents agents socials abans esmentats.
- Per garantir la continuïtat i el futur del comerç local, de qualitat i de proximitat, és essencial que tant els nous residents com els joves que per primera vegada accedeixen a un habitatge a la vila coneguin l'oferta comercial. Per tant, és important promocionar aquest comerç entre la població; cal que els comerços s'impliquin en aquestes campanyes i que assessorin la població jove i nouvinguda quan es dirigeixen als seus establiments en comptes de dirigir-se a grans superfícies.
- Donar a conèixer el comerç just a la nostra vila i impulsar-ne campanyes de promoció que ajudin a conscienciar la societat de la importància que pot tenir per als països productors. Aquesta divulgació podria donar-se a través de la introducció de botigues de comerç just en algunes fires i festes de la vila.

Aquest és també el model comercial que hem defensat fins ara, motiu pel qual ens oposem a la creació d'un gran centre comercial al barri de la Girada pensat per botigues de fora i multinacionals, que entenem que trencarà amb aquest model que proposem.

Model industrial

- Incentivarem un model industrial propici per a la creació de petites i mitjanes empreses cooperatives i locals, que ajudin a la dinamització de l'economia penedesenca i cooperin entre elles per gestionar àmbits d'interès comú.
- El model industrial que proposem pretén afavorir la diversitat d'empreses i sectors, fet que minimitza el risc de pèrdues de llocs de treball ja que no hi ha tanta població exposada a un sol sector o a una empresa que pugui fer fallida. Aquest model també permetrà la implantació menys agressiva a la vila i els seus entorns d'aquestes empreses, ja que la seva dimensió física permet la creació de polígons d'una menor extensió i més fàcilment integrables en l'entramat urbà de Vilafranca del Penedès.
- El model industrial actual afavoreix la creació de polígons logístics que són els responsables de provocar que part del capital marxi fora de la comarca. Els llocs de treball creats per aquest tipus d'empreses són fins ara molt precaris i poc nombrosos en relació amb l'espai que ocupen. Els polígons han tingut i continuen tenint un impacte molt agressiu sobre el nostre territori, i afavoreixen de manera significativa el col·lapse de les vies de transport.

Continuarem oposant-nos a la creació de centres logístics faraònics i de baix valor afegit, com és per exemple el CIM Penedès.

- El model industrial que proposem dotarà la població d'una sèrie de recursos necessaris per a la creació de PIMES (petites i mitjanes empreses) i cooperatives, i que no passa únicament per subvencions o ajudes per a l'obtenció de finançament. En aquest sentit, es vol apostar per una major rellevància en els anomenats viviers d'empreses:
 - Calen més recursos físics i un replantejament que revitalitzi el viver d'empreses existent al Centre Àgora, de propietat municipal. El centre Àgora hauria de permetre l'aprofitament de sinèrgies creades per les diferents empreses, que en la seva etapa inicial els podria servir de molt perquè els seus projectes tinguin èxit. Alhora hauria de permetre dividir les despeses, un aspecte cabdal per la viabilitat econòmica de les pròpies empreses.
 - En el viver d'empreses cal que hi tinguin cabuda empreses cooperatives.

Cal que el centre Àgora esdevingui, doncs, un centre que impulsi i faciliti aquests models d'empresa a la comarca.

- Cal donar a conèixer aquest tipus de centre a nous projectes que vulguin establir-se a la vila i se'n pugin beneficiar.
- El suport i acompanyament a la creació de noves empreses cooperatives ha de convertir-se en un model a seguir i que n'incentivi d'altres, mantenint el mateix ideari que aquest, i d'aquesta manera generin col·laboracions entre petites i mitjanes empreses i se n'aprofitin les sinèrgies.
- Impulsarem una xarxa de cooperació d'empreses locals perquè aquestes puguin cooperar entre elles. Aquest projecte ha d'aprofitar les sinèrgies de diferents empreses vilafranquines i, esdevenir una eina perquè es coneguin entre elles, puguin cooperar en diversos àmbits i, aconseguixin estalviar-se costos; facin campanyes publicitàries conjuntes, treballin en projectes de major envergadura, etc.
- Per altra banda, sempre hem apostat per la contractació d'empreses de la vila/comarca a l'hora de realitzar obres públiques. Mitjançant aquest programa, projectes d'una major envergadura podrien ésser realitzats per empreses del territori, ja que podrien participar en una major quantitat de concursos públics i evitar així, les contractacions externes. Les obres públiques de la vila s'han de realitzar en la mesura que sigui possible per empreses de la vila, per això els projectes d'una gran envergadura caldria dividir-los en diverses etapes i que es poguessin adjudicar a empreses del territori.

Model agrícola

- Potenciarem un model agrícola respectuós amb el medi, en què es permeti l'obtenció de rendes dignes a aquelles persones que exerceixen la pagesia. El municipi de Vilafranca del Penedès ha de ser motor i alhora punt de trobada dels productors i productores d'aquest sector econòmic, i per això, cal una

millor organització dels mercats, ja siguin sedentaris o no, amb una dotació correcta dels espais oberts, moderns, accessibles i estables que juntament amb les fires ajudin al sosteniment, desenvolupament i innovació del propi sector. Els mercats de la vila aporten dinamisme no sols a la vila, sinó a tota la comarca.

- Cal fer especial menció en l'agricultura ecològica, una agricultura que està agafant un cert protagonisme en diversos països. Considerem que s'hauria de vetllar per aquest projecte, facilitar-ne els seus canals de distribució i punts de venda directa i, fer-ne la difusió pertinent mitjançant els mitjans municipals.

És necessari crear una xarxa de producció ecològica de la vegueria. Tanmateix, donarem suport a totes aquelles iniciatives semblants aparegudes a la vegueria en aquest àmbit. L'Ajuntament ha de potenciar aquest sector d'alta qualitat i que cada vegada es valora més dins del mercat: producte ecològic, de qualitat i local. És important que els subjectes d'aquest projecte se'ls faciliti la seva tasca i se'ls atorgui un punt diferenciats de venda.

- Incentivarem la conservació del cultiu de les terres com una manera de mantenir viu un sistema de vida i un territori que ens defineix com a penedesencs i penedesenques i, que sempre hem defensat i defensarem, a través de la col·laboració i interacció amb diversos agents i organitzacions de defensa del territori.
- Vetllarem per la conservació del territori ocupat per vinyes per assegurar que sigui un cultiu de futur, amb valor afegit. Actualment aquest territori es troba en retrocés a causa de les darreres ampliacions de polígons o la construcció de noves xarxes viàries o ferroviàries.
 - Entenem que l'organització d'aquest sector s'hauria de fomentar en models d'empresa cooperativa que permetessin unes dignes obtencions de rendes.
 - La vila té un compromís amb el sector vitivinícola de la vegueria Penedès i aquest compromís s'ha de traduir en la promoció i comercialització dels seus productes. En aquest cas, algunes propostes per les quals apostem són les següents:
 - La reactivació del FIRAVÍ, amb un objectiu marcadament professional.

De format més reduït que en les darreres edicions, però amb xerrades, demostracions, cursos i classes mestres d'alt valor pedagògic i tecnològic. Formació i qualitat per adequar el sector vitivinícol a als temps actuals, i alhora tornar a ubicar el nostre municipi en el mapa enològic internacional.

- Una major vinculació del sector vitivinícol a al dia dia de la nostra vila que serveixi tant per a la promoció, com per establir una major vinculació amb el territori. Igualment, cal fer incís en la presència dels vins penedesencs en tot tipus de festivitats de la vila.

Vilafranca ha d'exercir una tasca important com a promotora i defensora dels interessos d'un sector agrícola molt present en el Gran Penedès. Per això, hem de procurar polítiques de foment del consum de l'agricultura de proximitat i qualitat. En els darrers anys s'ha apostat més per un augment de la quantitat que de la qualitat del producte i per una disminució de les varietats autòctones en benefici d'aquelles més productives. Un dels nostres objectius és invertir aquesta tendència en els propers anys.

Model turístic

Pel que fa al turisme local, malgrat algunes iniciatives aïllades, Vilafranca del Penedès no disposa de cap model turístic a llarg termini. No s'ha aconseguit implicar els diversos agents potencials a participar-hi per beneficiar-se del turisme.

El projecte de la CUP de Vilafranca del Penedès aposta per:

- Un model turístic basat en l'enoturisme i l'equilibri del territori. D'aquesta manera aprofitarem les sinèrgies per fer del nostre territori un atractiu turístic per a la pròpia ciutadania resident al municipi i per a les persones que el visitin. Donarem resposta a aquesta mancança en pro d'un turisme diferent que cercarà el coneixement real sobre el món vitivinícol a.
- Potenciarem el patrimoni cultural de Vilafranca del Penedès: ruta modernista, ruta medieval...
- Conservarem i donarem a conèixer els edificis culturals existents a Vilafranca

del Penedès. Així, la conservació de les antigues muralles de Vilafranca del Penedès i altres edificis emblemàtics serà per a nosaltres un altre dels principals objectius en aquest apartat.

Donarem importància al fet que la vila ha d'esforçar-se per acollir de la millor manera les persones que assisteixen a les diverses fires i festivitats que se celebren durant l'any i, per això:

- Cal potenciar encara més la divulgació (tant nacional com a l'estranger) dels diferents actes (com ja exposem en el corresponent apartat de fires i festes). Ja sigui amb acords amb agències de viatges o altres organismes per convertir les festivitats de Vilafranca en unes dates importants dins les festivitats del territori català.
- Cal assenyalar que aquest model econòmic i turístic ha de sorgir d'una participació ciutadana real i plena. L'Ajuntament hauria d'exercir un paper d'arbitratge entre tots els agents implicats amb l'objectiu de proveir la vila d'una dinamització econòmica necessària per la creació del benestar social de totes les persones residents al municipi.

Model fiscal

Considerem que el model fiscal més just socialment és aquell que es basa en pagar més qui més riquesa té. Per això, opinem que en la majoria de casos els impostos han de ser progressius: que el pagament d'aquests impostos afecti la renda de les persones d'una manera justa siguin rics o pobres. La recaptació d'aquests impostos cal que es destinin de manera curosa i que facin una funció redistributiva. D'altra banda, cal vetllar per evitar possibles frau amb l'IAE, que grava els suposats beneficis empresarials. Seguint aquest model pensem que:

- Cal reduir algunes de les taxes sobre serveis essencials ja que no sempre tenen en compte la renda dels vilatans i de les vilatanes i, per tant, tenen una afectació més gran sobre qui menys renda té. En qualsevol cas, s'haurien d'establir sistemes de subvencions en funció de la renda de les famílies com a sistema de bonificacions. També és important suprimir determinats serveis

que no siguin essencials o bé establir-hi uns preus públics que cobreixin la totalitat del cost, si són serveis demandats, però no imprescindibles; cal doncs, fer una prèvia anàlisi sobre la seva afectació social, si s'escau. Cal revisar i adequar les subvencions de què ja disposa l'Ajuntament, i ampliar-ne el tram inferior a través del qual s'hi pugui accedir, per afavorir les classes més perjudicades.

- Augmentar els criteris progressius dels impostos municipals: impost de béns immobles (IBI), impost de circulació de vehicles, etc. Cal una tributació progressiva. Per finançar les mesures per la igualtat social i d'urgència pels casos que sobrevindran en els propers temps, cal que els ajuntaments disposin de fons per seguir duent a terme la seva funció social redistributiva. A causa de la manca de competències en aquest aspecte, és important un sistema de bonificacions que provoqui aquesta progressivitat. També és imprescindible eliminar exempcions sense sentit en l'IBI.
- Trobar una aplicació pràctica per imposar un recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats, per tal de fomentar la seva sortida al mercat i facilitar-ne l'accés.
- Aplicar descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals a les persones desocupades que no cobrin prestació de desocupació o que cobrin una prestació baixa o assistencial.
- Ens mostrem contraris a la generalització de les subvencions directes. Aquestes cal que s'atorguin en funció de la renda.
- Sempre hem defensat la gratuïtat d'utilització dels espais municipals que disposa l'Ajuntament per a les entitats que ho sol·licitin, sempre i quan no es faci pagar una entrada superior als cinc euros.

Com ja s'ha esmentat, el finançament dels ajuntaments dels darrers anys s'ha basat en les taxes i els impostos que tenen a veure amb l'especulació immobiliària i les subvencions estatals i autonòmiques. Cal impulsar, mitjançant mocions i altres actuacions institucionals, una modificació del finançament perquè els principals ingressos dels ajuntaments no depenguin principalment de la construcció ni de les subvencions d'altres ens.

Criteris d'actuació

Quant a la política de contractació de l'Ajuntament, cal prioritzar les empreses cooperatives i les empreses locals i, establir criteris i condicions referents als drets laborals i compromisos mediambientals (com la lluita contra la temporalitat), a l'hora d'adjudicar les contractacions. Cal tenir en compte també l'aspecte territorial en les contractacions, d'acord amb les limitacions legislatives existents.

Cal adequar els serveis municipals a les necessitats que té la població, ja que cal tenir present que no és millor el municipi que té més serveis sinó el que té els serveis que necessita. A més, cal estudiar la possibilitat de tenir serveis mancomunats amb municipis propers per compartir despeses i també per poder oferir alguns serveis necessaris que en solitari no es podrien assumir, especialment en municipis petits.

Per fer un seguiment dels efectes de la crisi al municipi que guï les polítiques a implementar, la CUP proposa la creació de **taules municipals contra la crisi**: formades pels grups municipals i entitats associatives com les organitzacions sindicals i les associacions de veïns i veïnes; aquestes taules han de desenvolupar dues funcions bàsiques:

- Observatori de l'evolució de la crisi al municipi.
- Generació de propostes per fer-hi front.

La situació de crisi actual està tenint unes conseqüències que afecten profundament la vida econòmica dels municipis. Aquest és un bon moment per fer una reflexió sobre quin és el model econòmic que volem per als nostres territoris. Sovint els ajuntaments no han debatut ni tenen clar quin és el model econòmic adient per al municipi i per al territori, però és necessari tenir-ho present per poder fer una planificació adequada de les polítiques de desenvolupament econòmic, i fer especial incidència en un sector econòmic o en un altre.

CULTURA I FESTES

Introducció

La cultura és un dels elements principals a l'hora de bastir el model de societat integradora, solidària i dinàmica que els membres de l'Esquerra Independentista defensem. La cultura ha d'ésser per als ciutadans un mitjà de relació social de participació, de diàleg i de reflexió comuna que ens ha de permetre reconèixer-nos individualment com a persones i col·lectivament com a vilafranquins/es i catalans/es. La cultura és i ha de continuar sent una eina d'aprofundiment democràtic, una via d'integració per als nouvinguts/es i la clau per a la unitat popular.

En aquest sentit, l'objectiu de la política cultural municipal no ha de ser cap altre que fer de la nostra vila un element clau en la revitalització cultural del nostre país a través de la implicació de tota la ciutadania. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, principal protagonista de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes bases sòlides sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població.

Res no és més nociu per a una societat que una concepció parcel·laria de la cultura i la seva utilització com a arma electoral; és la política qui ha de posar-se al servei d'un projecte d'enriquiment cultural col·lectiu. Per això, pensem que la política cultural ha de partir del principi següent: fer partícip el municipi de la vida cultural. I per aconseguir-ho, ha d'evitar la dualització de la societat, ha de promoure una producció cultural i artística de qualitat, i ha d'establir mecanismes de socialització d'aquest patrimoni comú.

A Vilafranca hi ha una gran riquesa cultural, gràcies a l'esforç i al treball que el teixit associatiu i cultural ha portat a terme durant els darrers anys, i un gran potencial per avançar cap a una vila realment viva, activa i creativa.

Tot i això, l'Ajuntament, a través de la Regidoria de Cultura, no fa els passos adequats per desenvolupar les polítiques culturals necessàries que garanteixin un model cultural amb personalitat pròpia, participatiu, eficient, transparent, i on quedin

reflectides totes les expressions culturals i artístiques del nostre municipi, per aconseguir una Vilafranca encara més rica en l'àmbit cultural.

És més, l'Ajuntament no dona suport i ajuts a totes les iniciatives culturals d'una manera equitativa, clara i transparent, sinó que ho fa de manera arbitrària, segons el parer de la Regidoria de Cultura. El diàleg amb les entitats i col·lectius és poc clar i poc fiable, i trobem a faltar una planificació cultural seriosa més enllà del dia a dia.

Gestió cultural

- **Patronat o Institut Municipal de Cultura**

Actualment, en l'àmbit cultural no hi ha cap línia d'actuació establerta. Les accions i propostes culturals que fa l'Ajuntament corresponen a les decisions arbitràries que pren el regidor de Cultura que tenim a cada moment. No hi ha una planificació que tingui en compte tots els agents implicats, no hi ha definida cap tipus de línia estratègica a seguir en els pròxims anys que tingui en compte l'opinió dels vilafranquins i vilafranquines, així com de les entitats, associacions i col·lectius. I el que és pitjor, no hi ha la voluntat política de fer-ho.

Durant els anys 2000 i 2001, es va elaborar el Pla d'Acció Cultural de Vilafranca, una eina que pretenia establir les noves línies d'actuació dins l'àmbit cultural per als propers anys (fins el 2010), amb la participació de la ciutadania. Tot i el treball realitzat durant aquest temps, el cost econòmic que va suposar i l'esforç dels participants, el Pla d'Acció Cultural no es va acabar desenvolupant mai. Ara, aquest projecte ja ha quedat molt desfasat. Han canviat molt les coses en els darrers anys i la situació cultural de Vilafranca és ben diferent de la que hi havia durant la seva elaboració.

Pensem que és necessària la creació d'un nou organisme autònom municipal dotat de personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat d'obrar (Patronat o Institut Municipal de Cultura) que exerceixi les competències municipals amb relació a la cultura (gestió, organització i administració) i en tots els seus àmbits, i que defineixi les línies estratègiques i els projectes culturals a seguir a través del debat i la participació ciutadana.

Aquest nou model en la gestió de les polítiques culturals de Vilafranca ha de ser independent de la política institucional i dels interessos partidistes, ha de permetre la participació de tots els agents culturals, especialment d'entitats, col·lectius i associacions culturals, tant en l'elaboració de les línies estratègiques i projectes culturals com en la gestió de les polítiques culturals, i ha de tenir els mitjans necessaris per fer front a les necessitats i demandes actuals i futures de l'activitat cultural de Vilafranca.

El primer pas per tirar endavant aquest nou model de gestió s'ha de fer a partir de l'elaboració dels estatuts d'aquest nou organisme i d'un full de ruta que ens condueixi al canvi.

La CUP va presentar una moció, aprovada pel ple (22 abril del 2008), en què demanàvem la creació d'un Patronat o Institut de Cultura. Arran d'això, actualment hi ha una comissió de treball formada per un representant de cada partit polític que teòricament ha de posar les bases per a la creació d'aquest nou organisme municipal. Ara bé, aquesta comissió, en comptes d'agilitar el procés, ha estancat el desenvolupament del nou model cultural, i no veiem que sigui un objectiu prioritari ni per a l'equip de govern ni tampoc per als altres partits de l'oposició; la falta de valentia i de lideratge han anat posposant el canvi.

Per avançar cap a un nou model cultural, i que aquest nou organisme municipal sigui una realitat, impulsarem l'elaboració dels estatuts i del full de ruta del nou organisme durant l'any 2011, perquè el canvi de model cultural es comenci a realitzar a partir del 2012.

Paral·lelament a la creació d'aquest nou organisme autònom municipal, s'han de definir les línies estratègiques dins d'un pla integral de planificació cultural, amb la participació directa de la població i de les entitats culturals de la vila. És per això que ja fa 2 anys que demanem una actualització del Pla d'Acció Cultural.

Durant el 2011 s'han d'iniciar les gestions adequades per iniciar un procés d'actualització del Pla d'Acció Cultural en què participin directament les entitats culturals i la població.

El Pla d'Acció Cultural ha de tenir un seguiment real per anar-lo adaptant a les necessitats i inquietuds noves. Per això, en la seva elaboració s'han de definir

processos de seguiment i actualització perquè, després de la feina feta, no es torni a quedar en un calaix i no s'apliqui.

- **Equipaments municipals**

Una conseqüència directa de la manca de planificació i de línies estratègiques a seguir en l'àmbit cultural són les polítiques de l'Ajuntament envers els equipaments culturals. Les actuacions o inversions en aquest sentit també depenen de les decisions arbitràries del regidor de Cultura o de l'equip de govern, ja que tampoc no existeix cap eina que reguli les línies d'actuació a seguir ni les prioritats dins d'aquest apartat.

Tampoc no hi ha una participació real a l'hora de prendre les decisions que afecten la creació, adquisició o adaptació dels equipaments culturals, tot i que es tracti d'equipaments que són utilitzats per bona part de la població, especialment pel gran gruix d'entitats, associacions i col·lectius culturals del nostre municipi.

Per evitar arbitriarietats (des dels regidors/es i/o des de l'equip de govern) a l'hora de planificar quins equipaments culturals són necessaris a la nostra vila, quins d'ells són més prioritaris o quins necessiten remodelar-se amb més urgència, creiem necessària l'elaboració d'un Pla d'Equipaments Culturals, realitzat a partir d'un procés de participació ciutadana.

Aquest Pla ens hauria de servir per conèixer l'estat actual i les necessitats dels equipaments culturals, tant d'infraestructures com de material cultural, per planificar i per marcar prioritats a l'hora de crear o adquirir nous equipaments i per fer-ne les reubicacions necessàries (en el cas que faci falta) per aprofitar més bé les infraestructures de què disposem actualment, així com estudiar les maneres de poder aprofitar més bé el material cultural de l'Ajuntament. Aquest Pla també hauria de marcar les línies d'actuació a seguir, la manera de renovar-lo i fer-ne el seguiment.

Per elaborar aquest Pla d'Equipaments Culturals, s'hauria de tenir en compte que Vilafranca forma part de la comarca de l'Alt Penedès i de la vegueria Penedès. Això significa que s'han de tenir presents els equipaments culturals que existeixen a la comarca i els que estan previstos, com també els grans equipaments culturals que existeixen en les altres comarques de la vegueria, abans d'establir els criteris del Pla

d'Equipaments Culturals. No té sentit que tots els municipis de la comarca inverteixin en els mateixos equipaments culturals, es poden compartir i així tenir-ne més varietat; també és important tenir en compte els grans equipaments que hi ha en altres indrets de la vegueria abans de tirar endavant un equipament important, per avaluar-ne la viabilitat. Per això s'ha d'arribar a acords amb tots els municipis de la comarca per poder compartir espais culturals i amb els municipis de la vegueria per establir estratègies envers els grans equipaments culturals.

- **Matèria cultural municipal**

Els qui formem part de la CUP tenim clar que un dels objectius de l'Ajuntament, pel que fa a les polítiques culturals, ha de ser facilitar que les iniciatives de les entitats puguin portar-se a terme. I una de les maneres que tenim per aconseguir-ho és a través de la cessió d'espais i d'equipaments o material cultural.

L'Ajuntament ha de disposar de tot tipus de material cultural, des d'escenaris a equips de so i llum, i evitar llogar aquests equipaments cada vegada que a Vilafranca es realitzi un acte festiu o cultural.

La riquesa cultural i festiva de la nostra vila ens permet el privilegi de poder adquirir aquest tipus de material, ja que la utilització està assegurada. A més, si l'Ajuntament disposa d'aquest material, pot cedir-lo a les entitats, i així contribuir que aquestes puguin programar més actes i iniciatives culturals sense haver-se de preocupar pel cost econòmic que suposa llogar aquests equips.

- **Utilització de places, carrers i parcs per a activitats culturals**

Cada cop és més difícil realitzar actes culturals o festius a les places, carrers i parcs de la nostra vila, i encara més en horari nocturn. D'uns anys ençà, les celebracions, festes i actes culturals populars al carrer han estat en el punt de mira dels polítics que parlen del respecte a la convivència i la tranquil·litat ciutadana. Amb aquests termes intenten disminuir i anul·lar les festes populars al carrer, unes festes que són de tothom, que sempre s'han celebrat i que tenen com a objectiu principal que la població (especialment la més jove) s'ho passi d'allò més bé.

Som sensibles a la problemàtica existent amb els veïns de les places, carrers o parcs on se celebren aquests actes i festes nocturns, però pensem que una petita part de la població no pot impedir a la resta la celebració d'aquests esdeveniments. S'han d'arribar a acords que solucionin aquest conflicte, tant des del punt de vista dels veïns com dels organitzadors o assistents a les festes o actes de carrer, especialment els que es fan a la nit.

També es cert que hi ha certes dates dins del calendari festiu de Vilafranca que, per tradició, importància i popularitat, han de tenir un marge horari i d'utilització d'espais de la via pública més gran, com per exemple durant la Festa Major.

Per tot això, creiem necessari modificar la normativa actual d'ús d'espais de la via pública per a activitats culturals a través d'acords amb tots els agents implicats: entitats, associacions de veïns, etc. i amb la voluntat de trobar solucions que puguin acostar les posicions de les dues parts en conflicte.

A Vilafranca existeixen una gran quantitat d'espais a la via pública on es poden celebrar festes o actes culturals. Cal evitar que els actes nocturns es facin sempre en les mateixes ubicacions, és important, doncs, que es realitzin en diferents espais de la via pública. Per això, en la normativa s'ha d'especificar la distància temporal que hi ha d'haver entre les activitats nocturnes que es realitzin en un mateix espai.

També hi ha d'haver normes especials i més permissives, tant d'utilització d'espais com d'allargament d'horari nocturn, durant les festes més típiques de Vilafranca, especialment durant la Festa Major.

Teixit associatiu

El teixit associatiu és una peça fonamental per consolidar una societat democràtica, lliure i participativa, que tingui com a principis la participació ciutadana, la justícia social, el respecte al medi ambient i al territori, la normalització cultural i lingüística, i la defensa del dret a l'autodeterminació dels pobles. La dinamització del teixit associatiu i la promoció de l'autoorganització ciutadana és una de les bases principals per a la construcció d'una societat de persones lliures, responsables i solidàries per arribar a configurar una forta xarxa social de caire popular, garantia principal d'una vila viva i participativa.

La CUP lluitarà per garantir el dret d'associar-se lliurement i es posicionarà totalment en contra de qualsevol llei que alteri els drets bàsics de la democràcia.

L'Ajuntament ha de tenir relació amb els diferents promotors culturals: entitats, col·lectius públics o privats. Mitjançant una sèrie de suports i/o convenis, l'Administració local ha de possibilitar que puguin desenvolupar la seva activitat cultural amb normalitat. S'han d'establir relacions directes i evitar el clientelisme. Algunes formes de relació poden ser a través de convenis i/o subvencions, en què es condonin els impostos a les entitats o se socialitzin les infraestructures.

Actualment, Vilafranca es caracteritza per tenir un gran nombre d'entitats de tot tipus. La gran quantitat de gent relacionada amb aquestes entitats i l'aportació cultural que fan a la vila fan de Vilafranca un municipi especialment ric en teixit associatiu.

Pretenem que les institucions tinguin en compte les entitats i col·lectius, i que siguin la base d'un dels nostres principis: la participació ciutadana directa. Per això,ensem que les entitats han de participar d'una manera decisiva en l'elaboració dels grans projectes del nostre municipi.

La relació entre les entitats de la vila i l'Ajuntament ha de ser directa i sincera. L'Ajuntament no ha de veure els col·lectius i entitats com si fossin enemics, sinó com l'eix principal d'una societat democràtica, lliure i participativa. L'Ajuntament ha de donar el màxim suport possible a les entitats de la vila i ajudar que aquestes puguin tirar endavant i consolidar els seus projectes i objectius.

L'Ajuntament ha de respectar les decisions que prenguin les entitats i els representants que aquestes triïn com a interlocutors o com a membres d'algun consell, patronat o comissió que afecti la política del municipi. També ha de respectar les associacions d'entitats que es puguin crear, així com els seus representants.

L'Ajuntament ha de comprometre's a escoltar a totes i cadascuna de les entitats i a facilitar-los la feina, ja sigui cedint-los espais, material o facilitant-los les tasques burocràtiques, sense posar pals a les rodes, perquè puguin portar a terme les seves iniciatives.

L'elaboració dels convenis entre l'Ajuntament i les entitats ha de ser conjunta i s'han d'arribar a acords justos i equitatius, evitant l'amiguisme cap a certes entitats.

L'Ajuntament s'ha de comprometre a informar i demanar l'opinió de les entitats a l'hora d'elaborar propostes, projectes o plans que afectin el seu àmbit concret de treball.

L'Ajuntament, a través dels seus serveis tècnics, té el deure d'assessorar les entitats sobre els tràmits burocràtics i aspectes legals que les afectin, i per això s'ha de potenciar el servei d'assessorament adreçat a les entitats de Vilafranca (o entitats que vulguin crear-se), referent a tràmits burocràtics o aspectes legals, i facilitar-los l'accés a aquest servei.

- **Equipaments per a entitats**

En un municipi com Vilafranca, amb la riquesa associativa i d'entitats culturals que tenim, es necessiten molts espais perquè les entitats puguin dur a terme les seves reunions i activitats. La majoria no disposen de seu social pròpia, per tant, és l'Ajuntament qui ha de cedir aquests espais perquè totes les entitats puguin gaudir d'un lloc per reunir-se, celebrar actes i emmagatzemar material. A més, nosaltres creiem que aquests espais han de ser autogestionats per les entitats.

- **Ajuntament**

L'edifici de l'Ajuntament disposa d'una sèrie de sales polivalents (sala de plens, sala Pau Boada, sala de la taula rodona, etc.) que només es fan servir per a actes institucionals o per a usos dels diferents partits polítics amb representació a l'Ajuntament. Davant la manca d'espais existents a la vila, les entitats vilafranquines haurien de poder aprofitar aquestes sales per realitzar actes, reunions i rodes de premsa.

Per això s'ha de crear un protocol que reguli la utilització de la Casa de la Vila. Aquest protocol permetria que les diferents entitats de Vilafranca utilitzessin les diverses sales polivalents de l'Ajuntament (incloent-hi la sala de plens) per fer-hi reunions, actes o rodes de premsa.

- **L'Escorxador**

Actualment a Vilafranca existeix un equipament, l'Escorxador, que ofereix diferents espais a les entitats per fer-hi reunions, tallers, cursos, xerrades, etc., i que els proporciona una bústia i un armari a les entitats que tenen en aquest equipament la seva seu social. Tanmateix, l'Escorxador s'ha quedat petit. Hi ha moltes entitats al municipi que s'hi reuneixen i són moltes les activitats que s'hi fan durant l'any; per aquest motiu cada vegada és més difícil aconseguir reservar les sales per fer-hi activitats o per reunir-s'hi.

Per evitar la saturació d'espais a l'Escorxador i perquè totes les entitats puguin gaudir del seu, proposem la reubicació de diferents entitats culturals en diferents espais. Per això, plantejem la creació o adaptació d'espais nous per a les entitats d'arts escèniques (musicals, teatrals i de dansa), on puguin tenir la seva seu, guardar el seu material i fer-hi les seves reunions i activitats, amb l'objectiu d'alliberar l'Escorxador de la massificació d'entitats i d'activitats, d'una banda, i de crear espais que s'adeqüin més a les necessitats i característiques de les entitats d'arts escèniques, de l'altra. La proposta d'aquests nous espais per a entitats i activitats d'arts escèniques la descriurem més endavant.

- **Reserva d'equipaments per a actes culturals**

Les entitats de Vilafranca tenen el dret a fer servir molts dels equipaments municipals de Vilafranca. Per fer-ho, han de presentar-se al Servei de Cultura, fer-ne la reserva i acceptar les condicions existents per utilitzar-lo.

Tot i això, no existeix una informació clara sobre quins espais municipals són els que les entitats poden fer servir per realitzar els seus actes, ni quin cost tenen, ni quines condicions hi ha per fer-los servir. Tampoc no es coneix què s'ha de fer per demanar la utilització d'espais no municipals a mans d'altres institucions (escoles, instituts, etc.).

A més, l'única manera de saber si és possible celebrar aquell acte o reunió en una data concreta és desplaçant-nos fins al Servei de Cultura de l'Ajuntament. Aquest procés, per tant, pot ser lent i molest.

Tanmateix, les entitats tenen l'opció de realitzar les seves activitats en altres indrets no municipals de Vilafranca que en els darrers anys han ofert els seus espais a causa de la manca d'espais municipals per fer actes culturals (Cal Figarot, Cal Noi

Noi, el Casal, El Forat del Pany, etc.). Cal aprofitar, però, tot el potencial que ofereixen els espais públics de la vila: patis oberts de les escoles i instituts, locals de les associacions de veïns, etc., perquè qualsevol entitat o persona pugui fer ús a temps parcial d'aquestes instal·lacions.

Per facilitar la gestió de reserva i ús d'equipaments per a activitats culturals proposem la creació d'una base de dades consultable des del web de l'Ajuntament amb tots els espais de Vilafranca disponibles per realitzar actes culturals en què consti: l'espai, el tipus d'ús o activitat que s'hi pot fer, les condicions i el cost. Aquesta base de dades hauria d'incloure tots els espais municipals en els quals s'hi puguin realitzar actes culturals, espais en mans d'altres institucions (Diputació, Generalitat, etc.) i espais privats que vulguin afegir-se en la llista per cedir els seus equipaments. Per això caldria posar-se en contacte amb tots els responsables dels espais privats i arribar a acords, i el Servei de Cultura realitzés de mitjancer entre les entitats culturals i els espais no municipals. A més a més, aquesta base de dades, també hauria d'incloure tot el material que l'Ajuntament pot cedir per a la realització d'actes culturals (escenaris, tarimes, projectors, etc.). I s'hauria de fer pública, trobar-la en diferents indrets de la nostra vila (l'Escorxador, l'Ajuntament, etc.) i crear un enllaç directe dins del web de l'Ajuntament. D'altra banda, en aquesta base de dades, hi hauria d'haver una actualització diària de les reserves, perquè des d'Internet o des de diferents punts de la vila les entitats poguessin assabentar-se dels horaris disponibles, abans de presentar-se al Servei de Cultura de l'Escorxador i reservar un espai per organitzar els seus actes o reunions. A part d'això, s'hauria de fer una gran promoció d'aquesta eina, perquè aquesta informació arribés a les entitats i a la població.

- **Promoció de les entitats i les seves activitats**

Una bona manera d'ajudar a mantenir vives les entitats culturals és fent promoció del seu treball i de les seves activitats.

Per promocionar les entitats, el seu treball i les activitats que fan, fa uns anys, es va crear una lloc web: www.vilaentitats.info. que recentment ha estat renovat amb la idea de convertir-se en un espai virtual de trobada, comunicació i intercanvi, tant per a les entitats com per a la ciutadania, que permeti crear webs propis a les entitats de

manera fàcil i gratuïta i que sigui un mitjà de difusió i promoció de les activitats de les entitats.

El Portal d'Entitats de Vilafranca és una bona eina, tot i que s'ha de potenciar la seva utilització, fer-ne més difusió perquè la població tingui coneixement de la seva existència, i actualitzar-la constantment.

Àmbits culturals

En aquest punt del programa de cultura exposarem el nostre punt de vista i explicarem les propostes, projectes i iniciatives que proposarem i defensarem durant la pròxima legislatura respecte dels diferents àmbits culturals.

Segons el nostre punt de vista, no hi ha un àmbit cultural més important que un altre. Tots s'han de potenciar i fomentar de la mateixa manera, ja que la cultura popular és una conjunció de totes les expressions culturals en tots els seus àmbits, i per això volem donar-los l'impuls necessari a tots, especialment als que l'Ajuntament ha tingut oblidats i cal donar-los una empenta.

Cal ressaltar que a Vilafranca, per les seves característiques històriques i culturals, gaudim de dos aspectes culturals destacats i que sobresurten per sobre dels altres com a trets d'identitat de la majoria dels vilafranquins i vilafranquines: la Festa Major i la cultura del vi. És per això cal apostar fermament i especialment per potenciar aquests dos aspectes culturals.

Arts escèniques

Vilafranca és una vila amb una gran riquesa i un gran potencial en arts escèniques, tant de música, com de teatre, dansa... gràcies a les iniciatives sorgides des de les diferents entitats i de la població. Tot i això, l'Ajuntament, en comptes de vetllar per aquesta riquesa i augmentar-ne el potencial, ha posat pals a les rodes a les bones iniciatives que han anat sorgint.

A Vilafranca hi ha una manca o desaprofitament d'infraestructures, algunes iniciatives des del teixit associatiu no són suficientment valorades i opinem que s'ha de potenciar més l'educació en aquests àmbits (tot i que s'ha fet un gran pas amb la municipalització de l'Escola de Música).

A més, no tenim cap pla que defineixi quin futur volem en aquests àmbits culturals; les coses es fan per inèrcia i sense cap objectiu concret; ens cal una aposta clara i real per potenciar el conjunt de les arts escèniques amb tot el que significa; es troben a faltar polítiques de col·laboració amb les entitats de la vila que també programen espectacles, i que no s'han de veure com una competència a la programació proposada per l'Ajuntament. Finalment, creiem que s'ha de potenciar molt més la creació local.

- **Equipaments per a les arts escèniques**

Vilafranca no disposa dels equipaments necessaris pel que fa a les arts escèniques. Tot i les actuacions dels darrers anys en aquest àmbit, Vilafranca encara no ha solucionat aquest problema, i actualment continua sense cobrir les necessitats i les demandes que hi ha.

La solució no és fer-ne de nous, sinó aprofitar els que tenim més adequadament. A més, no hi ha cap full de ruta per solucionar aquest problema, ni tan sols s'ha analitzat seriosament quines mancances tenim o quins equipaments necessitem a la nostra vila per definir els nous projectes de futur.

A Vilafranca falten equipaments per a actuacions musicals de petit i gran format. La construcció del nou auditori, tot i el seu elevat cost, no ha solucionat aquest dèficit i les entitats encara tenen molts problemes per poder tirar endavant les seves programacions: els espais no són adequats o bé tenen un cost massa elevat. No podem permetre que les entitats deixin de fer les seves activitats i programacions dins de l'àmbit musical perquè no tenen espais. Si volem una vila rica amb entitats i persones que tinguin ganes de tirar endavant iniciatives culturals, hem de ser capaços de facilitar-los els espais.

La construcció del nou auditori, que encara està per acabar, havia de ser la gran solució al buit existent d'espais per a concerts i actuacions musicals. Teòricament, l'auditori havia de ser un espai polivalent on tinguessin cabuda tot tipus de concerts i actuacions musicals, amb la possibilitat de tenir el públic assegut o a peu dret. La realitat no ha estat així. L'auditori només acull concerts amb públic assegut i no tots els tipus de música són compatibles amb la seva sonoritat. Així doncs, en comptes de servir per solucionar els problemes d'espai de les entitats, és utilitzat, quasi

exclusivament, per l'Ajuntament, a través de les programacions del Patronat de Cal Bolet.

En l'actualitat, l'espai municipal més decent que existeix per realitzar actuacions musicals és el Teatre Cal Bolet. Tot i que, com que és un teatre, la prioritat d'aquest espai són, i han de ser, les actuacions teatrals, i per això hi ha problemes per trobar un forat per utilitzar-lo per a finalitats musicals, perquè cal respectar la programació pròpia del teatre.

L'Auditori Montserrat Junyent de l'edifici de l'Ateneu Popular i Municipal també és considerat com un espai per oferir audicions de música. La seva remodelació recent hauria de solucionar els problemes de sonoritat i, per tant, s'hauria de fomentar el seu ús per a concerts de petit format, tot i l'inconvenient d'haver-se d'utilitzar també com a plató de televisió de Vilafranca Televisió.

També hi ha una manca greu d'espais d'assaig per als grups de música del nostre municipi. L'Ajuntament no s'ha preocupat de crear bucs d'assaig, a part dels dos que encara hi ha al desaparegut espai per a joves l'Etcètera, i que estan sense utilitzar. Els grups musicals tenen moltes dificultats per assajar i per tirar endavant els seus projectes sense haver de fer un elevat esforç econòmic per llogar locals d'assaigs propis. És cert que al nou auditori hi ha projectades quatre sales d'assaig per a formacions musicals i teatrals que resoldria una part del problema, però aquest projecte, donada la situació econòmica actual de l'Ajuntament, no creiem que es porti a terme aviat.

Respecte als espais per a teatre i dansa, finalment, i després d'una gran despesa econòmica, Vilafranca disposa d'un teatre amb gairebé tots els requisits necessaris: el Teatre Cal Bolet. Com que no s'hi poden realitzar obres de gran format, es va signar un conveni amb el Casal per poder utilitzar el seu teatre, en aquests darrers anys, però, l'Ajuntament no n'ha fet ús.

On continua havent-hi un buit d'equipaments per al teatre i per a la dansa és a l'hora de trobar un espai en què les entitats i grups teatrals o de dansa puguin assajar, reunir-se i guardar el seu material. Actualment, aquestes entitats es poden reunir i assajar a l'Escorxador, tot i que és molt difícil trobar hores buides en la única sala d'assaig que existeix, i amb l'agreujant que no tenen cap espai adequat per poder guardar el seu material.

A més, cal ressaltar els grans problemes econòmics que tenen les entitats a l'hora de programar concerts i actuacions musicals, de teatre o dansa en els espais municipals. A banda del lloguer del local, l'Ajuntament cobra la neteja i el cost de moure els seients, si és necessari. A això li hem d'afegir l'obligació de contractar un mínim de seguretat. Tot plegat, unes despeses inassolibles per a la majoria de les entitats de la vila.

Propostes:

- Al nou auditori, s'hi han de fer concerts i audicions de tot tipus de música, i totes les entitats municipals sense ànim de lucre l'han de poder utilitzar per organitzar concerts o audicions musicals a preus mòdics.
- S'ha de lluitar per aconseguir les subvencions necessàries per tirar endavant les fases pendents del nou auditori.
- S'ha d'estudiar la possibilitat de tornar a obrir els bucs d'assaig de l'edifici dels Trinitaris i/o estudiar les possibilitats que hi ha per crear-ne de nous. Durant el 2011 s'ha de treballar una proposta perquè el 2012 sigui una realitat.
- S'ha de començar a idear un nou espai per a les entitats i formacions teatrals i de dansa. Aquest espai ha de convertir-se en la seu d'aquestes entitats i ha de ser un equipament on puguin realitzar les seves reunions, activitats, tallers i assaigs, i a més emmagatzemar-hi el material. D'aquesta manera alliberaríem la massificació de l'Escorxador i les quatre sales d'assaig del nou auditori podrien ser exclusives per a grups i formacions musicals. Aquest nou espai hauria d'estar autogestionat per les mateixes entitats.
- El Teatre Cal Bolet s'ha de poder fer servir entre setmana perquè les formacions i entitats de teatre i dansa hi puguin assajar fins que el nou espai per a les entitats i formacions teatrals i de dansa sigui una realitat.
- S'han de fer les gestions necessàries per reduir els costos del lloguer dels equipaments municipals (Teatre Cal Bolet, Auditori) quan es tracti d'entitats sense ànim de lucre.
- Remodelar el claustre dels Trinitaris de manera que se'n pugui fer ús per a activitats d'arts escèniques de petit format, així com per altres expressions culturals (exposicions, presentacions, etc.).

Propostes per fomentar les arts escèniques a Vilafranca:

- Crear una partida per editar treballs musicals de grups i artistes vilafranquins.
- Continuar apostant per les produccions teatrals.
- Potenciar les actuacions de grups o artistes vilafranquins en les nostres festes.
- Educació en les arts escèniques

En la darrera legislatura s'ha fet un pas important municipalitzant la gestió de l'Escola Municipal de Música Maria Dolors Calvet i amb la posada en marxa d'un nou pla d'estudis, més adient i actualitzat. Continuarem estant al costat de l'Escola Municipal de Música, hi participarem directament per poder oferir un servei eficient, de qualitat i a preus assequibles per a tota la població.

Som conscients que les instal·lacions on es troba, l'edifici de l'Ateneu Municipal, no són les més indicades, si bé és cert que durant la present legislatura s'han remodelat algunes aules i se n'han creat de noves. D'altra banda, el nombre d'alumnes ha anat augmentat en aquests darrers anys, la qual cosa ens fa pensar que l'espai serà insuficient d'aquí a pocs anys. Pensem, per tant, que durant aquesta legislatura s'hauria de redactar un projecte per definir quin tipus d'equipament volem a llarg termini per a l'Escola que solucioni els problemes de capacitat, abans que aquests apareguin, i millorin les instal·lacions actuals. Això no vol dir directament crear un edifici nou, que seria d'un cost massa elevat, sinó que s'haurien d'estudiar possibles espais que tenim i/o plantejar-se l'opció de descentralitzar el centre.

En tot moment, hem defensat les taxes progressives a l'Escola Municipal de Música, perquè siguin més igualitàries i més justes per a tothom. De moment, no hem aconseguit poder aplicar-les, però continuarem treballant perquè les taxes progressives siguin una realitat ben aviat.

A Vilafranca, fa uns quants anys que no tenim cap escola de teatre municipal. Tot i les demandes que sempre hi ha hagut per realitzar cursos de teatre i la bona acceptació que han tingut quan aquests s'han portat a terme, l'Ajuntament no ha fet mai una aposta seriosa per l'ensenyament d'aquesta tipus d'expressió artística.

Ens comprometrem a treballar per crear una escola de teatre municipal de qualitat. Abans, però, s'ha d'elaborar un projecte. I s'ha d'elaborar amb la participació de les entitats teatrals i la població interessada per dissenyar quin model d'escola volem.

Arts plàstiques i visuals

En aquest apartat volem donar cabuda a les polítiques relacionades amb els mitjans d'expressió artístics (dibuix, pintura, disseny, escultura, ceràmica, joiera, videoart, etc.). Tot aquest ventall de mitjans d'expressió artístics formen una part molt important del dinamisme cultural de la nostra vila.

Tot i que, en termes generals, fomentar la lectura, l'escriptura i l'expressió oral són bàsics per tenir una societat rica culturalment, l'expressió artística també és una activitat primordial i molt important per l'enriquiment cultural de la nostra societat.

Actualment, l'economia de l'Ajuntament de Vilafranca no passa pel millor moment i sabem que les retallades més importants acostumen a ser de caire cultural i educatiu. No obstant això, pensem que és important que l'Ajuntament ajudi econòmicament la vessant educativa d'aquest tipus d'expressions artístiques, ja que la crítica, la valoració i els coneixements són factors importants per a l'educació, la consciència i els valors propis de cada persona, i que enriqueixen culturalment el col·lectiu de la població. L'Ajuntament ha d'assegurar-se que tothom pugui tenir accés a aquests mitjans d'expressió artístics.

L'Ajuntament ha d'intervenir en aquest tipus d'expressions artístiques mitjançant la cessió d'espais, el manteniment o augment dels ajuts econòmics i logístics, l'impuls d'una educació en aquest tipus d'arts, el suport a les iniciatives populars dins d'aquest àmbit i el foment d'aquest tipus d'expressions artístiques amb l'objectiu que la població s'hi interessi i hi participi.

També, el mateix Ajuntament ha de donar tot el suport i ajudes necessaris a les iniciatives populars, ja siguin personals com col·lectives, per ajudar a desenvolupar les creacions i iniciatives particulars i populars. S'ha de tenir en compte que les aportacions individuals i col·lectives a les arts plàstiques i visuals al llarg de la nostra història han estat molt importants per explicar i entendre els diferents processos i canvis que ha patit el nostre país. L'art ens ha permès accedir a altres cultures i a conèixer la nostra pròpia història .

- **Equipaments per a arts plàstiques i visuals**

A Vilafranca hi ha diversos espais on els vilafranquins i vilafranquines podem gaudir de les diferents propostes artístiques, ja siguin locals com de fora de l'àmbit municipal. Tanmateix, cal destacar que una bona part d'aquests espais són privats (locals, bars, sales d'exposicions, etc.), i que és gràcies a aquests que es manté la difusió d'aquests tipus d'expressions artístiques al nostre municipi.

Ara bé, a la nostra vila, també hi ha diversos equipaments municipals per a aquesta finalitat: espais per fer exposicions (Capella de Sant Joan, Sala dels Trinitaris, Capella de Sant Pelegrí, l'Escorxador, etc.) o l'Escola Municipal d'Art Arsenal.

La remodelació del claustre dels Trinitaris ha de servir per encabir-hi exposicions i tot tipus d'expressions culturals.

Pel que fa a les sales destinades a exposicions, la seva tasca principal ha de ser difondre i promocionar les iniciatives que provenguin de la societat vilafranquina. Tothom, i en especial el teixit associatiu, té dret a utilitzar aquests espais, i no hi poden haver facilitats o prioritats en la cessió. L'Ajuntament no ha d'anar per davant de ningú a l'hora de gaudir d'aquests espais per fer les seves exposicions, normalment de caire propagandístic, sinó que aquests han d'estar a la disposició de la societat, sense favoritismes.

Dins d'aquest tipus d'equipaments, un dels espais més ben situats i emblemàtics de Vilafranca és la Capella de Sant Joan. En aquest espai, durant l'any, s'hi ofereixen diverses exposicions itinerants que passen per la vila, moltes d'aquestes amb la col·laboració de grans empreses. Des del nostre punt de vista, aquest espai ha de ser de tothom, i no s'hi poden prioritzar les exposicions amb interessos partidistes, de promoció política de l'equip de govern o amb interessos empresarials. Les sales d'exposicions de Vilafranca, inclosa la Capella de Sant Joan, són espais en què s'ha de prioritzar l'expressió artística, especialment la sorgida del nostre municipi.

- **Polítiques per fomentar les arts plàstiques i visuals**

La societat vilafranquina ha donat peu a una gran diversitat d'iniciatives artístiques: el Tasta Contes, les diferents fires d'artesans o les exposicions en bars de la vila.

Tot i que l'Ajuntament destina ajudes econòmiques a diversos col·lectius o propostes artístiques, s'ha de garantir que les ajudes arribin a totes les propostes o iniciatives de manera justa i equitativa. A més, s'ha d'evitar que l'Ajuntament (o el regidor de Cultura) vulgui apoderar-se de les iniciatives populars per promocionar-se políticament. Les ajudes econòmiques, la cessió d'infraestructures i mitjans necessaris a activitats artístiques mai no poden anar lligats al fet d'apropriar-se de les activitats, sinó que s'ha d'ajudar amb l'únic objectiu de potenciar i enriquir les expressions artístiques per aconseguir una Vilafranca amb una població rica des del punt de vista cultural.

D'altra banda, l'Ajuntament ha de potenciar totes les activitats i exposicions que es realitzin a la nostra vila, especialment entre els infants i els joves. Cal que doni el màxim de facilitats a les diverses propostes artístiques i no posar impediments als esdeveniments organitzats pel teixit associatiu.

Propostes:

- Crear una comissió, amb la participació d'entitats, col·lectius, persones interessades vinculades a les diverses expressions artístiques, tant professionals com amateurs i el regidor de Cultura; per regular les diverses exposicions que es fan a Vilafranca en els espais municipals i per garantir que totes les entitats, col·lectius i associacions hi tinguin accés i puguin realitzar les seves activitats artístiques, sense favoritismes de cap tipus. Aquesta comissió estudiarà les propostes (o projectes) i farà la programació anual de les exposicions a Vilafranca en els diversos espais municipals, i s'ocuparà de la gestió dels diferents actes i activitats que vagin en aquest sentit. A més, la comissió haurà d'elaborar una proposta per discutir quin model d'exposicions volem a la nostra vila, quines normes han de complir i quines tenen prioritat a l'hora d'exposar. Aquesta comissió també haurà de fiscalitzar la part econòmica (subvencions) i garantir que sigui repartida d'una manera justa.
- S'han de difondre les activitats artístiques que es fan a Vilafranca perquè arribin a tota la població, i també s'han de donar a conèixer arreu de la comarca. A més s'han de promocionar especialment les activitats a les escoles i instituts, perquè els infants i joves hi participin directament.

- Realitzar convenis amb les diferents escoles i instituts de la vila perquè participin en les activitats culturals de les arts plàstiques i visuals de la vila. Obrir els espais durant certs dies en horaris lectius perquè les escoles i instituts puguin accedir-hi.
- Incentivar i ajudar econòmicament les escoles i instituts perquè visitin diferents sales i museus d'altres poblacions o ciutats dels Països Catalans.
- Comprometre's que totes les imatges corporatives de la Festa Major (cartells, samarretes, programa, adhesius, l'estampa, etc.) siguin realitzades per artistes vilafranquins o penedesencs, i també la resta d'imatges corporatives de l'Ajuntament, altres festes, fires o esdeveniments que organitzi.

- **Educació en arts plàstiques**

L'Ajuntament de Vilafranca ha de donar totes les facilitats possibles a les escoles i a les iniciatives artístiques perquè tothom pugui gaudir, aprendre, criticar i opinar sobre les arts plàstiques i visuals. A més, ha de posar els recursos necessaris perquè la població sigui partícip d'aquest tipus d'expressió artística.

A Vilafranca tenim l'Escola d'Art Arsenal, situada a l'edifici municipal dels Trinitaris. Aquesta escola està tirant endavant una bona feina educativa i, en aquests últims anys, ha anat creixent considerablement fins al punt de plantejar-se, dins d'un pla estratègic que estan elaborant, oferir estudis universitaris. Però perquè això sigui possible caldrà el suport de l'Ajuntament: un suport econòmic, en la cessió d'espais, i logístic, a l'hora de demanar les subvencions necessàries al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Treballarem perquè l'escola Arsenal continuï oferint un ensenyament de qualitat i pugui ampliar la seva oferta amb estudis universitaris.

L'Ajuntament s'ha d'involucrar en l'elaboració del Pla Estratègic de l'Escola d'Art Arsenal, ha d'aportar solucions als problemes d'espai i de pressupost de l'escola i també ha de fer les gestions necessàries per obtenir les subvencions de la Generalitat de Catalunya.

Arts literàries

Les úniques accions que realitza l'Ajuntament per fomentar les arts literàries són l'edició de llibres i les aportacions econòmiques a premis literaris, sobretot quan aquests premis ja tenen cert ressò. No existeix una política concreta, ni una planificació, sobre quins són els tipus de llibres que ha d'editar.

Estem a favor que l'Ajuntament editi llibres de temes relacionats amb Vilafranca, però això no es pot fer a la babalà. Hi ha d'haver una planificació i una línia marcada: cal saber quin tipus de llibres volem editar i, a partir d'aquí, obrir convocatòries destinades als projectes que puguin ser subvencionats, sense favoritismes.

Cal desenvolupar, amb la col·laboració de les entitats d'aquest àmbit (l'Institut d'Estudis Penedesencs, per exemple), una línia política que determini els llibres que es volen editar en els propers anys i que planifiqui la quantitat i la temporalitat d'aquestes edicions. A més a més, s'han d'obrir convocatòries perquè tothom pugui presentar i editar el seu projecte.

A banda de les edicions de llibres, l'Ajuntament ha de promocionar, siguin editats o no per l'Ajuntament, els llibres d'autors vilafranquins per fomentar les arts literàries.

S'ha de crear una partida pressupostària per adquirir obres d'autors vilafranquins, lliurar-les a la biblioteca i promocionar-les, a través dels mitjans de comunicació municipals, per exemple.

Audiovisuals

En els darrers anys, l'interès per les arts audiovisuals ha anat creixent entre la població de Vilafranca, no només com a consumidors o assistents a les programacions d'aquest tipus d'espectacles, sinó també com a creadors d'iniciatives d'alt nivell, com la Mostra de Curtmetratges o el Fastcurt.

Tanmateix, a Vilafranca no tenim equipaments per desenvolupar aquest àmbit cultural. A banda d'alguns espais privats, no trobem un equipament municipal per a usos audiovisuals, tret de les dependències de Ràdio i Televisió de Vilafranca.

Davant d'aquestes noves inquietuds, opinem que s'ha d'arribar a acords amb SERCOM per poder destinar una part de les dependències de Ràdio i Televisió de Vilafranca a l'edifici de l'Ateneu Municipal i/o al de Vilafranca Virtual, perquè entitats,

professionals del sector o públic aficionat a les arts audiovisuals puguin crear les seves produccions i projectes. D'altra banda, també es podrien oferir cursos d'iniciació o monogràfics sobre la producció i edició de vídeo i àudio.

Apostarem per fomentar les produccions audiovisuals catalanes i, en especial, les del nostre municipi i comarca, i impulsarem les ajudes a produccions. Pensem que s'ha de destinar una partida del pressupost anual de l'Ajuntament de Vilafranca a ajudes en produccions audiovisuals. La concessió d'aquestes ajudes es donaran després d'un concurs obert a tothom en el qual es podran presentar els diferents projectes que es vulguin desenvolupar.

Cicle festiu

El cicle festiu de Vilafranca està molt centralitzat a certes èpoques de l'any i amb certes festes: Festa Major, Festes d'Hivern – Festes de Sant Raimon, etc. Qualsevol pot notar que hi ha un desequilibri important en el calendari festiu i que existeixen temporades desertes festivament parlant.

Tot i que la Festa Major és el moment de màxima plenitud festiva a Vilafranca, no ens podem oblidar que durant la resta de l'any la població també ha de poder gaudir de diferents propostes dins del calendari festiu. S'ha d'equilibrar el calendari festiu durant tot l'any, potenciar-lo i intensificar-lo.

A més a més, opinem que les entitats, els col·lectius i les associacions han de participar més activament en les nostres festes.

- **Festa Major**

La Festa Major de Vilafranca és una de les festes més importants dels Països Catalans, una festa amb molta història i tradició i que està molt arrelada entre la població.

Tot i això, els administradors cada vegada tenen més problemes per aconseguir el finançament que la festa es mereix i es passen la major part del temps buscant les aportacions voluntàries de les empreses, en comptes de centrar-se totalment a gestionar i organitzar la festa.

En els darrers anys s'ha creat una comissió per treballar el finançament de la Festa Major, en la qual s'estan estudiant propostes per crear una organisme autònom que pugui signar acords de finançament a llarg termini, amb l'objectiu de tenir recursos més estables, que faciliti les donacions de les empreses, i que puguin obtenir avantatges fiscals, que s'ocupi de la part del finançament de la Festa Major per agilitar les tasques dels administradors. Treballarem perquè aquest organisme autònom municipal sigui una realitat.

D'altra banda, ja fa anys que diem que volem eliminar els privilegis que els regidors de l'Ajuntament tenen durant la Festa Major: seients reservats durant el pregó, poder gaudir de totes les actuacions folklòriques i castelleres al balcó de l'Ajuntament. Proposem que el balcó de l'Ajuntament estigui reservat per a persones amb dificultats per aguantar les diades a peu de plaça (gent gran, gent amb mobilitat reduïda, etc.), per entitats, col·lectius i associacions, o per vilatans i vilatanes anònims.

També volem canviar el mètode d'elecció dels administradors de la Festa Major. El Consell de la Festa Major ha de ser qui triï els administradors i no l'alcalde o el regidor de Cultura de torn.

Tal com demana el Consell de la Festa Major, és necessària la construcció d'un equipament on els balls de la Festa Major puguin assajar, reunir-se i guardar el material i vestuari. La CUP treballarà perquè aquest espai sigui una realitat.

- **Festes d'Hivern – Festes de Sant Raimon**

Les Festes d'Hivern – Festes de Sant Raimon s'han convertit en la festa de les entitats. Durant aquests dies, les entitats exposen la feina que han estat realitzant durant l'any, i també és un moment que aprofiten per obrir-se, encara més, a la població i a la resta d'entitats.

Tot i això, l'Ajuntament, en comptes d'optar per potenciar les festes i donar-hi el suport que necessiten, continua posant pals a les rodes al seu funcionament, una prova d'això la trobem en les queixes constants de les coordinadores dels darrers anys.

Nosaltres continuarem donant suport, promocionant i defensant les Festes d'Hivern, perquè any rere any s'enriqueixin encara més, i continuarem exigint que l'Ajuntament doni suport i col·labori amb aquesta festa.

- **Diades nacionals: Sant Jordi, Sant Joan i l'Onze de Setembre**

Com a municipi dels Països Catalans, i tenint en compte el procés de globalització neoliberal existent, que es mostra realment agressiu amb els trets d'identitat de les nacions oprimides i sense estat com la nostra, el fet de mantenir vives les nostres festes i tradicions és un acte de resistència davant de la homogeneïtzació de la societat.

És per això que pensem que cal mantenir i potenciar totes aquelles festes que siguin representatives del caràcter de la identitat de la nostra vila i dels Països Catalans.

La Diada de Sant Jordi ha de ser més que un simple instrument comercial destinat a vendre llibres i roses. L'Ajuntament ha de potenciar aquesta diada amb l'objectiu que es converteixi en una festa amb gran contingut cultural i de vertadera defensa de la identitat cultural catalana.

S'ha de potenciar la revetlla de Sant Joan perquè en els darrers anys no hi ha hagut iniciatives per tirar endavant celebracions populars durant aquesta festa a Vilafranca. A més, s'ha de potenciar el dia de Sant Joan com a diada nacional dels Països Catalans, i que es converteixi en una diada de caràcter reivindicatiu amb el sentit vertebrador de la nostra nació que té.

Cal potenciar la Diada de l'Onze de Setembre amb més actes que remarquin la identitat catalana a la nostra vila, i donar més suport a les iniciatives populars, com la marxa de torxes, entre d'altres.

- **Calima i les festes durant l'època estiuenca**

A Vilafranca, el cicle festiu, durant l'estiu, deixant al marge la Festa Major, és molt pobre i està centralitzat només en els pocs dies que dura el Calima.

Creiem que s'ha de repensar el Calima per donar-li un sentit i una personalitat propis, amb uns objectius clars que el potenciïn i que sigui reconegut. A més,

opinem que s'ha d'ampliar el cicle festiu durant l'època d'estiu, cal posar en marxa noves iniciatives.

- **Altres propostes dins del calendari festiu**

- Crear una comissió que treballi el cicle festiu a la vila, amb la participació de diverses entitats, i que reflexioni, debati i proposi iniciatives per equilibrar i intensificar el calendari festiu durant tot l'any.
- Fomentar les festes nadalenques amb tradició catalana, com el tió i defugir de les altres tradicions imposades pel consumisme.
- Continuar treballant per tenir un Carnaval propi i diferenciat de la resta.
- Donar suport a les noves iniciatives festives impulsades per les entitats.
- Revitalitzar les festes de barri.

Cultura popular

- **Música tradicional**

A Vilafranca, la música tradicional, especialment la música de gralles, és molt viva. La presència de grups de música tradicional de qualitat i l'organització d'actes com el Dia del Graller, per exemple, en són una bona mostra. D'altra banda, també cal afegir la gran importància que la música tradicional té en les nostres festes, especialment durant la Festa Major. Aquest potencial, però, s'ha de cuidar, potenciar i dinamitzar, i actualment no s'està fent.

A Vilafranca, encara ens cal recórrer camí per arribar a tenir un bon ensenyament en aquest àmbit; no podem permetre que molts dels vilafranquins i vilafranquines que volen aprendre a tocar un instrument tradicional (com per exemple, la gralla) hagin de marxar a l'Arboç o a Vilanova i la Geltrú perquè econòmicament els sigui més rendible o perquè en aquests llocs sí que tenen una escola de música tradicional amb un professorat d'una gran professionalitat i experiència.

No és casual que, en els darrers anys, siguin pocs els nous grups de grallers que han sorgit al nostre municipi. No és casual tampoc que cada vegada sigui més difícil

veure joves vilafranquins o vilafranquines tocant un instrument tradicional com la gralla a les nostres festes. Per aquesta raó, pensem que cal potenciar l'ensenyament d'instruments de música tradicional dins de l'Escola Municipal de Música,

Durant la Festa Major tenim la música tradicional ben present, ara bé, durant la resta de l'any, és més difícil gaudir d'actuacions, cercaviles, balls o concerts de música tradicional. L'Ajuntament ha de fer una aposta clara i decidida per promocionar els nostres grups, per fomentar la música tradicional en tot el cicle festiu, no només durant la Festa Major, i en els actes que organitzi.

- **Danses populars**

A banda de la música tradicional, volem fomentar i potenciar les danses tradicionals catalanes, unes danses que es ballen arreu dels Països Catalans, de gran valor artístic i musical i que es consideren com una manifestació simbòlica d'obertura i col·lectivitat.

Tot i la peculiaritat de les danses populars catalanes, s'està perdent la popularitat que havien tingut en altres temps; la majoria de joves d'avui en dia no saben ballar cap tipus de dansa tradicional.

L'Ajuntament de Vilafranca tampoc no ha fomentat aquesta tradició ni ha organitzat, en els darrers anys, cursos adreçats a joves per aprendre a ballar les danses populars catalanes. Pensem, per tant, que cal fomentar-les a les festes i organitzar periòdicament cursos de danses populars, adreçats al jovent i als infants.

Biblioteques i sales d'estudi

Actualment a Vilafranca només tenim una biblioteca (la Biblioteca Torras i Bages) al centre. Vilafranca té una població superior als trenta mil habitants, i cada any aquesta xifra va augmentant, per tant, considerem absolutament necessària una segona biblioteca descentralitzada.

El servei bibliotecari a la població és un element imprescindible per a la formació i l'educació. Si només tenim una biblioteca, en una vila d'una superfície i quantitat de població com la nostra, l'accés a aquest servei és complicat, sobretot per a la

població que viu més lluny del centre. Amb el creixement de Vilafranca, amb barris sencers nous, la necessitat d'una segona biblioteca és cada vegada més urgent.

Segons el Mapa de Lectura Pública de Catalunya i la normativa vigent, a la comarca de l'Alt Penedès, li correspon, una Biblioteca Central Comarcal al municipi de Vilafranca del Penedès, i el mateix document en prioritza la seva creació i construcció.

S'han de fer les gestions necessàries per tenir una segona biblioteca a Vilafranca, la Biblioteca Central Comarcal.

D'altra banda, els estudiants de Vilafranca han reclamat en diverses ocasions l'ampliació dels horaris de la Biblioteca Torras i Bages i de les sales d'estudi, ja que els actuals són insuficients, en especial durant les èpoques d'exàmens que és el període que els estudiants més necessiten aquests serveis. Tot i les demandes, els passos que s'han fet són minsos: ampliar mitja hora l'horari de la sala d'estudis en època d'exàmens.

Per això proposem ampliar els horaris, tant de la Biblioteca Torras i Bages com de la Sala d'Estudi, i adaptar-los a les demandes reals dels usuaris i usuàries. Obrir la biblioteca de dilluns a dissabte, matí i tarda. Aplicar horaris especials durant les èpoques d'exàmens, migdies, vespres i nit.

Pel que fa referència a les sales d'estudi, fa uns anys l'Ajuntament va proposar establir-ne una a cada barri perquè tota la població pogués gaudir d'aquest servei. Aquest desplegament no ha arribat mai, i una gran part de la població segueix amb la mateixa problemàtica: no tenen espais per estudiar.

Treballarem per fer el desplegament de sales d'estudi en tots els barris de Vilafranca. Abans, però s'hauran de trobar els llocs idonis. La prova que es va fer al CEIP Pau Boada va demostrar que els centres educatius no són els llocs ideals per fer-hi sales d'estudi.

Patrimoni històric i local

El patrimoni històric, arquitectònic, etnològic i cultural és la part de la història col·lectiva que ens ha arribat, malgrat el temps i les vicissituds viscudes, i és el que ens ajuda a reconstruir el nostre passat, i a conèixer millor la nostra pròpia història.

Tot i això, aquest patrimoni es troba infravalorat, sense una conscienciació clara ni una política activa de recerca i revitalització.

L'Ajuntament mai no s'ha destacat per tenir una gran sensibilitat envers el patrimoni històric, arquitectònic, etnològic i cultural de la nostra vila. Mai no ha tingut una preocupació pels jaciments arqueològics dins del municipi de Vilafranca, fet que ha suposat la pèrdua de molt de patrimoni durant les obres efectuades en els darrers anys, especialment en aquells trams de la muralla que s'han destruït. Durant molts anys, no es va apostar per tirar endavant el Museu de Vilafranca – Museu del Vi, fet que va suposar que perdés la categoria de museu. No es vetlla tampoc pel patrimoni de la Festa Major de Vilafranca, entre altres temes, no existeix un inventari de les peces.

Sempre hem apostat per revalorar i estudiar el patrimoni històric, arquitectònic, etnològic i cultural de Vilafranca, amb l'objectiu de donar a conèixer a la població les seves arrels. Per tot plegat, durant aquesta legislatura, hem engegat campanyes i propostes en aquest sentit. Una de les primeres actuacions en el camp del patrimoni va ser aconseguir que tots els jaciments recollits per la Carta Arqueològica, elaborada a instàncies de la Generalitat els anys 1989-19991 s'incloguessin en el sistema de control urbanístic de l'Ajuntament. Gràcies a això, actualment ja no es pot al·legar que no es té un coneixement oficial dels jaciments arqueològics del nostre municipi per no haver rebut aquesta carta.

La preservació i l'estudi dels jaciments arqueològics del terme municipal de Vilafranca, tot i la obligació legal determinada per la Llei de Patrimoni de la Generalitat, sovint ha estat ignorada per l'Ajuntament. Un exemple clar n'és el centre històric medieval, on no s'han establert mesures específiques per protegir-lo i on s'ha permès enderrocar edificis amb restes d'origen medieval. Les actuacions municipals també han eludit prendre mesures de protecció i, en ocasions, s'ha actuat prescindint d'un treball arqueològic adequat, com a l'edifici de l'Ajuntament, el claustre del Monestir de Sant Francesc o l'edifici dels Serveis Tècnics.

Continuarem treballant per defensar la revaloració del nostre patrimoni històric, arquitectònic, etnològic i cultural, per una actuació correcta als jaciments arqueològics del nostre municipi i per donar impuls als estudis relacionats amb el patrimoni. En aquest sentit, fem les següents propostes:

- La contractació d'un/a tècnic/a en patrimoni que treballi dins de l'Àrea d'Urbanisme de l'Ajuntament.
- Elaborar un protocol per protegir el patrimoni històric i arquitectònic de les finques catalogades per la Carta Arqueològica, fer una revisió de l'estat de conservació de les façanes d'aquestes finques i garantir que no es malmetin restes arqueològiques o patrimonials.
- Pressionar perquè l'Ajuntament sigui un exemple a seguir pel que fa a la protecció del patrimoni.
- Realitzar un pla de conservació de la muralla medieval de Vilafranca que inclogui un estudi exhaustiu del traçat i que controli les actuacions urbanístiques que s'hi fan als voltants.
- Realitzar un projecte, amb la participació d'entitats i persones interessades sobre la conservació i ús de la Masia Alaio.
- Restaurar les zones malmeses de l'edifici i del claustre dels Trinitaris.
- Dotar l'Ajuntament de la capacitat de gestionar restes arqueològiques catalogades com a BCIN, en cas que la Llei de Patrimoni de la Generalitat no en garanteixi la seva òptima conservació.
- Potenciar la Comissió de Patrimoni creada recentment perquè aquesta treballi per garantir el coneixement i la conservació del patrimoni del nostre municipi.
- Donar un impuls al patrimoni etnològic, estudi de les tradicions i els oficis del nostre municipi, a través d'estudis i investigacions.

• **Monuments i escultures**

A Vilafranca hi ha molts monuments i escultures de diferents moments històrics. Els monuments i escultures són elements importants per a la nostra vila històricament, artísticament, culturalment i turísticament.

Vetllarem perquè a Vilafranca hi hagi una política d'actuació envers els monuments i escultures amb sentit i planificació. A més, considerem essencial que la conservació d'aquesta part del patrimoni sigui l'adequada perquè el seu estat es mantingui de la millor manera possible.

Volem crear un Pla de Conservació Escultòrica de Vilafranca que fixi una normativa sobre les polítiques de conservació i actuació envers els monuments i les escultures de Vilafranca, juntament amb experts o entitats que treballin dins d'aquest àmbit.

- **Patrimoni festamajorenc**

La nostra Festa Major és un patrimoni cultural de primer ordre. Actua com a ambaixadora del nostre poble i és també un atractiu molt important per a Vilafranca, que ens ha donat a conèixer arreu, i es considera una festa d'interès nacional. La Festa Major és una festa que cal cuidar, mantenir i fer créixer encara més.

Actualment, Vilafranca disposa de la Casa de la Festa Major, un espai bàsicament destinat a guardar les peces o el material dels balls de la Festa Major durant l'any i a exposar-ne unes quantes de significatives, juntament amb altres elements visuals o audiovisuals. Tot i això, no hi trobem molts dels elements històrics del patrimoni de la Festa Major, per una banda, perquè des de l'Ajuntament no hi ha hagut mai un gran interès per aconseguir aquests elements i conservar-los en condicions, i per l'altra, perquè estan emmagatzemats en altres espais de la vila, en unes condicions poc òptimes per a la seva conservació.

L'Ajuntament tampoc no disposa d'un inventari complet de tot el patrimoni de la Festa Major amb les corresponents dades i catalogacions, cosa que posa en perill la seva conservació i facilita la seva pèrdua.

Per donar un primer impuls al patrimoni festamajorenc fem les següents propostes:

- La creació d'un inventari complet de tot el patrimoni festamajorenc, en el qual es recullin tots els elements històrics de la Festa Major (peces, goigs, vestuaris, instruments, partitures, fotografies, cartells, postals, danses, etc.) amb les seves dades corresponents. Aquest inventari és essencial per assegurar-ne la conservació i evitar perdre'ls o llençar-los.
- Garantir les condicions òptimes de conservació de tots aquests elements del patrimoni festamajorenc, tenint en compte la pols, la humitat, la temperatura, la seguretat, etc.
- Promoure l'elaboració d'estudis de les peces i del patrimoni festamajorenc. Incloure-hi la vessant històrica i antropològica per ampliar i

enriquir els coneixements que tenim sobre la nostra Festa Major.

- **Equipaments per al patrimoni històric i cultural**

- **Vinseum**

A Vilafranca, hi ha un equipament significatiu per a la conservació i difusió del patrimoni històric: el Vinseum. Aquest museu, després de passar-se molts anys en un estat deplorable i després de perdre la categoria de museu sense que ni l'Ajuntament ni ningú hi posés solucions, ha iniciat un projecte de transformació ambiciós elaborat per iniciativa del mateix Patronat del Vinseum.

Aquest projecte vol convertir el Museu del Vi en un museu de primera línia sobre el vi i el seu entorn, i per això necessita una inversió molt forta. Tot i els ajuts econòmics de l'Ajuntament i d'entitats exteriors, el nou projecte del Vinseum no serà una realitat fins d'aquí a uns quants anys.

Treballarem perquè el nou projecte sigui una realitat, perquè el nou museu sigui accessible a tothom i perquè el Patronat del Vinseum i l'Ajuntament facin bones polítiques de conservació, potenciació i educació envers el patrimoni històric vilafranquí.

Des de l'any 2004, la CUP ha realitzat diverses propostes dins el Patronat del Vinseum, sempre encarades a garantir una eficàcia econòmica i de gestió, principal problema del Vinseum: contractació d'un gestor econòmic, professionalització de la junta directiva, manteniment de la figura d'un tècnic d'activitats educatives. Propostes que no van ser aprovades per la resta del Patronat.

L'any 2010 el Vinseum s'ha transformat en fundació pública, seguint una proposta realitzada per la CUP i que estava pendent d'estudi. Això implica una major implicació de l'Ajuntament en el finançament del Vinseum i, per tant, és necessari seguir treballant per millorar-ne la gestió, ja que el compromís de l'Ajuntament implica una responsabilitat amb els diners públics de tots els ciutadans i ciutadanes.

Així doncs, continuarem treballant dins i fora del Patronat del Vinseum. Establirem mecanismes de control i de gestió perquè el nou projecte del Vinseum tiri endavant. Tornarem a demanar la contractació d'un gestor econòmic, la professionalització de la junta directiva, i defensarem els drets dels treballadors del Vinseum.

- **Casa de la Festa Major**

Per difondre el patrimoni de la Festa Major de Vilafranca tenim la Casa de la Festa Major. Aquest equipament, però, no reuneix les condicions adequades. No és un espai digne per exposar els diferents elements del patrimoni festamajorenc; hi falta espai per encabir-hi tots els elements i un nou replantejament integral i renovador que estableixi quin model de Casa de la Festa Major volem, que engresqui a les entitats folklòriques i al poble de Vilafranca.

Proposem que s'elabori un projecte, des del Consell de la Festa Major i a partir de la participació de les entitats o balls folklòrics i les persones de la vila interessades en el tema, per reconvertir la Casa de la Festa Major en un espai digne per guardar tot aquest patrimoni del qual disposem, i perquè aquest espai es mantingui viu.

Cultura del vi

A Vilafranca, la cultura del vi és un símbol d'identitat, hi té una gran importància simbòlica. Per això s'ha de potenciar més tot allò que l'envolta, i el nostre Ajuntament hi ha de tenir un paper clau.

El nou projecte del Museu del Vi està en marxa. Amb temps i recursos econòmics serà una realitat. L'Ajuntament ha de buscar ajuts econòmics, subvencions europees, de la Generalitat, etc., i ajudar en allò que faci falta per tirar endavant aquest ambiciós projecte.

Fomentar la cultura del vi entre la població és una de les assignatures pendents de l'Ajuntament de Vilafranca. Cal tenir més iniciatives per aconseguir que els nostres vins siguin consumits habitualment als nostres bars i restaurants, cal tenir iniciatives per tirar endavant propostes que portin els nostres vins fora de les nostres comarques.

Propostes:

- Convertir la Fira del Gall en una fira professional del sector del vi i de l'aviram, en què al llarg d'una setmana doni a conèixer els nostres productes a professionals del sector de l'hostaleria. Les activitats del cap de setmana es mantindrien tal com s'estan fent actualment.

- Organitzar una festa de la verema a Vilafranca
- Promocionar els nostres vins a través dels bars i restaurants de la vila. S'han d'arribar a acords amb aquests establiments perquè ofereixin una bona carta de vins de la comarca, amb vi de la casa de qualitat. Caldria contractar un assessor enològic per aconsellar sobre la carta de vins, i també oferir i subvencionar cursets als treballadors del ram de l'hostaleria de Vilafranca.
- Promocionar els nostres vins a les nostres festes i potenciar que a les barres s'hi pugui trobar vi de qualitat.

Llengua catalana

La llengua catalana és l'eina bàsica de cohesió social i l'instrument més important per seguir aspirant a la construcció nacional d'un únic poble. L'Administració local ha de liderar intervencions de normalització lingüística per donar resposta a les deficiències d'intervenció de la Generalitat de Catalunya. Cal un programa d'acció ferm i ambiciós per poder donar resposta als importants reptes d'acollida lingüística i de construcció nacional.

Pensem que no existeixen excuses pressupostàries en matèria de normalització lingüística i que, per tant, aquesta ha de ser una prioritat màxima en els pressupostos municipals i un factor determinant en el funcionament habitual del nostre Ajuntament.

Al ple del 6 de novembre del 2007, vam presentar una moció per crear un consell municipal pel català amb l'objectiu d'augmentar l'ús social de la llengua catalana a la vila, per vetllar pel compliment de la llei de política lingüística i treballar per la presència del català a tots els nivells. Tot i això, aquest consell, no es va crear fins a l'any 2010, i gràcies a la insistència de la CUP. De moment, però, només s'han fet dues reunions amb els representants dels partits que tenen representació a l'Ajuntament, i sense la participació de les entitats que treballen en aquest àmbit. Resta pendent encara definir quins criteris, línies... haurà de seguir aquest consell.

Estem fermament convençuts de la necessitat d'aquest consell municipal i, per tant, exigirem uns estatuts adequats i vetllarem perquè, amb la participació de membres

d'entitats socials que treballen pel reconeixement del català, aquest consell municipal potencii la nostra llengua en tots els àmbits.

També treballarem per defensar la llengua catalana dels atacs continuats que pateix des dels sectors espanyolistes, i no acatarem cap sentència que rebaixi l'ús social de la nostra llengua en cap àmbit: escola, Llei de Política Lingüística, Reglament per a l'Ús de la Llengua Catalana a l'Ajuntament de Vilafranca, etc.

Cal millorar la retolació en català als establiments de Vilafranca. Cal que compleixin els requisits aprovats al ple per obtenir la llicència d'obertura, i s'han de realitzar les accions pertinents per fer complir aquests requisits als establiments que ja tenen la llicència d'obertura, però que no compleixen els requisits, fins al punt d'amonestar-los si fos necessari.

S'ha de treballar per assolir un índex més alt en l'etiquetatge en català de productes creats a Vilafranca.

S'han d'ampliar i potenciar els cursos de català de tots els nivells, i aquests han de ser gratuïts, adaptables als diferents horaris laborals dels alumnes i suficients per a la demanda existent. També s'ha d'impulsar l'activació de programes de sensibilització i formació sobre acollida lingüística en català, especialment adreçats als serveis d'atenció a la població nouvinguda i als serveis socials.

S'ha de potenciar la normalització del català en el consum intern de l'Ajuntament amb la introducció del criteri de consumir productes etiquetats i amb les instruccions d'ús i consum en català. Cal que segueixin aquesta consigna, tant els responsables de compres de l'Ajuntament com les empreses amb les quals s'hagin signat concessions i contractes puntuals, per a tot tipus de serveis, que incloguin el consum de productes (serveis d'àpats, neteja, vestuari, informàtica, etc.).

EDUCACIÓ

Introducció

Durant els darrers anys, i com a conseqüència del canvi estructural del model de creixement dels països industrialitzats, hem assistit a la conformació de l'anomenada societat del coneixement o de la informació. La clau d'aquesta recomposició del model de societat està en el sistema d'organització social i econòmic del sistema capitalista i en les noves concepcions del treball i de producció que se'n deriven. Aquesta nova organització es basa, entre més factors, en la ideologia tecnocràtica, el consum i la mercantilització del coneixement, en tant que font de poder.

Cada vegada més, les ciències socials, i l'educació especialment, estan esdevenint instruments per al control polític al servei del mercat, convertint-se l'educador en un mer operador del tecnopoder. No cal anar gaire lluny per veure com els criteris econòmics s'imposen als purament acadèmics: la implantació del Pla Bolonya (per a la transició a l'Espai Europeu d'Educació Superior) és una prova clara de com la lògica del mercat s'instaura en la producció científica, i prioritza, per exemple, l'adquisició de competències enfocades a satisfer les demandes del mercat.

D'una altra banda, en el model de societat xarxa, la realitat es construeix a través de xarxes d'informació que funcionen sense limitacions de temps, volum o distància, i això genera una nova economia de la informació, global i també en xarxa, la qual canvia radicalment les relacions de producció, consum, experiència i poder. Probablement, un dels principals problemes del funcionament en xarxa serà que aquesta opera segons el binomi d'inclusió/exclusió, i això crea nous i complicats reptes en matèria educativa, ja que la possibilitat d'accés a la informació serà un dels determinants en la generació de desigualtats socials.

Finalment, aquest nou model implica un increment d'agents educatius, que pot tenir molts aspectes positius, però que genera molta incertesa, ja que és més difícil tenir un coneixement o control sobre la tasca i els efectes de tots aquests agents. És per això que la principal proposta d'aquest àmbit passa per la implementació del Projecte Educatiu de Vila.

Principis bàsics

L'educació és una xarxa d'agents públics, privats, associatius, formals i no formals que, de manera conjunta, transformen l'entorn local i global. L'educació ha de ser entesa com un element en què s'han d'implicar totes les instàncies. La corresponsabilització de tots els centres educatius, entitats de lleure, associacions, serveis i administracions davant dels escenaris educatius és de vital importància per començar un treball comunitari i considerar l'educació com un eix transversal en les actuacions dels professionals, educadors i voluntaris, si de veritat volem arribar a plantejar uns objectius comuns.

L'elevada quantitat de competències assumides per l'escola, calaix de sastre de tots els malestars socials, i la multiplicitat de situacions a què ha de fer front, juntament amb la visió de l'infant i el jove com la conseqüència més palpable dels nous models familiars i de socialització, ha de facilitar l'inici d'una gestió comuna de tots els recursos i competències del seu entorn. El funcionament, però, ha de ser coordinat, flexible i participatiu.

A l'hora de dissenyar les polítiques educatives municipals, cal tenir present les necessitats que existeixen amb relació a les diferents tipologies de població. A banda de l'educació formal (sistema educatiu reglat: escoles, instituts...), cal dedicar especial atenció a l'educació no formal (institucions, mitjans o accions que, sense ser escolars, han estat creats per satisfer necessitats educatives: esplais/agrupaments, acadèmies d'idiomes...), perquè és un dels elements fonamentals per a la cohesió social.

Els reptes de l'educació per als propers anys són, d'una banda, la necessària concepció de l'educació com un espai de ciutadania on tots hi tinguem cabuda i on factors tan importants com la diversitat, la democràcia i la cohesió social en siguin nous pilars. D'una altra banda, hi ha la necessitat de reforçar el lligam inequívoc entre educació i emancipació, entenent emancipació com la capacitat de cadascú d'autodeterminar-se, lliure de dogmes i prejudicis i, alhora, la necessària capacitat de trobar una feina digna.

Projecte Educatiu de Vila (PEV)

Els qui hem elaborat aquest programa volem parlar de 'vila educadora' i per aquest motiu proposem que totes les polítiques educatives s'integrin dins d'un Projecte Educatiu de Vila (PEV). El PEV és un instrument estratègic i participatiu que tenen al seu abast els ajuntaments per fer possible i operatiu el concepte de vila educadora. El PEV busca el compromís del ciutadà amb l'educació. Es tracta d'un projecte llarg que s'ha de treballar des de l'Ajuntament per garantir-ne la continuïtat, sigui quin sigui l'equip de govern de la vila, ja que va més enllà dels quatre anys de legislatura.

Volem que el PEV sigui un instrument a partir del qual es desenvolupin programes integrals d'educació en xarxa que integrin les aportacions de les famílies, les escoles, les entitats/associacions culturals, educatives, esportives..., el món del treball i els mitjans de comunicació.

Els governs locals, pel fet de conèixer la realitat ciutadana (proximitat), són els més ben posicionats per definir i portar a la pràctica les polítiques educatives. Per això som fermes defensors que els ajuntaments vagin engrandint la carpeta de competències en l'àmbit de la gestió de l'educació, seguint el principi de subsidiarietat: les actuacions públiques s'han de decidir de la manera que sigui més pròxima als ciutadans; allò que pot fer un ajuntament, que no ho faci una administració superior.

Per tant, pensem que el PEV:

- Ha de crear sinergies de col·laboració entre tots els agents socials.
- S'ha de situar en el marc de les polítiques proactives que possibiliten canvis estructurals.
- Ha de promoure la democràcia de base: que la presa de decisions sigui de tendència horitzontal.
- Ha de buscar les mancances en què calgui una intervenció socioeducativa i que es garanteixi la igualtat d'oportunitats.
- Ha de fer una previsió de les situacions de conflicte que es puguin desencadenar i marcar les línies d'actuació.

El Projecte Educatiu de Vila (PEV) ha d'incloure les propostes genèriques següents:

- Elaborar un mapa educatiu de vila.
- Integrar i coordinar les diferents experiències socioeducatives de la vila en el marc del PEV.
- Atribuir tasques i funcions envers la comunitat als serveis municipals.
- Delimitar els àmbits més adequats i propers per treballar amb el PEV (esport, lleure, cultura, inserció laboral...).
- Tendir cap al model de compactació de serveis: incorporar actuacions de diverses àrees municipals i emparar-se en un òrgan integrador que supervisi les actuacions realitzades en el marc d'aquest projecte.
- Compartir les responsabilitats institucionals del PEV des de més d'una àrea.
- Anar tendint progressivament de projectes concrets i amplis a uns altres més transversals i integradors.
- Elaborar un llistat de criteris pedagògics.
- Dissenyar voluntats educatives específiques per a cadascuna de les dimensions de la vila educadora.
- Assegurar que, en l'elaboració del PEV, hi participen diferents professionals (educadors, biòlegs, arquitectes, artistes, comerciants...).

El PEV ha d'incloure, a més, propostes concretes:

- Rutes escolars.
- Consistori infantil.
- Escola de pares i mares.
- Activitats relacionades amb el coneixement de la ciutat.
- Activitats per conèixer les diferents cultures de la ciutat.
- Casals d'estiu municipals.
- Pla educatiu de l'entorn.
- Projecte de famílies guia.

- Jornades de bones pràctiques educatives.

La llar d'infants, l'escola i l'institut

Les llars d'infants, les escoles i els instituts esdevenen un dels mitjans afectius per fomentar la cohesió social, ja que les polítiques educatives gestionen la diversitat.

Una llar d'infants, una escola, un institut són la representació de la societat i, per tant, per tenir uns centres educatius equilibrats hi ha d'haver una diversitat similar a la de la vila. És per això encaminem les nostres polítiques educatives a cercar l'equilibri social.

Partim de l'educació pública i de qualitat, i per garantir aquesta qualitat, hem d'implicar en el PEV tots els centres educatius de la vila, ja que no fer-ho acabaria comportant un desequilibri educatiu. Tal com s'ha comentat, l'aposta de la CUP per l'ensenyament públic és ferma i és per això que no es donarà suport a cap decisió política que impliqui la creació de centres privats, l'ampliació de línies privades i el transvasament de fons públics a aquests centres. En el cas que hi hagi més demanda que oferta escolar, es prioritzarà obrir una altra línia en un centre públic o crear-ne un de nou.

Estructurem l'educació a la vila de la següent manera:

- **Llars d'infants:** Apostem per una xarxa de llars d'infants públiques que cobreixin les necessitats de la vila. Apostem per una pedagogia activa en la qual els nens i les nenes aprenguin de la vivència del dia a dia; unes llars d'infants que experimentin i que facin conèixer als infants el seu entorn. L'etapa de 0 a 3 anys és molt important en la formació de la persona i, a més a més, es tracta d'un servei que ajuda a la conciliació familiar i laboral.
- **L'escola i l'institut:** Apostem per una escola pública i, per tant, donarem prioritat a enfortir aquest sistema. Però, alhora, per garantir l'equilibri social, cal que les escoles privades i les privades sostingudes amb fons públics (concertades) entrin a formar part del sistema educatiu municipal, seguint les polítiques que marca l'Ajuntament.
 - o **Zonificació Escolar Integrada (ZEI):** Partim de la premissa que el model de zonificació s'ha de compondre d'un mapa amb àrees

d'influència escolar que incloguin diverses escoles, tant públiques com privades concertades, i que delimitin zones amb uns nivells d'instrucció de la població resident similars. Una bona zonificació (definint grans àrees d'influència que actuen com a zones úniques, però amb composicions socials similars) s'estableix en les condicions per equilibrar la demanda, incrementar l'heterogeneïtat a les aules i possibilitar un mapa escolar més equitatiu.

En el cas de Vilafranca, la ZEI equival a una zona única. La zona única, però, ha d'anar acompanyada d'altres mesures que permetin minimitzar les diferències entre les escoles, com la reserva de places per a alumnes amb necessitats específiques de suport, l'assoliment de la gratuïtat real i la desaparició de pràctiques de selecció encobertes en alguns centres concertats.

- o L'Oficina Municipal d'Escolarització (OME): És també una eina complementària per afavorir l'equitat del sistema escolar, a través de la informació i orientació que l'OME ha d'oferir a les famílies, de manera global i imparcial. Tot i no tractar-se d'un òrgan de decisió, és un servei que recull les sol·licituds de plaça (preinscripcions) i les canalitza cap als centres educatius que tenen plaça o cap a la comissió de garanties, que adjudicarà plaça a l'alumne. L'OME també pot assumir tasques de recollida de dades sobre l'absentisme escolar al municipi, però el programa de detecció, prevenció i intervenció de l'absentisme i la desescolarització del municipi ha d'estar consensuat i implementat per la regidoria d'Educació i els diferents agents educatius (centres i EAP) i socials (educadors).
- Oferta educativa: L'Ajuntament ha de gestionar l'oferta educativa de la ciutat: Escola Municipal d'Art Arsenal, Escola Municipal de Música Maria Dolors Calvet, Escola d'adults, Escola taller, Escola oficial d'idiomes, aules d'autoaprenentatge, Normalització lingüística, Escola d'adults de formació continuada.
- Ús social dels centres públics: Cal aprofitar les instal·lacions dels centres educatius fora de l'horari lectiu per donar un servei a la vila: patis,

equipaments esportius, biblioteques, sales d'estudi, sales d'informàtica, etc. i que s'hi facin tota mena d'activitats (esportives, cursos d'informàtica, de teatre...). Per fer-ho, s'hauran de trobar els mecanismes necessaris per gestionar aquests nous espais.

Educació inclusiva

L'educació inclusiva (l'educació per a tothom) és la capacitat dels sistemes educatius d'oferir sense discriminació l'oportunitat d'aprendre junts en una mateixa aula. Les nostres escoles han d'estar capacitades per incloure i integrar tot l'alumnat i, per tant, han de disposar dels recursos materials, econòmics i humans necessaris per donar resposta a les diferents necessitats. Tant la integració com la inclusió harmonitzen una situació habitual i permeten que els alumnes reconeixin com a "normal" la diversitat cultural, religiosa, física i intel·lectual.

La nostra aposta per la inclusió s'ha de fer present també en l'àmbit de l'educació no formal (esplais, agrupaments...). Pensem que és un benefici per a tothom, tant per als infants com per als monitors i les famílies, ja que des de la diversitat es poden treballar tota una sèrie de valors d'una manera directa i positiva. Els infants i joves aprenen a conèixer i respectar les seves limitacions i les dels altres, i sobretot aprenen a desenvolupar les seves potencialitats. La transformació social cap a una societat més justa, inclusiva, participativa i compromesa amb les llibertats i drets de les persones, sens dubte, passa per aquí.

Ampliació i modificació del Consell Escolar Municipal (CEM)

El Consell Escolar Municipal (CEM) ha d'integrar totes les AMPA, les associacions d'estudiants, el professorat, el personal laboral i l'administració. És a dir, ha de d'estar format per totes les parts implicades en el món de l'educació formal. La comunitat educativa de les llars d'infants, per tant, també ha de ser-hi representada.

Des d'aquest òrgan s'han de prendre les decisions i intervenir en els aspectes que afecten la vila, de manera democràtica i participativa, fent coneixedora la regidoria d'Educació de la realitat que es viu dins de la comunitat educativa, i aportant al ple de l'Ajuntament totes aquelles qüestions i consideracions escaients. Amb això es

pretén convertir el CEM en un ens no només participatiu (consultiu) sinó també de gestió i de planificació (vinculant).

Immersió lingüística

Un tribunal no pot passar per sobre de la voluntat del poble català. Per aquest motiu, tenim un posicionament inflexible davant qualsevol atac que afecti la integritat d'un model bàsic per a la subsistència de la nostra llengua: la immersió lingüística a les escoles catalanes, vigent des de fa 30 anys. El model d'immersió lingüística va néixer fruit del consens polític i social, i ha estat una de les grans fites de l'autogovern català. Els resultats han estat sempre satisfactoris, ja que han generat una gran cohesió social pel fet d'evitar la disgregació de l'alumnat per raons de llengua. A més a més, ha estat un model avalat per la Comissió Europea, ja que recull l'esperit de la Carta Europea de Llengües Minoritàries.

Considerem la triple sentència del Tribunal Suprem del passat 22 de desembre de 2010 una agressió a la llengua catalana i al sistema educatiu català en general. I també un atac a tot un poble, la seva sobirania i, per extensió, al que hauria de ser una democràcia. Rebutjarem sempre qualsevol sentència que vagi en contra de la immersió lingüística a Catalunya i instarem, en tot moment, el Parlament de Catalunya a complir la Llei d'Educació de Catalunya (LEC). Si els tribunals espanyols continuen optant per la via de la confrontació/imposició, la nostra resposta no podrà ser cap altra que la desobediència i la mobilització popular. Desacatarem, doncs, totes les lleis espanyoles que afectin els drets col·lectius i la dignitat del poble català i impulsarem l'aprenentatge i l'ús del català en tots els àmbits.

Educació ambiental. Presa de consciència de l'entorn a les escoles

Apostem fermament per una gestió sostenible del territori, crítica amb les exigències del mercat, però pensem que darrere de la tasca que es pugui fer des d'altres instàncies, hi ha d'haver una feina de conscienciació de la població envers l'entorn més proper i els problemes ambientals a què s'enfronta. Només des de la coneixença i l'estima serem capaços de decidir col·lectivament quines són les polítiques que volem que ordenin el nostre territori, sempre des de l'òptica de la conservació i de la millora ambiental i social.

Aquesta tasca ha de començar ja a les escoles, però les assignatures de coneixement del medi natural i social estan enfocades seguint una progressió, de l'àmbit local al general, que no pot tenir en compte les característiques concretes de cada territori.

Així doncs, i partint de la premissa que gairebé totes les escoles encara funcionen amb materials plantejats des d'aquesta òptica, cal que l'Ajuntament ofereixi un programa que complementi aquests coneixements bàsics amb els de l'entorn més proper, des dels relacionats amb l'entorn natural fins als de caràcter social, fent especial èmfasi en les problemàtiques ambientals. Aquest programa hauria de comptar amb material didàctic per a les escoles i amb personal especialitzat que pogués fer el millor acompanyament possible.

SALUT I QUALITAT DE VIDA

Introducció

Els conceptes i les paraules ens marquen no només les accions posteriors sinó també la nostra manera d'entendre el món. En aquest sentit, els membres de la CUP pensem que cal evolucionar del concepte “sanitat”, que ha estat utilitzat per altres formacions, al concepte “salut” que inclou les vessants de benestar no només físic, sinó mental i social. L'objectiu d'aconseguir la salut, no només correspon a la medicina sinó també als polítics, a la societat i a l'individu. Inclou l'assistència, lògicament, però també la promoció i la protecció de la salut.

La salut comença a aconseguir-se quan es satisfan les necessitats d'alimentació, infeccions, habitatge i treball de la població, i quan es prevenen els efectes secundaris que el desenvolupament produeix, com l'obesitat, l'absència d'exercici físic, els accidents de trànsit, el tabaquisme, la depressió o la contaminació.

La participació en les polítiques de salut: els Governos Territorials de Salut (GTS)

Fins aquest 2010, la participació tant dels ajuntaments com de la ciutadania en la definició de les polítiques de salut del territori estaven molt limitades a l'àmbit de la promoció i protecció de la salut, però no en tot el seu ampli ventall d'actuació.

La creació dels Governos Territorials de Salut ha obert la porta als ens municipals, a les associacions i entitats de salut, i també a la ciutadania en general. I ha provocat una descentralització del poder fins ara limitat al Departament de Salut.

El GTS de l'Alt Penedès encara no ha iniciat aquest procés de descentralització, ni ha facilitat la participació en la presa de decisions quan es tracta de planificar la salut al territori.

Aquest ha de ser un dels objectius màxims en aquest àmbit. Lluitar perquè el territori tingui no tan sols la possibilitat de participar en la definició de les polítiques de salut sinó també el poder per poder-hi influir.

L'altre gran repte és en la gestió. Davant les tendències del govern de CiU i, anteriorment, del tripartit (PSC, ICV, ERC), pel que fa a la privatització dels serveis, la nostra tasca és aconseguir la implicació dels ajuntaments per millorar la gestió

dels serveis municipals. Com pot ser que ens intentin vendre que subcontractar una empresa per realitzar un servei públic sigui més barat que gestionar-lo?

Caldrà vetllar per un correcte ús dels recursos, que donin resposta a demandes creixents sobretot pel que fa als aspectes socio-sanitaris (atenció a persones malaltes, gent gran, persones amb mobilitat reduïda...) i caldrà vetllar també per suplir amb recursos propis aquelles necessitats que no restin cobertes (transport adaptat, algunes de les especialitzacions mèdiques no presents al CAP, campanyes sanitàries...). Per tant, és molt important mantenir el vincle directe amb les AMPA, associacions de veïns, associacions de professionals de la salut...

Promoció de la salut i reducció de riscos

La promoció de la salut sempre ha estat la germana petita dins d'aquest àmbit. Les tasques assistencials i de protecció de la salut, amb les urgències del dia a dia i la manca de planificació de l'administració actual, han provocat que tot allò que signifiqués pensar en el futur, sempre es veiés arraconat i amb pocs recursos.

Tot i reconèixer les dificultats de la prevenció i la promoció, hem de ser conscients dels beneficis que suposa planificar a llarg termini i els costos econòmics que se'n poden extreure. Molts estudis certifiquen que un euro invertit en prevenció en pot estalviar mil a mitjà termini. Per no parlar ja del benefici humà que aquesta inversió pot comportar.

En aquest sentit, cal que la promoció de la salut sigui una aposta amb un discurs real i objectiu. Les estratègies de la por i de privar les persones de llibertat d'elecció han estat durant massa anys l'únic discurs que ha pronunciat l'Administració. Temes com el de la sexualitat, les drogues o la SIDA entre d'altres han estat tractats amb polítiques de prohibició i d'atemoriment.

En aquests sentit, la CUP aposta per un discurs en què la llibertat d'elecció estigui en consonància amb el coneixement dels riscos que suposen les accions. Informació real i objectiva.

Propostes:

- Garantir el dret bàsic d'accés als sistemes de salut i l'eficàcia d'aquests. Treballar per ampliar l'hospital i construir el segon CAP, i acompanyar-los

d'una ampliació dels recursos humans, és a dir, del personal sociosanitari necessari per atendre tota la població.

- Defensem fermament el caràcter públic de la sanitat. No ha de ser rendible, perquè és un servei bàsic per a les persones. D'altra banda, perquè aquest servei sigui de qualitat cal potenciar una política sanitària participativa: que el Consell de Salut del Govern Territorial de Salut avaluï i formuli propostes d'actuació per millorar la sanitat pública, tant en l'àmbit local com el comarcal, i que s'asseguri que els professionals sanitaris duen a terme polítiques eficients.
- Activar el desenvolupament i l'acció del Govern Territorial de Salut de l'Alt Penedès i sobretot augmentar les capacitats de gestió i control del Consell Municipal de Salut, òrgan del GTS amb presència municipal i associativa. El Consell Municipal ha d'intervenir de forma més participativa i directa i ha d'estar integrat per totes les associacions de salut i per les persones treballadores de la salut, ja que és l'espai on s'ha de copsar i treballar els problemes locals en l'àmbit de salut.
- Impulsar que la delegació de l'Agència Catalana de Salut Pública de la zona del Penedès sigui ubicada a Vilafranca, actualment és a Sant Sadurní d'Anoia perquè el govern local del PSC li va negar un espai a Vilafranca, i facilitar la seva coordinació amb els serveis de salut ja existents.
- Realitzar un Pla Estratègic de Salut Municipal que tingui continuïtat i coherència en les accions, i que abandoni les campanyes puntuals sense sentit ni objectiu concret.
- Potenciar la promoció de la medicina preventiva i els hàbits de vida saludables. Aplicar els diferents plans de prevenció proposats pel Departament, crear-ne de propis, més adequats al territori, i formar els professionals sanitaris en aquests àmbits.
- Fomentar la reducció d'hàbits en la automedicació i la sobremedicació.
- Millorar la gestió i comunicació per evitar reingressos hospitalaris i visites a urgències, i també la gestió de la despesa farmacèutica.
- Fomentar l'educació sanitària a la comunitat i els hàbits educatius: trobada de

gent gran per fer caminades conjuntes, controlar els espais municipals pel que fa a una adequada temperatura mediambiental, etc.

- Potenciar la tasca comunitària dels serveis de salut. Apropar els serveis de salut i millorar-ne l'accessibilitat a la població a través de tallers, xerrades, cursos, desplaçament de professionals a diferents espais: casals d'avis, professionals que treballen amb col·lectius específics...
- Proporcionar informació, formació i assessorament a la població adulta, amb programes de salut i altres activitats organitzades i/o promogudes per l'Ajuntament.
- Potenciar l'educació per a la salut en la infància i l'adolescència, millorar les iniciatives de l'Ajuntament que ja es porten a terme als centres educatius: higiene postural, alimentació, drogues, sexualitat...
- Promoure menjadors escolars amb productes ecològics i de proximitat, i fomentar una alimentació més sana a les escoles.
- Augmentar i millorar els serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts.
- Treballar per millorar l'educació sexual, sobretot en els joves. Cal incidir en la prevenció dels embarassos no desitjats i també en les malalties de transmissió sexual (com el VIH). Les institucions sanitàries han d'oferir un servei d'assessorament i d'informació sobre sexualitat. És important la dispensació gratuïta de preservatius en espais juvenils, serveis de salut, etc.
- Impulsar enquestes de satisfacció en relació amb la xarxa d'equipaments de salut presents a Vilafranca per avaluar-ne la qualitat del servei i poder dotar-se d'elements de pressió davant l'administració autonòmica.
- S'ha d'impulsar també en la mesura de les possibilitats les assemblees i plataformes d'usuaris/es i treballadors/es de la sanitat pública, com a eina de control del bon funcionament i àmbit de treball autoorganitzat i popular, capaç de reivindicar i mobilitzar-se per obtenir millores en el servei o protestar i fer pressió davant de les mancances.
- Donar suport a les associacions de familiars i malalts (Alzheimer, càncer...). Facilitar-los l'accés a llocs de reunió, formació específica, col·laboració de

professionals especialistes...

- Treballar per millorar l'assistència sanitària domiciliària per pal·liar els possibles dèficits que puguin derivar-se de la lenta aplicació de la nova llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.
- Promoure la participació ciutadana i el voluntariat per la cura de la gent gran i per la diversitat funcional. Promoure l'intercanvi de serveis sense intercanvi monetari i intergeneracional.
- Promoure l'intercanvi d'habitatges per adequar-los segons les necessitats sobretot de la gent gran.
- Informar sobre els efectes de la vacunació massiva en centres escolars, donar llibertat d'elecció i de decisió als progenitors.
- Apostar per incloure i normalitzar la figura del psicòleg/a en el serveis de salut, especialment en el Centre d'Atenció Primària, on ara la presència és ínfima. Cal tenir en compte que estadísticament la presència de visites de caràcter psicosomàtic o psicològic són molt altes i, a causa de la llista d'espera, la persona ha de recórrer a un especialista de l'àmbit privat, si s'ho pot permetre.
- Implementar la figura del mediador sociocultural als serveis de salut. L'afluència de persones nouvingudes als serveis de salut augmenta exponencialment i, per tant, també augmenten les dificultats de comunicació i les pròpies de les diferències interculturals. La figura del mediador sociocultural facilitaria l'accés i seguiment dels tractaments i la integració d'aquestes persones nouvingudes.

NOVES TECNOLOGIES

Introducció

En aquests últims anys, les noves tecnologies s'han estès en molts àmbits de la nostra vida diària: llocs de treball, centres educatius, mitjans de comunicació, serveis i comunicacions amb l'administració, etc. i s'han convertit, per tant, en un dels pilars de la nostra societat.

Especialment, les tecnologies que han penetrat més i que cada cop tenen i tindran més importància són les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), tota una revolució dins la nostra societat. Les TIC permeten comunicacions a tots els nivells a temps real, i també emmagatzemar, classificar i consultar grans quantitats d'informació.

Cada cop més, fem servir Internet per comunicar-nos, trobar feina, comprar llibres, música, llegir el diari, programar un viatge, reservar les entrades d'un espectacle, buscar informació, formar-nos a distància en qualsevol universitat o centre docent i, en alguns casos, fer gestions municipals. Aquest salt tecnològic s'està produint ràpidament i amenaça de dividir la nostra societat. Moltes persones no tenen la capacitat de seguir aquests canvis per manca de coneixement sobre com funcionen les noves tecnologies o bé per raons econòmiques, ja que requereixen una inversió que moltes famílies no poden assumir.

Un exemple ben clar d'aquesta situació és que, malgrat que Internet és gairebé imprescindible avui dia, encara no és a l'abast de tothom: hi ha gent que no pot disposar d'un ordinador prou actualitzat, que no es pot pagar una connexió, o bé que no té els coneixements necessaris per fer servir un ordinador i/o navegar per Internet.

Aquesta expansió de les noves tecnologies ha arribat a l'administració. Totes les administracions, també la local, fan passos per modernitzar-se. Aquestes tecnologies són una oportunitat per millorar l'eficiència de l'administració, simplificar tràmits, millorar la comunicació entre l'administració i la població, i si es fan servir adequadament poden suposar un estalvi important.

Així doncs, les noves tecnologies, com ja ha passat en altres ocasions al llarg de la història, suposen un repte i, alhora, una oportunitat. Si s'utilitzen adequadament, poden reduir les desigualtats socials, però si no, poden contribuir a augmentar-les.

Les noves tecnologies, una oportunitat

Pensem que les noves tecnologies han de servir per reduir les desigualtats a la vila. I, per tant, que cal garantir la igualtat d'oportunitats entre tots els vilafranquins i vilafranquines. Tots els ciutadans han tenir accés a les noves tecnologies i han de poder rebre formació per fer-ne un bon ús, especialment pel que fa a les tecnologies de la informació i la comunicació.

Cal evitar l'ús mercantil d'aquestes tecnologies bàsiques i garantir el dret d'accés a la informació i la formació. Per tot això, proposem treballar els següents eixos.

- Accés universal a Internet.
- Alfabetització digital.
- Foment del programari lliure, tant en la població com en l'administració.
- Administració oberta 2.0.
- Mitjans de comunicació públics 2.0.

Accés universal a Internet

Internet és el pilar principal d'aquesta revolució tecnològica, és una eina bàsica per a qualsevol persona, empresa, entitat o administració. Totes les noves aplicacions o serveis utilitzen la xarxa per rebre, enviar o publicar informació.

Per tant, és imprescindible que tothom pugui accedir a la xarxa fàcilment i no hi hagi impediments de cap mena (econòmic, de coneixement...). Per aquests motius, proposem:

- Xarxa pública (xarxa sense fils). S'ha de crear una xarxa sense fils, a la qual tots els vilafranquins i vilafranquines s'hi puguin connectar lliurement i compartir informació i serveis. Aquesta xarxa ha de permetre l'accés a Internet als usuaris que ho desitgin; un accés que haurà de ser gratuït o bé de baix cost. Sistemes d'aquestes característiques ja funcionen en molts municipis dels Països Catalans i formen part d'una extensa xarxa de poblacions i usuaris.

- Punts d'accés a Internet. Tot i el desplegament d'una xarxa pública, encara hi ha persones que no poden accedir-hi perquè no disposen dels equips informàtics necessaris. Per aquest motiu, s'han de crear punts d'accés a Internet repartits per tots els barris de la vila, llocs on aquestes persones puguin utilitzar un ordinador per connectar-se a Internet quan ho necessitin. Els punts d'accés podrien ser en biblioteques, sales d'estudi, centres educatius oberts fora d'horari lectiu o els locals de les associacions de veïns. La iniciativa també permetria a aquestes persones usar els equips informàtics per fer treballs, presentacions, manipular imatges o el que necessitessin.

Alfabetització digital

Com ja hem comentat anteriorment, un dels principals factors que impedeixen a bona part de la població utilitzar les noves tecnologies de la informació és el seu desconeixement. Tot i que les tecnologies avancen molt ràpidament, els conceptes de funcionament segueixen sent els mateixos i, per tant, un bon aprenentatge no ha de quedar obsolet. Per això, proposem:

- Formació destinada a sectors amb risc d'exclusió. Cal promoure programes destinats a aquells col·lectius que per les seves característiques no estiguin familiaritzats ni amb Internet ni amb les noves tecnologies (majors de 40 anys, població immigrada, treballadors i treballadores de la llar...) per evitar aquesta fractura social.
- La formació s'ha de fer essencialment emprant els formats estàndards i el programari lliure. Així evitem que la formació quedi lligada a un programari privatiu que posi obstacles al coneixement dels usuaris i usuàries.
- Els mitjans de comunicació municipals han de tenir caràcter formatiu i informatiu en l'àmbit de les noves tecnologies. Cal fer-los servir per donar a conèixer totes les iniciatives que faci l'Ajuntament en aquest sentit: cursos, espais on poder connectar-se a la xarxa, recursos útils, etc.

Foment del programari lliure

Volem introduir i potenciar l'ús del programari lliure per no continuar en la situació actual de dependència tecnològica i econòmica, que no permet l'accés de molts sectors de la població a les noves tecnologies, i preservar així la nostra llengua i també els drets civils dels ciutadans, contínuament vulnerats per les grans empreses de programari. Per tant, proposem:

- Immersió al programari lliure del sector públic. Entenem que la substitució del programari propietari de l'administració per programari lliure serà una tasca llarga i complexa, però ineludible. Administracions d'altres estats europeus i d'algunes comunitats autònomes espanyoles ja han començat aquesta migració, una mesura eficaç per millorar els sistemes informàtics de l'administració que permet millores contínues en el programari utilitzat i, sobretot, que suposa un important estalvi econòmic, ja que ens allibera del pagament constant de les llicències d'ús.
- Fomentar l'ensenyament de programari lliure. Actualment l'Ajuntament organitza cursos de formació destinats a l'aprenentatge de les noves tecnologies. Alguns d'aquests cursos són de programari propietari, és a dir, que s'educa els usuaris i usuàries en un programari que obliga a adquirir aquests programes per fer-ne ús. Considerem que s'han d'augmentar progressivament els cursos de programari lliure; ara mateix existeixen programes de codi obert per a totes les aplicacions que s'acostumen a emprar en l'àmbit domèstic.
- Treballar per aconseguir la progressiva substitució a les escoles del programari propietari pel programari lliure. Malgrat que no sigui competència directa de l'Ajuntament,ensem que s'ha de fer un esforç per conscienciar les escoles i els instituts de la vila dels beneficis del programari lliure; allò que l'alumnat aprèn a l'escola és el que s'acostuma a aplicar després en la vida quotidiana.

Administració oberta 2.0

Les noves tecnologies han obert moltes portes en la relació entre l'administració i la població pel que fa, sobretot, a la gestió de tràmits i prestació de serveis. En aquest sentit, proposem:

- Crear una Intranet ciutadana dins la xarxa. En la xarxa pública, doncs, s'hi poden incloure eines com la 'Intranet ciutadana', un espai de relació entre usuaris i usuàries que facilitaria el següent:
- Allotjament per a blocs, webs, correu, *home personal* per a arxius... en un servidor municipal.
- Serveis de videoconferència, compartir arxius amb altres usuaris, teleassistència, telemedicina, aprenentatge a través de la xarxa, etc.
- Portal municipal per agilitar tràmits i serveis interns de l'Ajuntament (altres ajuntaments del país ja duen a terme aquest tipus de servei). Aquests tràmits s'han de poder fer de forma segura amb la implementació de la signatura digital.
- Facilitar la gestió municipal a través de la xarxa. L'aplicació de les noves tecnologies té moltes possibilitats en el món de la gestió municipal. D'una manera ràpida i des de casa es podrien fer tràmits que normalment requereixen anar fins a l'Ajuntament en hores, sovint, incompatibles amb l'horari laboral. D'una altra banda, evitaríem fer cues (saturació dels serveis d'atenció ciutadana) i milloraríem la qualitat vers els ciutadans i ciutadanes.
- Convertir les noves tecnologies en una eina al servei de la participació ciutadana i de la transparència en la gestió municipal. Hem de treballar per aconseguir que, fent ús d'Internet, la ciutadania trobi les eines necessàries per poder participar, opinar i fiscalitzar qualsevol actuació de l'equip de govern. A través del web municipal, doncs, els ciutadans han de poder accedir a qualsevol informació municipal (convocatòries de concurs públic, convenis signats per l'Ajuntament, acords del ple, juntes de govern, reglaments i ordenances municipals, comptabilitat municipal, projectes municipals, pressupostos, etc.) que els permetin de controlar la gestió de

l'equip de govern. També s'han de poder articular la recollida de l'opinió i les queixes dels ciutadans en qualsevol afer local.

- Accessibilitat del web municipal. A banda dels sectors que puguin ser exclosos per la seva condició social, hi ha altres col·lectius amb discapacitats físiques o sensorials (cecs, visió parcial o molt reduïda, ceguesa de color, sords, usuaris amb navegació per teclat o veu), als quals s'ha de garantir la funcionalitat i l'accés a la informació del web municipal. El World Wide Web Consortium (W3C), a través d'un grup de treball conegut com WAI (Web Accessibility Initiative), ha fet l'esforç de normalitzar el procediment de disseny de pàgines web perquè siguin accessibles per a tothom. Tot això s'ha plasmat en una sèrie de recomanacions en forma de pautes, que són les que garanteixen un accés igualitari per a tots els usuaris del web. S'han establert tres nivells d'accessibilitat: A, AA i AAA, segons el compliment de les pautes de prioritat. Vetllarem també perquè els webs municipals siguin adequats a aquestes recomanacions i garanteixin l'accés a la informació d'aquests col·lectius.

Mitjans públics de comunicació 2.0

De la mateixa manera que l'administració ha de fer un pas endavant i utilitzar les noves tecnologies per acostar-se a la població, els mitjans públics de comunicació també ho han de fer. No es poden quedar ancorats al segle passat. Per contribuir a la seva tasca social i comunicativa, hauran de fer un ús més extensiu de les noves tecnologies de la informació. Per això, proposem:

- Potenciar especialment tots els continguts via web de Ràdio i Televisió de Vilafranca. La tendència actual, i que segurament s'accentuarà cada cop més, és el desplaçament dels continguts audiovisuals a la xarxa i també la seva difusió a través de xarxes socials i web 2.0.
- Apostar per la difusió de continguts via web; cal assegurar l'accessibilitat a totes les persones al web de Ràdio i Televisió de Vilafranca igual que al web municipal de l'Ajuntament. Cal complir amb tots els requeriments establerts pel W3C tant pel que fa als estàndards web com en l'accessibilitat.

ESPORTS

Introducció

Avui en dia l'esport s'ha convertit en una de les activitats d'oci més esteses. La majoria de la població practica alguna activitat esportiva amb més o menys freqüència.

És bàsic garantir, a través d'instal·lacions, equipaments i suport, el foment de l'esport, ja sigui amb caràcter de lleure o amb caràcter més competitiu. Sense oblidar, però, les entitats esportives que ofereixen la possibilitat de participar en molts esports diferents i de gaudir de la pràctica esportiva d'una forma col·lectiva.

El foment de l'esport és avui en dia del tot necessari per potenciar un estil de vida molt més sa i profitós.

Optimització i adequació de les instal·lacions esportives

En aquests darrers anys, la pràctica esportiva s'ha estès tant en nombre d'usuaris com en grups de població. La construcció d'un pavelló nou és necessària, però actualment poc viable econòmicament. Per aquest motiu, a banda de la utilització d'espais urbans (que detallarem en el següent punt), cal seguir el Pla d'Equipaments Esportius (aprovat el mes de juny de 2007), però tenint present que ja s'ha invertit en l'ampliació del Complex Aquàtic i el cobriment de la pista exterior d'hoquei.

D'una altra banda, com que continuen havent-hi moltes mancances, apostem per la creació d'un pla de treball que adequi els equipaments esportius existents per optimitzar el seu ús. Paral·lelament, i dins d'aquest pla de treball, volem crear una comissió on hi hagi representada una part important de les entitats, clubs esportius i usuaris de la pràctica esportiva. En aquest àmbit, proposem les següents possibles actuacions:

- Solucionar el clima tant del pavelló de la Gamba com del Firaví, ja que a la tardor i a l'hivern la temperatura a l'interior és molt baixa, aspecte que dificulta la correcta pràctica d'esport i agreuja el risc potencial de lesions.

- Resoldre la situació actual del rocòdrom de la zona esportiva, que ha quedat malmès i en desús per la manca de manteniment i pel fet que no és un espai exclusiu per a practicar aquest esport.

Dotar espais totalment públics per als esports populars

A banda dels equipaments esportius tradicionals, creiem que s'ha de fomentar l'esport a l'aire lliure. Cal aprofitar les places, els parcs i els carrers de la vila per fer de l'esport una pràctica totalment popular i gratuïta. Per tirar endavant aquesta iniciativa, proposem les següents accions:

- Dotar d'equipaments esportius (cistelles, porteries de futbol, rocòdroms, etc.) les places i parcs existents.
- Potenciar l'ús de la bicicleta urbana amb la creació de carrils bici a les infraestructures existents i a les noves.
- Construir més aparcaments per a bicicletes i crear un registre de bicis (no obligatori) per facilitar la recerca en cas de robatori.

Cal recordar la demanda de la població d'aprofitar la llosa de cobertura de les vies per poder-hi fer també algun esport. Hauria d'estar pensada per a gent de totes les edats i, més concretament, per a la gent gran.

Millorar el Patronat Municipal d'Esports

Actualment, a Vilafranca, hi ha un elevat nombre d'entitats esportives que cobreixen un ampli espectre d'esports i que, a més, ofereixen l'opció d'escola esportiva, esdevenint així garants d'una activitat esportiva regular i saludable per als més menuts i joves.

Aquestes entitats són el motor esportiu de Vilafranca; la seva veu i opinió són importants perquè la seva tasca no decaigui.

És per això que tenim la intenció de potenciar el Patronat Municipal d'Esports i la seva representativitat entre les entitats locals, perquè puguin dir-hi la seva, informar de les anomalies en les instal·lacions i proposar idees de cara a millorar, encara més, la vida esportiva de la vila.

Altres propostes

- Crear una borsa local de monitors i dinamitzadors esportius per treballar de monitor als clubs, a les activitats extraescolars, etc.
- Impulsar la formació de monitors esportius per dinamitzar la vida esportiva local. Es pot incidir especialment en els estudiants de secundària dels instituts de Vilafranca.

Esports nacionals reconeguts internacionalment

- Donarem un impuls als esports nacionals reconeguts internacionalment, aquells que poden defensar els colors de la selecció de catalana (corfbol, les bitlles catalanes, etc.), i organitzarem jornades esportives internacionals.
- Estudiarem la viabilitat de crear un equip de corfbol vilafranquí i/o algun altre esport nacional reconegut internacionalment.
- Iniciarem converses amb el departament de la Vicepresidència per poder ser ciutat organitzadora d'esdeveniments esportius reconeguts internacionalment.

L'esport com a motor d'integració i cohesió social

- Afavorirem la integració i la cohesió social de la població mitjançant pràctiques esportives que propiciïn la relació interpersonal i la comunicació entre diferents grups socials de la vila.
- Crearem una borsa d'ajuts esportius (per a formació, quotes, etc.) per assegurar que els motius econòmics no siguin cap impediment per practicar esports.

Esport i gent gran

- Impulsarem polítiques actives per dinamitzar l'esport entre la gent gran.

- Crearem unes jornades esportives per a gent gran, en què donarem importància a la participació i la relació social.

CONVIVÈNCIA I COHABITACIÓ PACÍFICA

Introducció

La matèria relativa a la seguretat ciutadana esdevé cada cop més prioritària per a amplis grups socials. Els mitjans de comunicació contribueixen a generalitzar una impressió social de perill.

S'ha de modificar la percepció del fenomen mitjançant el seu coneixement científic, no demagògic. S'han de refutar mites: el sistema penal espanyol és dels més severos d'Europa, i la majoria de presos no són a la presó per haver comès delictes greus, ja que la majoria tenen una vinculació directa amb situacions d'exclusió social, etc.

La sensació social d'alarma i emergència ha estat induïda pels grups dominants mitjançant mecanismes de control social. El model de convivència ciutadana de tots els altres partits municipals es basa en el mateix paradigma.

Les tesis més conservadores són hegemòniques, segons es desprèn de la terminologia usual (tolerància zero, mà dura contra les accions incíviques, etc.).

La pau social, l'ordre públic i l'obediència no són valors absoluts, si més no, en una societat materialment injusta i desigual.

El sistema penal espanyol és manifestament ineficaç per resoldre de manera satisfactòria els conflictes. A més, manté les víctimes en el patiment, atès que no els ofereix possibilitats de reparar el dany (amb el penediment de l'agressor, per exemple).

El dret administratiu de sancions està hipertrofiat i preveu un règim menys garantista del dret de defensa.

Proposta genèrica, ideològica i objectius generals

D'acord amb les aportacions de la criminologia crítica i de l'abolicionisme, cal refutar els discursos imperants en la matèria i fundar una nova axiologia.

El dret de sancions d'un estat democràtic no pot estar basat en la dialèctica amic/enemic. No es pot fer una estigmatització genèrica de certs grups socials i

considerar-los enemics de la comunitat, tal com passa amb la població estrangera (il·legal) que ha migrat per motius econòmics, amb els dissidents polítics, etc.

Els ciutadans no hem d'acceptar viure en un estat permanent d'alerta o excepció (zones videovigilades, policia pseudomilitaritzada, guàrdies privats, etc.), ja que això afecta la nostra llibertat.

D'acord amb la legislació vigent, la finalitat d'una pena no pot ser la retribució d'un mal amb un altre mal, ni la segregació de l'infractor, sinó que ha de ser la reinserció de la persona. Per aquest motiu, cal garantir en tot moment les seves possibilitats de participació social.

Un estat democràtic no pot pretendre reforçar o modificar els valors de l'actitud interna dels seus ciutadans. En una societat plural, des d'un punt de vista cultural, existeixen subcultures amb un sistema de representacions diferent del dominant o hegemònic, circumstància que s'ha de respectar si no afecta l'exercici de drets fonamentals.

Les infraccions no són expressió de la llibertat dels éssers humans (lliure albir) ja que, en un sistema social jerarquitzat, existeix un determinisme estructural-sistèmic.

Les ordenances de civisme només tracten les conseqüències de certs fenòmens, és a dir, dels conflictes de convivència, però en desconeixen les causes (l'exclusió, la marginació, etc.). Les polítiques públiques de 'mà dura' se centren en els efectes de la pobresa, però no intenten eradicar-la.

Vistes les circumstàncies descrites en els punts anteriors, l'esquerra crítica ha d'oferir una nova explicació de la convivència social, un relat innovador, i per fer-ho necessita un discurs que recuperi principis i valors en desús (solidaritat, cooperació, vincles de veïnatge, etc.).

Propostes concretes per assolir els objectius

Perquè l'espai públic sigui un lloc de convivència harmoniosa sense renunciar al manteniment de la diversitat cultural, proposem les següents mesures:

- Formalitzarem processos de gestió de l'espai públic entre els agents implicats, de caràcter transversal i obert. Les associacions de veïns (AV) seran competents per fer funcions de mediació. Les dotarem dels

recursos materials necessaris perquè puguin incidir, de manera executiva i directa, en les situacions de conflicte que tenen lloc als barris, a fi de minimitzar els contenciosos derivats de l'ús de l'espai públic. Encara que el tipus de conflictes sobre els quals les AV tindran competència seran els de menor entitat lesiva, és a dir, els relatius a actes qualificats d'incívics, opinem que són aquests els que generen major alarma i descontentament social. En tot cas, la intervenció de les AV mai no anirà en la línia de sancionar, sinó que serà de naturalesa negociadora, partint de la necessitat de conciliar l'eventual contraposició d'interessos que existeixi entre les parts. L'Ajuntament supervisarà les activitats que les AV facin en aquest àmbit.

- Articulem un òrgan per analitzar la situació relativa a la convivència ciutadana a tota la vila, seguirem l'evolució del fenomen i formularem propostes d'actuacions públiques que aniran encaminades a solucionar els problemes detectats. Els pronunciaments d'aquest òrgan no tindran caràcter vinculant, però l'Ajuntament preceptivament li haurà de plantejar consultes amb caràcter previ a l'aprovació de la legislació municipal relacionada amb l'ordenació de l'espai públic. Aquest òrgan estarà integrat per professionals de diferents disciplines (treballadors socials, juristes, criminòlegs, sociòlegs, etc.) i la seva denominació serà Observatori de la Convivència.
- Reforçarem l'activitat prestacional de l'Ajuntament amb la finalitat que garanteixi unes condicions mínimes de subsistència a tots els vilafranquins i vilafranquines per transformar les situacions individuals i col·lectives d'exclusió.
- Les modificacions urbanístiques dels barris estaran orientades a fomentar la convivència harmoniosa entre grups socials heterogenis, i renunciarem a tot objectiu d'uniformitzar la població pel que fa a l'àmbit cultural.

Per promoure un canvi en el paradigma explicatiu de les causes del fenomen de la inseguretat ciutadana, proposem les següents mesures:

- Pel que fa a la seguretat ciutadana, la política legislativa de l'Ajuntament deixarà d'estar orientada en l'aprovació de legislació de contingut sancionador. Refutarem el discurs dels partits que pretenen oferir una intervenció merament punitiva per minimitzar la inseguretat ciutadana i intentarem que aquesta última sigui considerada il·legítima i, sobretot, ineficaç en relació amb les finalitats que la doten de contingut i sentit.
- La premissa per entendre el problema sempre serà que els actes antijurídics que es produeixen són el resultat que dimana de situacions conflictives a resoldre. Es tracta, en definitiva, d'una col·lisió d'interessos contraposats a negociar. Cal, doncs, renunciar a les terminologies que prejudgen la resposta al problema, com ara la relativa a la categoria agressor/víctima.
- Els mitjans de comunicació públics, Ràdio i Televisió de Vilafranca, crearan continguts la finalitat dels quals serà la reflexió crítica envers les causes que provoquen la criminalitat, establint un nou sistema cultural de valors. Tot això ho faran renunciant a les estructures discursives de l'"esquerra oficial", sense assumir les seves lògiques. Per exemple, no només es defensarà la convivència entre cultures diverses, sinó que també es posarà de manifest que hi ha relacions sistèmiques que predisposen certs grups a ser exclosos de la comunitat. S'afavorirà, per tant, un augment de la qualitat de l'opinió pública, sempre a través de la interpretació veraç i científica dels objectes analitzats. Es tracta, en definitiva, de donar visibilitat i rellevància a un discurs crític sobre el fenomen delictiu que sovint passa desapercebut als mitjans de comunicació.

Tres propostes concretes

- Retornarem el conflicte als actors que el conformen; consensuarem una comprensió comuna del conflicte (sovint la víctima només busca un rescabament moral, com ara el penediment de l'altra part).
- Buscarem fórmules de gestió integrada de l'espai públic, amb la participació de tots els grups implicats (*skaters*, veïns, bars, etc.).

- Defensarem que la llibertat no només té una dimensió formal (reconeixement de drets), sinó també una vessant material (crear les condicions físiques que fan possible el ple exercici dels drets reconeguts formalment). Per tant, l'Ajuntament ha d'intervenir per garantir unes condicions de vida més dignes per a tots els ciutadans de la vila. Aquesta serà la mesura més útil per protegir béns considerats valuosos (vida, salut, seguretat, etc.) i, en conseqüència, per evitar que es cometin comportaments antijurídics.

SOLIDARITAT I COOPERACIÓ AL DESENVOLUPAMENT

Introducció

Ha de ser vocació de l'Ajuntament treballar la solidaritat des de la sensibilització i la cooperació descentralitzada, que relaciona, connecta, gestiona i agermana persones i no solament governs o institucions. Aprenent mútuament a través de realitats molt diferenciades. El municipi és la via de participació més directa i immediata dels ciutadans en les seves responsabilitats democràtiques, una de les quals és exigir i comprometre's amb polítiques solidàries.

La cooperació ha de ser vista com un procés compartit, en què el diàleg i l'intercanvi serveixin d'instruments per avançar cap a un objectiu comú i construir societats justes, creant les condicions necessàries perquè els pobles puguin satisfer les seves necessitats per si mateixos, sense dependre de l'exterior.

L'enfortiment del poder local és, en aquests països, una bona opció a favor de la democratització i de polítiques dirigides a satisfer les necessitats humanes bàsiques.

Els agents de la cooperació descentralitzada són tant les instàncies administratives diferents a les del govern estatal, en aquest cas el municipi, com les organitzacions que sorgeixen de la societat civil organitzada.

Des dels ajuntaments també és possible fer pressió política per defensar els drets humans, econòmics, socials i culturals dels pobles més empobrits; denunciant l'armamentisme o l'injust ordre econòmic internacional, de manera que l'administració es pronunciï sobre aquestes situacions per sensibilitzar i educar la població en la cultura de la justícia i la pau, i informant de les causes de les desigualtats i les realitats existents al sud i sobre la necessitat d'avançar cap a un nou ordre econòmic mundial que sigui més just per a tota la humanitat.

S'han de concretar accions de suport econòmic i de sensibilització de les situacions d'emergència i acció humanitària. Aquesta és una resposta a situacions d'extrema pobresa, precarietat, guerra, fam, etc, que es produeixen de manera més o menys

permanent. És el cas, per exemple, de camps de refugiats com el poble sahrauí, que necessita aquest suport per sobreviure i per poder continuar lluitant per la seva dignitat.

L'agermanament, com l'existent amb el municipi de Puerto Cabezas (Nicaragua), representa un vincle entre entitats que tenen la voluntat de compartir valors i recursos, i suposa un marc estable de cooperació amb una vocació de continuïtat en el temps. L'agermanament ha d'anar molt més enllà del mer finançament de projectes i ha de suposar un intercanvi global i sectorial, que estableixi relacions entre les institucions i entre diferents sectors de la societat civil. Correspon a la institució local coordinar el teixit social i promoure la participació ciutadana, per apropar la gent del municipi del nord amb la del sud. Per tot això, és important promoure la participació del teixit associatiu de les dues localitats, que és el que fa possible la solidaritat entre els municipis agermanats.

Cal treballar la solidaritat i la cooperació al desenvolupament exigint transparència (en la gestió i en la informació) i qualitat (tècnica, política i social). Qualitat tècnica, per dotar la cooperació internacional d'uns mecanismes que reforcin organitzativament la bona voluntat de les persones i organitzacions per tal de ser capaces d'acompanyar processos d'organització/enfortiment social i de garantir la destinació correcta dels recursos solidaris. Qualitat política i social, amb un sentit transformador de les causes de la pobresa, les desigualtats i les injustícies, i amb un sentit educatiu i pedagògic que porti implícita la incidència social i política per canviar la situació, aquí i allà.

Propostes:

- Promoure la corresponsabilització dels nostres comportaments individuals i col·lectius respecte els pobles empobrits. Així, hi ha d'haver coherència, compromís polític i s'ha de fer pedagogia ciutadana amb principis solidaris, des d'una perspectiva de gènere i de drets socials, i que sigui conseqüent amb les mocions aprovades al plenari.
- L'Ajuntament ha de tenir la ferma voluntat de sensibilitzar la ciutadania sobre els conceptes adquirits de 'consum' i 'benestar', que són insostenibles, excessius i malbaratadors, en referència als costos socials i

ecològics i la insolidaritat que suposen vers els altres pobles (empobriment, sobreextracció de recursos, danys ecològics...) i vers altres generacions (trasllat d'endeutament a futures generacions, danys ecològics...). Per tant, s'ha de fer pedagogia sobre els costos reals dels nostres models de producció, consum, i fomentar el decreixement.

- S'ha de fer un seguiment adequat de les mocions sobre solidaritat i cooperació aprovades pel ple per tal que no es quedin en simples declaracions.
- Mantenir el compromís aprovat pel nostre Ajuntament i el d'administracions superiors d'aportar el 0,7% del pressupost a la cooperació al desenvolupament, i adquirir el compromís d'incrementar-lo gradualment en els anys vinents fins arribar a l'1% dels recursos propis.
- L'Ajuntament ha de treballar amb financeres de banca ètica, i no només en les partides vinculades amb el 0,7%.
- Els recursos provinents del 0,7% han de destinar-se de manera exclusiva al desenvolupament, per a la restitució econòmica dels pobles empobrits, i no han de servir per a aspectes tècnics, campanyes o accions institucionals.
- La Comissió de Solidaritat ha de ser l'espai per debatre, concretar i avaluar les polítiques municipals i les actuacions de sensibilització sobre solidaritat i cooperació que es fan al municipi.
- La Taula de l'Agermanament amb Puerto Cabezas ha de permetre coordinar les accions i el diàleg sobre els projectes de cooperació tant institucional com de la societat civil.
- Treballar la transversalitat dels serveis i departaments de l'Ajuntament respecte la cooperació i solidaritat, més enllà de la regidoria de Cooperació i Solidaritat.

JOVENTUT

Descripció general

Condicions socioeconòmiques

El jovent és un dels col·lectius més afectats per l'atur. Els llocs de treball que acostumen a ocupar els joves es caracteritzen sovint per tenir unes condicions laborals precàries (salari baixos, alta temporalitat, flexibilitat dels supòsits d'acomiadament, etc.). En un context de pèrdua progressiva del caràcter tuïtiu que el dret laboral havia tingut per als treballadors, el dels joves apareix com un dels col·lectius que ha vist més restringit el contingut dels seus drets en aquest àmbit, a causa sobretot de la flexibilització dels sistemes de contractació.

Les ofertes de treball disponibles per a joves són les pitjor retribuïdes i les que ofereixen menors possibilitats de permanència, amb la consegüent inestabilitat que això suposa en els altres ordres de la vida, de la qual se'n deriva una dificultat manifesta per elaborar projectes de futur a mig i llarg termini. Un exemple: és difícil que una parella pugui mantenir un fill abans dels trenta anys.

La mitjana salarial dels joves no permet accedir a unes mínimes condicions de vida material, i això dificulta la seva emancipació i impedeix que s'integrin plenament al món adult.

No hi ha una correlació suficient entre el nivell formatiu d'alguns joves i els llocs de treball que ocupen. Això genera desencís i frustració perquè el mercat laboral exigeix als joves que adquireixin una alta capacitat professional, però després no genera ofertes per a aquesta classe de treballadors i, per tant, no recompensa l'esforç personal realitzat. Aquestes circumstàncies fan que molts joves no tinguin cap estímul per formar-se ni per incorporar-se al mercat laboral. L'anomenat fenomen dels ni-ni (ni estudien ni treballen) és indicatiu de la impressió social dominant que per als joves no existeixen perspectives de futur engrescadores, dimanant d'això una sensació generalitzada de desconcert, preocupació i, sobretot, de fracàs generacional.

Accés a l'habitatge

Deixant al marge les circumstàncies relatades en el punt anterior, el preu prohibitiu dels habitatges dificulta, encara més, l'emancipació completa dels joves respecte dels seus progenitors.

Els deutes meritats per la compra d'un habitatge sovint no s'acaben de pagar completament fins que ha transcorregut un termini de temps tan llarg que fa que el deutor, durant el període en què resta vinculat a l'entitat financera, no pugui emprendre cap altre projecte vital.

L'actuació de les entitats financeres només s'inspira en l'ànim de lucre i onerós, sense tenir en compte que la matèria relativa a l'accés a l'habitatge constitueix un interès general o públic.

Les administracions públiques no fomenten suficientment unes condicions raonables que permetin als joves 'accedir a un habitatge propi, ja sigui en règim de propietat o de lloguer.

Cultura i oci

En l'àmbit sociològic, s'observa que amplis grups de joves mostren desinterès envers el coneixement i la interpretació de la realitat social, i que, per tant, la seva voluntat de participació política és escassa. Això genera que aquests joves es desvinculin de la comunitat i no s'atribueixin a si mateixos funcions o obligacions relacionades amb l'impuls de transformacions sociopolítiques, tal com havia estat habitual en períodes anteriors.

La precarietat econòmica contribueix a generar sensacions d'escepticisme entre els joves, i aquest fet incideix en la seva despolitització i desmobilització.

En general, els joves consumeixen pocs serveis relacionats amb la cultura. Per una altra banda, la cultura dirigida de forma específica als joves no contribueix al desenvolupament d'aptituds i habilitats relacionades amb el raonament crític, sinó que més aviat fomenta l'acceptació i l'adhesió a determinades valoracions socialment reconegudes. Es tracta, per tant, d'una cultura inofensiva i poc agosarada. Les manifestacions culturals alternatives que no poden conciliar-se amb

les majoritàries passen desapercbudes perquè els seus canals de difusió són molt reduïts.

El sistema econòmic incentiva un model d'oci consumista entre els joves, sense que aquest estímul influent trobi cap contramotivació en altres valors, com ara els continguts en els discursos alternatius o en el pensament crític amb el sistema cultural dominant. L'oci juvenil es caracteritza pel materialisme i l'asèpsia política.

L'Ajuntament no facilita l'expressió de cultures i idees diferents de les dominants, ni fomenta la creació i el manteniment d'associacions juvenils que tinguin per objectiu la reivindicació política.

Fonaments discursius

Condicions socioeconòmiques

Cap sistema social pot permetre que, a causa de les condicions socioeconòmiques vigents, es generalitzi la sensació d'escepticisme entre el grup social dels joves. Una societat en què passa això pot ser considerada una societat afectada per una greu patologia sistèmica, ja que correspon al jovent la funció de garantir la continuïtat, la conservació i, sobretot, la millora del sistema social.

Els joves, com la resta de col·lectius que conformen la comunitat, tenen uns drets materials que han de ser garantits per l'Administració, entre els quals s'ha d'incloure la possibilitat d'incorporar-se al mercat laboral i de disposar d'un sistema de contractació laboral que vetlli pels seus interessos.

La regressió en el contingut dels drets dels treballadors afecta especialment els joves, perquè aquests sovint encara no han tingut l'oportunitat d'accedir a unes condicions de vida independents respecte dels seus progenitors.

Accés a l'habitatge

El règim del dret de propietat ha d'estar sotmès a certes limitacions, com ara les que deriven de la necessitat que tothom pugui disposar d'un habitatge. No obstant això, els municipis no tenen competència en la regulació dels drets sobre les coses.

Les administracions han d'intervenir en el sector immobiliari; han de planificar-lo, ja que es tracta d'un sector estratègic i d'interès general, amb l'objectiu que tota l'activitat d'aquest àmbit estigui inspirada en el principi que tothom té dret a un habitatge digne.

Cultura i oci

El món cultural, sobretot quan està dinamitzat pel jovent, sempre ha estat una font de crítica i de contrapoder. A aquest món pertoca la funció de remoure les estructures de pensament tradicionals i impulsar canvis en el sistema social, a través de les seves innovacions i propostes, sense condicionants ni límits.

Garantirem que els joves puguin disposar de serveis culturals amplis, plurals i heterogenis (obres de teatre, concerts de música, etc.). Per tant, promourem una cultura autònoma i desvinculada del control de les administracions.

Vetllarem perquè el jovent, com a col·lectiu vulnerable, pugui gaudir d'una socialització integral i lliure, sense que aquesta sigui pertorbada pels interessos del sistema econòmic. Per tant, crearem les condicions més adequades perquè els joves puguin accedir a un oci de qualitat, no mediatitzat ni regit per les lògiques del consumisme.

Incentivarem la participació social dels joves i transmetrem una sèrie de valors que permetin eradicar l'individualisme imperant per, així, contribuir a la valoració positiva dels interessos i béns col·lectius.

Propostes concretes

Condicions socioeconòmiques

- Fomentarem l'ocupació dels joves, d'acord amb les necessitats i expectatives d'aquests.
- Oferirem contractació pública per a joves, amb unes condicions contractuals més favorables que no pas les del sector privat.
- Ajudarem econòmicament (en forma d'avalis o pagament de fiances) i donarem assessorament econòmic i jurídic als joves que decideixen

autoocupar-se (autònoms) o constituir cooperatives de treballadors, fomentant així l'establiment d'un sistema laboral autoorganitzat i no tan dependent de les mitjanes i grans empreses.

- Reforçarem la cooperació entre els centres docents de la vila i el mercat laboral amb la finalitat que aquest últim absorbeixi totes les promocions de titulats.
- Garantirem la mobilitat dels joves per poder arribar en transport públic als centres docents situats fora de la vila, en especial a les universitats de Barcelona, Bellaterra, Tarragona i Vilanova i la Geltrú.
- Habilitarem espais d'estudi per a universitaris, garantirem que els que ja existeixen donin un servei de qualitat i evitem que totes aquestes instal·lacions es concentrin al centre de la vila. Per exemple, permetent que s'utilitzin els col·legis com a centres d'estudi en horari extraescolar.

Accés a l'habitatge

- Dins de les possibilitats materials i legislatives, remourem els obstacles que impedeixen l'accés dels joves vilafranquins a un habitatge digne, ja sigui en règim de propietat o d'arrendament, de manera que la satisfacció d'aquesta necessitat esdevingui una de les prioritats més urgents de l'administració.

Cultura i oci

- Fomentarem activitats culturals per a joves de contingut divers, sense neutralitzar les expressions artístiques o ideològiques discrepants amb el sistema social establert.
- Intentarem incrementar la participació social dels joves, ja que aquesta permet inculcar valors de caràcter supraindividual. Per portar-ho a terme, promourem l'associacionisme juvenil, aportant recursos materials perquè les organitzacions de joves puguin desenvolupar les seves activitats. En concret, cal millorar la disponibilitat dels equipaments municipals i establir

preus inferiors als de mercat (Teatre Cal Bolet, Auditori i altres espais de titularitat municipal).

DONA

Introducció: per una nova organització social dels treballs i dels temps

A grans trets, la teoria feminista il·lustra l'evolució de les polítiques públiques i els seus recursos destinats i com s'ha anat enfocant la desigualtat de gènere en aquestes últimes dècades.

En un primer escenari on la 'dona' es percebia com quelcom homogeni, tota dona es trobava en la mateixa condició que qualsevol altra, és a dir, que el fet de ser dona afectava per igual totes les dones, independentment de la classe, l'origen, l'edat, etc. i per tant, tota dona era submissa a l'home (que tenia uns ingressos econòmics que aportava a la família). En aquest context històric, on la tradició catòlica conservadora definia el paper de la dona i la família, es relegava un paper de submissió total a la dona, una invisibilitat social, un treball domèstic i reproductiu no reconegut socialment sinó tractat com quelcom natural i genètic (les dones s'havien de fer càrrec de la família perquè sí, intentant que no es qüestionés l'ordre social tradicional, i fins i tot existia, per exemple, un Codi Civil d'obediència que les dones devien al marit).

La situació de les dones ha començat a canviar recentment, sobretot a partir dels anys 70, quan algunes demanaren d'adquirir drets individuals i no drets derivats dels seus marits. En el cas espanyol, durant el període franquista existien normatives restrictives sobre què podia fer o no una dona, qüestions la majoria de les quals han quedat enrere legalment però que culturalment i social costen més de superar: comptar amb el consentiment del marit per treballar, per obrir un compte corrent, per sortir del país... En definitiva, demanar permís i ser dependent per a qualsevol participació en la vida pública, i assumir una doble moral que permetia que els homes gaudissin d'unes condicions de llibertat sexual inadmissibles en una dona.

Amb l'augment de la industrialització, que necessitava mà d'obra barata, i el trencament amb el pensament catòlic conservador de la família, el feminisme s'establí com a moviment social de referència (juntament amb altres moviments socials, com ara l'ecologisme, el moviment obrer, etc.) i es van fer campanyes de sensibilització sobre la incorporació de la dona al mercat de treball (algunes anàlisis

volen demostrar que aquesta sensibilització no es va fer per reivindicar un paper visible de les dones en la societat sinó només per un interès del mercat que, de retruc, beneficiava les dones, ja que els aportava una autonomia econòmica); es va reivindicar la igualtat de condicions entre homes treballadors i dones treballadores ('a igual treball, igual salari'), i fins i tot es va 'masculinitzar' la dona i s'abandonà o criminalitzà la feminitat, prenent com a bons els perfils i atributs masculins de competitivitat, individualitat, etc. que socialment s'atribueixen als homes i 'criminalitzant' els valors de la feminitat. Per exemple, es va voler trencar amb la dona entesa com a submisa, tendra, protectora i maternal, i es valoraven els atributs masculins de ser racional i sense sentiments.

Va ser aleshores quan es va començar a parlar de la incorporació de les dones en massa al mercat de treball. Cal emfatitzar que es tractava d'una incorporació en massa, perquè les dones treballen i treballen de manera assalariada des de principi de la industrialització: des de la revolució industrial, en el cas del sector tèxtil, i molt abans, en el cas de la feina al camp, tot i que aquesta no es considera una feina assalariada. També fou aleshores quan es deixà de parlar de dona com a ens homogeni i es començà a parlar de dones, i també de classes socials, de desigualtats i discriminacions, que no afectaven totes les dones per igual, ja que a més de la discriminació per gènere també calia tenir en compte factors com ara la discriminació per origen o edat, que feien que es multipliquessin les desigualtats socials i laborals. Començà una lluita per fer-se un lloc en la societat, en els moviments socials, en els sindicats, en els partits polítics, en espais hegemonícament masculins, i es començà a reivindicar allò que es coneix com a feminisme de la diferència i els valors de la feminitat per tal d'assolir una societat més justa i igualitària, incidint en l'educació i en el paper de les dones en la construcció social.

El feminisme de l'època reclamava de gaudir dels mateixos drets i deures que els homes, tant drets civils com polítics i socials. La Constitució del 78 va posar fi a les discriminacions jurídiques per raó de sexe; així que només fa 30 anys que es va reconèixer la pàtria potestat a les dones, la disposició lliure dels béns i el dret al divorci. Aquesta igualtat formal suposa que, davant la llei, homes i dones tenen els mateixos drets i deures. Però la realitat és una altra. La fórmula de subordinació femenina s'aconsegueix no tant per la força (que també, a través de la violència de

gènere) sinó sobretot a través de la socialització de gènere, que transmet unes actituds, expectatives i pulsions diferents a uns i a les altres, encaminades a possibilitar aquesta desigualtat de poder.

A nivell social, es va començar a qüestionar el patriarcat, en què l'home blanc, adult, heterosexual i cap de família era la màxima autoritat social i política; i a nivell econòmic, es qüestionava un model basat en les relacions de dominació, per les quals es controlaven les persones segons una jerarquia de sexe, edat i opció sexual. Als anys 90 es va fer necessari parlar de gènere per analitzar les desigualtats socials, de la construcció social d'allò que es considerava ser home o ser dona; és a dir, que es qüestionaven els trets, actituds i rols atorgats a un sexe i s'analitzava la cultura patriarcal i capitalista que condicionava fortament la construcció social dels gèneres home i/o dona.

El sistema sexe-gènere suposa una alienació per a homes i dones basada en l'assignació d'un conjunt de rols i actituds, i una manera concreta d'encarar la vida, a partir d'un estereotip. Això deriva en contradiccions i frustracions constants fruit d'una projecció en un ideal impossible i polaritzat.

En definitiva, el gènere és el conjunt de normes socials a través de les quals s'atribueix un gènere (entès com a construcció històrica social que defineix un conjunt d'actituds, atributs i rols) a cada sexe (definit en sentit biològic). No és, per tant, només una relació entre homes i dones sinó un element polític (en el sentit de l'àmbit públic) constitutiu de les relacions socials que expressa normes.

Si la sexualitat és una construcció cultural, per què separar-la del gènere, que respon a la necessitat de trencar amb el maniqueisme entre sexe-biològic i gènere-cultural? És el que es coneix com a lluita antipatriarcal. No podem negar la funcionalitat política que el terme gènere va tenir en les lluites feministes per fer visible l'argumentació biologista que justificava l'opressió de les dones en naturalitzar el seu lloc en la socialització diferenciat i discriminatori entre homes i dones.

Encara que pugui assenyalar-se que el conjunt de les dones pateix discriminacions legals, educatives, culturals, polítiques i econòmiques, la veritat és que existeixen, al seu torn, diferències evidents de classes entre elles les quals modelen no només les vivències subjectives i objectives de l'opressió sinó les seves possibilitats objectives

d'enfrontament, resistència i superació d'aquestes condicions socioculturals de discriminació.

És important tenir en compte que a partir dels avenços en matèria de drets, aconseguits per la lluita feminista, i en comparació amb les condicions de les dones en altres moments històrics, es podria pensar que l'opressió ha desaparegut. Tanmateix, l'opressió i les formes de desigualtat es reproduïxen i s'intensifiquen, latentment i explícita, sobretot en l'àmbit laboral però també en el relacional. Per exemple, als anys 90 es parlava de la síndrome de 'superwoman' (voler la perfecció i treure el màxim rendiment del treball i la llar), considerada un trastorn real que afecta milers de dones al món occidental i que té efectes en la salut de moltes dones. En aquesta última dècada, hi ha hagut un nou impuls legislatiu, amb la Llei Orgànica per a la igualtat efectiva entre dones i homes i la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista (paritat, mesures per prevenir i combatre la violència masclista...). S'intenta aconseguir la igualtat formal, però no es treballa prou l'element clau de la divisió sexual del treball com a origen de moltes discriminacions i desigualtats.

La crisi i les seves causes econòmiques són estructurals

El cúmul de crisis i àmbits (crisi financera, dels mercats bancaris i immobiliaris, crisi econòmica en indústries i sectors com el de la construcció, energètica, alimentària, sobreexplotació de recursos naturals) porta a una crisi social, d'augment de les desigualtats i de situacions de pobresa: desigualtat entre els salaris i l'encariment de la vida; sobreproducció i davallada de la demanda (incapacitat de mantenir el nivell de consum per l'endeutament i la pèrdua d'ingressos/salaris per l'augment de l'atur...); sense que hi hagi cap planificació del mercat, que no té en compte les necessitats reals de la població ni les possibilitats del planeta per determinar què es produeix i en quina quantitat.

Aquests moments de crisi, lluny de fer perillar el sistema per ells mateixos, serveixen per purgar i concentrar la riquesa en menys mans i incrementar les desigualtats.

La crisi actual ha comportat l'augment de la pobresa i de situacions d'exclusió social i ha aguditzat les contradiccions del sistema i, per tant, han incrementat les desigualtats socials i econòmiques. Els efectes de les crisis són més nefastos sobre aquells col·lectius que es troben en pitjors condicions de partida. L'empitjorament de

la situació socioeconòmica de les dones a Vilafranca es mostra de forma específica en àmbits com el treball.

L'Observatori de les desigualtats ha de fer visibles i denunciar les conseqüències sobre les dones de l'actual situació econòmica i social. Moltes dones veuen condicionades les seves vides, el seu entorn i elles mateixes a causa dels interessos econòmics del capital i de la burgesia. Socialment es projecten sobre elles, de manera premeditada i natural, tasques de cura i d'atenció a les persones, cura de la infància, de la vellesa i de persones malaltes i dependents; i també es projecta i condiona socialment la sexualitat. Es fomenta la doble o triple jornada de treball, l'augment del consum de psicofàrmacs, l'alcohol i altres drogues... I no podem oblidar l'increment del terror i de la por davant la violència patriarcal i de gènere.

El treball reproductiu s'atorga naturalment i exclusiva a les dones, una tasca que no es considera socialment important i que, per tant, no és remunerada. A més, en els casos de creació de llocs de treball en el sector de la cura de les persones i la reproducció, aquesta feina no es valora socialment i es troba en unes condicions molt precàries (horaris, salaris...).

Per una nova organització social dels treballs i dels temps

La divisió sexual del treball respon sobretot a unes necessitats d'organització social dels temps i dels treballs segons imperatius del mercat, i la supeditació a aquest de totes les altres esferes, com l'estat, la família o la societat. Per això l'economia capitalista es coneix com a economia de mercat. La nostra socialització amb aquest sistema econòmic de mercat ha fet que es naturalitzi una organització social dels temps i els treballs desigual i una divisió social i sexual jerarquitzada, i que molta gent pensi que no hi ha cap altra de possible.

El mercat de treball sempre ha discriminat les dones: el seu accés, la difícil inserció sociolaboral, l'exclusió en edats reproductives, amb posicions més baixes (discriminació horitzontal o sostre de vidre), amb sous més baixos per igual treball, considerant el treball de les dones com a secundari dins les economies familiars, etc. Deixar el treball al mercat lliure és sinònim de desigualtats i discriminacions, per això es considera essencial que les institucions públiques regulin aquest treball i s'estableixin unes condicions bàsiques a respectar, com ara sous mínims dignes en

relació al nivell de vida actual. L'administració local ha de regular el treball per aconseguir unes condicions dignes, i hi ha mecanismes possibles per fer-ho (foment del Segell de Qualitat social per a les empreses locals; posar com a requisits les empreses concessionàries de recursos municipals o municipalitzar els serveis de la vila per assegurar unes condicions de treball de qualitat, etc.)

L'atur ha deixat de ser una amenaça per a les dones i ha esdevingut, altra vegada, una realitat i un problema social en el qual cal treballar. Segons les dades actuals, a Vilafranca hi ha 19.607 dones, que representen el 50,27% de la població, i l'atur femení és superior al masculí (la taxa d'atur femení al febrer de 2011 és de 17,51% segons Hermes. És un dels índex més elevats de Catalunya (segons la Diagnosi pel Pla per a la Igualtat de Vilafranca 2010-2015). D'una altra banda, cal recordar el gran nombre de dones que treballen en l'economia submergida, en el sector serveis d'higiene, de serveis d'atenció a les persones, etc.; sectors que no són socialment reconeguts i que queden en la invisibilitat social, a més de quedar al marge de tots els drets laborals i socials associats. També cal esmentar la quantitat de dones treballadores estrangeres en l'economia submergida, on és molt més difícil de fer el seguiment de les dades sobre la pèrdua de treball i les precàries condicions de treball.

Cal tenir coneixement de les condicions de treball de les dones vilafranquines dins del mercat laboral. Aquest és un altre objectiu de l'Observatori de les desigualtats, perquè d'aquesta manera es podran dur a terme les accions i polítiques necessàries per garantir unes condicions de treball dignes. Cal conèixer la realitat de la doble escala salarial, el tipus de contractació (augment de contractació precària, les dones tenen menys contractes indefinits i, per tant, més contractes temporals), treballs mal qualificats de mitja jornada, acomiadaments, no renovació de contracte laboral associats a la maternitat, l'atur femení, discriminació en posicions laborals de poder i decisió, categories professionals amb menor poder i autoritat, etc. Cal realitzar campanyes de conscienciació social i empresarial per a una igualtat real en el mercat de treball, que es deixi de percebre com una discriminació positiva, i que es vegi com un reconeixement de drets igualitaris. D'aquesta manera, cal crear un mecanisme municipal de detecció de casos de precarietat laboral a la vila i que tingui certa incidència en les empreses per a garantir llocs de treball dignes (per exemple,

a través del reconeixement social, bonificant les empreses que fan contractes indefinits a les dones o altres mecanismes de foment del treball de qualitat).

L'objectiu és aconseguir una nova organització social dels treballs i dels temps, i la conciliació de la vida laboral i social-familiar per a tothom. Per a això calen unes polítiques de temps que redistribueixin la càrrega total de treball entre homes i dones; revisar l'organització social del temps vigent; repensar pautes, valors i prestigis predominants; regular de nou el temps de la jornada laboral, clau per la reorganització social; revisar el 'contracte social' entre homes i dones per a una conciliació laboral i social i una corresponsabilitat real. El temps ha esdevingut una de les peces clau de les desigualtats socials. Cal tenir capacitat de regular el temps del cicle de vida, regular la jornada laboral diària, i regular el temps de la ciutat.

Violència de gènere

També cal fer polítiques d'intervenció a les llars. Ara per ara, la llar es concep com un espai privat, no se'l té en compte com a espai social on hi ha desigualtats, discriminacions i explotacions i situacions de violència de gènere més directa. Hem de superar aquesta concepció de llar com a espai privat, ja que és una eina de socialització bàsica, on s'aprenen i es transmeten i reproduïxen valors i relacions patriarcals i capitalistes. La llar i el seu conjunt de característiques es continuen percebent com una responsabilitat exclusiva de les dones. En moltes ocasions, les dones encara porten tot el pes de la llar, i han d'organitzar i conciliar temps i treball, ja que la majoria de dones vilafranquines són al món laboral. Físicament i psicològicament, aquesta situació porta les dones a un esgotament total, moltes d'elles desenvolupen malalties de tipus nerviós o depressiu, a les quals, irònicament, se'ls acostuma a treure importància o credibilitat.

La política de privatitzacions, reducció de la despesa pública i social, i prestacions bàsiques, característiques dels temps de crisi, obliguen algunes persones a tenir cura dels fills i/o filles, dels i les membres dependents i també de la parella. Sempre són les dones, deixant-se elles mateixes en un segon pla, les que assumeixen aquesta càrrega. La CUP ha d'anar més enllà; indistintament s'ha de tenir cura dels fills i filles, no ha de ser una càrrega d'un sol progenitor. Per tant, cal combinar i conciliar la vida laboral i familiar i s'ha de conscienciar la societat i les empreses

vilafranquines perquè siguin flexibles i permissives amb els horaris en funció de les necessitats reals de la societat.

A això, a més, hi hem de sumar els casos de violència de gènere. És important tenir en compte que, malgrat la mediatització d'aquest problema, la realitat és molt més greu. És necessari advertir que la violència en els àmbits sexoafectius no només consisteix en els cops físics, sinó que engloba els insults, el menyspreu o la ignorància, el control econòmic, l'aïllament, i tota mena d'actituds i maniobres anomenades micromasclismes, que no són tan fàcils d'identificar com la violència física.

L'estratègia de l'Ajuntament fins al moment ha estat la de desenvolupar polítiques assistencials: hi ha un servei d'assessorament per quan hi ha un cas de violència de gènere, és a dir, que només s'intervé quan ja hi ha hagut una agressió. És una mesura necessària, però no suficient. Per això nosaltres defensem les polítiques de prevenció i no només les assistencials, a través de la conscienciació, la formació i la coeducació. Tot i això, és convenient que hi hagi un equip d'atenció d'emergències format per psicòlegs, educadors, etc., i que la regidoria de Drets Socials doni sortida a una situació d'extrema gravetat com pot ser la fugida ràpida del nucli familiar en una situació de conflicte i maltractament. Per això, cal que aquesta regidoria disposi d'un pis tutelat per a les dones que pateixen violència familiar, de manera que no hagin d'exposar-se a cap risc tornant a la mateixa llar on viu l'agressor. Pisos tutelats que tinguin un equip d'emergència social amb els recursos necessaris, amb psicòlegs/gues, educadors/es, etc.

Propostes:

Donada la situació actual de discriminació de la dona, plantegem tot un seguit de propostes en l'àmbit municipal:

- Creació d'un Observatori de les desigualtats. Cal una diagnosi real de les desigualtats existents a la nostra vila, que cada cop més, van en augment: problemes urgents, detecció dels mecanismes d'opressió, etc. No ens podem limitar a fer polítiques socials i públiques, en general, a remolc dels canvis econòmics i de les noves realitats econòmiques de la nostra població. Per això, defensem que la política no ha d'anar subordinada a l'economia, ans al

contrari, l'economia ha d'anar subordinada a la política, per això és necessari i imprescindible que es faci una anàlisi social de les noves realitats i necessitats i, a partir d'aquí, obtenir indicadors per a dissenyar i influir en les noves polítiques socials de prevenció com a mètode d'anticipació de problemes.

Plans d'ocupació per a dones.

- Creació d'una infraestructura municipal per tal que es garanteixin els recursos bàsics, com per exemple un servei municipal que ofereixi ajuda per a les tasques domèstiques, cura de gent gran, d'infants, de malalts, etc. Tasques que, actualment i, de manera general, fan les dones.
- El Pla per la Igualtat que lidera la regidoria d'Igualtat no respon a les necessitats esmentades ni a les demandes explícites de moltes dones de la vila. Per això proposem que es repensi aquest Pla, perquè proposa cursos i tallers que potencien les desigualtats de gènere, a més de ser cursos i tallers en què només poden accedir-hi un tipus de dones, que es mouen en esferes socials determinades.

Entenem que el Casal per la Igualtat és l'equipament que ha de respondre a les necessitats de les dones i homes de la vila, i que totes les activitats que proposa haurien de ser totalment gratuïtes, i la informació d'aquests cursos i tallers haurien d'arribar a tots els vilatans i vilatanes. A més, caldria que el ventall d'activitats fos més ampli i es basés en les demandes de totes les dones de la vila.

El nou Pla Municipal que s'està dissenyant des del Pla per la Igualtat no compta amb l'opinió de totes les dones de la vila, per tant, és un Pla nou que no ens representa a totes.

- És necessari potenciar i dotar d'eines econòmiques i socials els grups i associacions de dones organitzades a la vila. Facilitar-los els espais de trobada, així com els ajuts econòmics i socials pertinents. Entenem que els espais de trobada entre dones són espais claus per a elles, sobretot per fer front a la pressió a la qual els sotmet la societat.

Amb aquests espais de trobada potenciem el creixement de la consciència feminista des dels moviments socials de base, fet indispensable per combatre les desigualtats i fomentar l'organització i la lluita de les dones per l'emancipació real i definitiva.

- Crear mètodes de formació, conscienciació i sensibilització. L'àmbit local és adient per impulsar mesures preventives, com ara seminaris, xerrades als instituts, debats, cinefòrums, etc. i potenciar la coeducació com a filosofia pedagògica. Cal que s'utilitzi i es potenciï un ús del llenguatge no sexista ni discriminatori i cal no reproduir rols tradicionals.
- Promoure els canvis en el repartiment de tasques i usos del temps. Cal treballar per una corresponsabilitat pública i social, que s'ha de dur a terme a partir d'estratègies i mesures que també transformin les formes de producció actuals i aportin noves maneres d'entendre la ciutadania. Les polítiques del temps han d'aconseguir que el temps personal de les dones emergeixi i aportar elements de construcció de societats més justes.
- Assolir una organització territorial i una política ambiental sostenible i favorable a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones. Això es tradueix en:
- Impulsar la participació de la població, i en concret de les dones, en el plantejament i disseny de la vila.
- Fomentar una organització territorial i urbanística que prevegi les diferents situacions i necessitats de les persones en l'ús i vivència de l'espai.
- Desenvolupar, juntament amb les administracions corresponsables, una política d'habitatge adaptada a les necessitats de totes les persones.
- Promoure una política de transports sostenible que s'adapti a les necessitats laborals, familiars i personals de dones i homes.
- Incorporar la mirada de les dones en el disseny i desenvolupament de les polítiques ambientals per aconseguir una gestió més sostenible.
- Aplicar la perspectiva de gènere transversalment en totes les àrees de les tasques municipals i en polítiques públiques: urbanisme, medi ambient, ocupació, salut, educació, cultura i participació ciutadana. Aquesta qüestió no s'ha de treballar només adreçant-se específicament a les dones. Crear la

Comissió Interdepartamental de transversalitat de gènere amb l'objectiu d'aplicar la perspectiva de gènere en l'agenda política.

- Garantir el control de la sexualitat de les dones: l'avortament.
- Conèixer la salut de les dones i de tota la comunitat des d'una perspectiva integral (benestar psicològic, biològic i social). Conèixer i visualitzar la situació de les dones i homes en relació amb la salut, difondre la influència que exerceixen els estereotips de gènere en la salut de les persones: Observatori de les desigualtats.

GENT GRAN

Introducció

A Vilafranca, partim de la premissa que tots i totes hi tenim cabuda perquè hem de ser una vila totalment inclusiva, i la gent gran no ha de quedar exclosa pel simple fet d'arribar a la jubilació, on es deixa de ser subjecte actiu laboral i es passen a considerar, erròniament, com a persones dependents del sistema. S'ha de vetllar pels seus drets socials de manera transversal, en els diferents serveis de l'ajuntament (habitatge, regidoria pels drets socials, salut...), ja que sovint són les persones que el sistema neoliberal fa més vulnerables; una situació que encara s'accentua més per la crisi econòmica.

Hem de trencar tòpics quan parlem de la gent gran. S'acostuma a incloure dins el mateix sac totes les persones que arriben a una determinada edat, i sovint, pel sol fet de ser grans, hom les arracona de la societat i les incapacita, sense tenir en compte les seves capacitats reals. Però n'hi ha moltes que arriben a grans amb salut i en plenes capacitats cognitives i físiques, i podem treure profit de les seves experiències, compartir coneixements i aprendre mútuament.

D'una altra banda, cal tenir en compte tota la gent gran que pateix alguna malaltia neurodegenerativa, tipus demència o altres, que les porta a un estat de deteriorament i pèrdua progressiva de la seva autonomia i de les seves capacitats, sobretot del record, i que no poden dur a terme les activitats de la vida diària (higiene personal, anar a comprar, alimentar-se, vestir-se...).

Per tant, hem de desglossar i buscar alternatives, recursos i solucions diferents segons les necessitats i peculiaritats de cadascuna d'aquestes persones en aquesta nova etapa de la vida.

Per aquest motiu, s'ha de fer un gir en el plantejament assistencialista i un canvi de sensibilitat vers el fenomen de l'envelliment. Cal superar l'actual paradigma que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis individuals i basa l'acció municipal en l'assistencialisme. Cal també encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i ciutadanes, i per això cal acabar amb l'origen de les desigualtats.

L'Ajuntament ha d'estar disposat a acollir equipaments socials i actuar amb la màxima previsió, anticipant-se a les necessitats emergents i de mig i llarg termini

mitjançant una anàlisi detallada dels recursos i ofertes existents i decidint les prioritats juntament amb el Consell Municipal de la Gent Gran. Molts recursos, com ara els pisos tutelats i assistits, podran ser compartits per altres col·lectius com ara els joves, ja que es poden trobar espais i interessos comuns.

D'una altra banda, l'Ajuntament ha de garantir els espais i recursos apropiats per al sector de la població que pateix malalties irreversibles, amb una evolució (normalment llarga) i un pronòstic desfavorable, ajudant també les famílies en aquest procés de desgast i de càrrega tan física com psíquica. Durant l'evolució, que té diferents estadis, calen mesures i estratègies adaptades, tant per als familiars com per als propis afectats, que millorin en tot moment la seva qualitat de vida i l'autonomia sempre que sigui viable. Per tant, caldrà que hi hagi recursos adaptats suficients en cada moment de l'evolució, com per exemple, atenció domiciliària, centres de dia, hospital de dia...

Però per a tot això, és bàsic que el Consell Municipal de la Gent Gran intervingui de manera més participativa i directa, i estigui dotat de capacitats per a assessorar l'Ajuntament, si bé és cert que els ajuntaments són els que reben les demandes i el primer graó d'accés al sistema i que la realitat concreta i els efectes de les desigualtats es viuen als carrers i entre els veïns del municipi.

Cal fomentar la participació de la gent gran (i per extensió, de la resta de col·lectius) en tots els àmbits. Demanar que la gent gran participi en tots els consells i patronats com a col·lectiu i, així, aconseguir una visió global de les qüestions de la vila, aportada per tots els col·lectius (joves, gent gran, persones estrangeres, persones amb diversitat funcional, etc.).

Ara per ara, Serveis Socials consta de l'equip de família i el de gent gran. Donada la implantació de la Llei de la dependència, és imprescindible l'ampliació específica de professionals que puguin atendre les demandes de la gent gran i dels familiars interessats a saber com els pot afectar i beneficiar aquesta llei.

Propostes:

- Consolidar els equips multidisciplinars d'atenció social primària amb professionals qualificats que entenguin el treball comunitari en equip com l'única manera d'abordar els problemes socials, especialment per executar la

Llei de la dependència, i garantir que mai no hi hagi una llista d'espera superior als deu dies.

- Els treballadors/es socials, educadors/es de carrer i treballadors/es familiars han de conèixer les dinàmiques socials amb prou profunditat com per esdevenir agents de transformació social.
- Que els serveis socials facin un seguiment constant de les persones grans en risc d'exclusió social i els visitin a la seva llar amb la regularitat necessària per tal de preveure possibles actuacions i situacions de negligència. S'ha d'evitar que la gent gran amb problemes d'autonomia es quedi tancada a casa, i mitjançant persones usuàries de serveis socials (o voluntaris), gestionar intercanvis de serveis en l'atenció i cura de les persones grans, ja sigui per fer-los companyia, fer la compra, per a acompanyaments...
- Establir un punt d'informació permanent per a la gent gran ubicat preferentment al centre de Vilafranca i que a la tarda se situï als casals d'avis. Hi ha d'haver una coordinació constant i continuada entre els professionals de serveis socials, el referent del punt d'informació i els casals d'avis de la vila.
- Organitzar serveis d'atenció domiciliària amb prou dotació horària com per poder donar una bona atenció a la gent gran i les famílies en la quotidianitat de les seves llars.
- Vetllar per una política d'ajudes econòmiques que s'ajusti a la realitat econòmica de cada usuari/a o del nucli familiar de convivència i, a la vegada, que eviti el clientelisme i la perpetuació de la precarietat.
- Ampliar l'oferta de pisos tutelats i pisos de baix cost, ja que moltes persones grans cobren tan sols la pensió no contributiva i queden totalment fora de l'oferta i la demanda dels pisos no protegits. Actualment existeix Cal Mencia com a recurs d'allotjament per a persones grans, però té poques places.
- Reorganitzar els habitatges en funció de les seves necessitats i ajudar a adaptar-los. En cas d'habitatges amb barreres arquitectòniques que dificultin el desenvolupament quotidià, s'ha de facilitar un pis tutelat fent una concessió temporal del pis per un ús social; així milloraríem la qualitat de vida i la mobilitat de les persones afectades.

- Quan la gent gran disposi d'un habitatge gran, ha de tenir l'opció de compartir-lo, i que consti en un llistat d'una borsa municipal d'habitatge compartit de Vilafranca.
- Promoure la rehabilitació de pisos de la gent gran amb cooperatives municipals o empreses petites locals.
- Programes d'hàbits de vida saludables: passejades pel nucli urbà i els entorns naturals del territori...
- Prevenció, control i informació de les ingestes farmacològiques i possibles abusos.
- Promoure la salut en l'exercici d'activitats físiques, ja sigui augmentant els espais lúdics, tant a l'interior com a l'exterior, per treballar de manera autònoma. Incentivar activitats grupals de psicomotricitat gruixuda i fina, implantar tallers continuats de memòria i la pràctica d'activitats per exercitar la ment.
- Difondre activitats amb diferents formats i oferir espais de relació intergeneracional i/o amb altres col·lectius, i no únicament planificar activitats específiques per a gent gran.
- Fomentar intercanvis de serveis sense compensació monetària, a través d'una gestió de banc del temps i el voluntariat. Augmentarà tant la qualitat de vida com l'autoestima de les persones grans que gaudiran del bescanvi.

ALLIBERAMENT GAI, LÈSBIC I TRANSSEXUAL (GLT)

Introducció: esborrem l'homofòbia i la transfòbia

Les persones que formem part de la CUP defensem amb força el dret a escollir, és a dir, el dret a ser subjectes actius i autònoms de la nostra pròpia sexualitat i del nostre propi concepte de gènere, el dret a poder viure en una societat on es practiqui realment el ple reconeixement de totes les persones, independentment de la seva sexualitat i de la seva opció de gènere.

Per tant, cal lluitar contra l'homofòbia i la transfòbia anant a l'arrel del problema: el patriarcat, el qual cal destruir. El patriarcat ens imposa un sistema heteronormatiu que, si bé continua minimitzant la nostra pluralitat sexual, en aquests darrers anys ha optat per una nova estratègia que consisteix a intentar desactivar les reivindicacions de gais, lesbianes i transsexuals a través de quotes de tolerància legal que assegurin el fet de no qüestionar el sistema capitalista i patriarcal. És per això que cal desemmascarar aquesta falsa llibertat d'opció i identitat sexual que ens ven el sistema, i tenir clar que l'homofòbia i la transfòbia social continuen ben presents. Hem de saber aprofitar el gran potencial que encara tenen les sexualitats al marge de l'heteronorma a l'hora de qüestionar el sistema patriarcal capitalista i construir alternatives no només per a gais, lesbianes i transsexual sinó per a tot el nostre poble.

Gais, lesbianes i transsexuals patim d'una manera directa i aclaparadora l'opressió, homogeneïtzació i control de l'adreçador patriarcal, però hem de ser conscients que aquesta forma de dominació afecta totes les persones, independentment de l'opció i identitat sexual.

En aquest últim temps, els moviments socials hem anat deixant enrere els anys en què es menystenia la lluita per l'alliberament gai, lèsbic i transsexual per passar a una situació en què es tracta com allò que és: una lluita d'alliberament primordial.

Apostem pel treball unitari entre l'esquerra independentista i els col·lectius d'alliberament gai, lèsbic i transsexual (GLT). L'alliberament GLT, que podríem anomenar 'històric', i les estratègies anomenades 'queer' (alliberament sexual que trenca amb totes les categories imposades) són moviments que no veiem com a lluites antagòniques sinó complementàries. Igual que succeeix amb el feminisme, l'alliberament GLT històric ha estat imprescindible al llarg dels darrers 30 anys, per

tant, cal seguir apostant per aquesta lluita i alhora incorporar les dinàmiques 'queer' que plantegen noves formes subversives d'alliberament sexual.

Situació actual

A Vilafranca, com a tot arreu, l'homofòbia i la transfòbia continuen presents: als centres docents, a la feina, al carrer, als espais d'oci..., i això no s'arregla ni amb matrimonis ni amb la creació de macroguetos d'oci gai a les grans ciutats; l'homofòbia i la transfòbia, cal eliminar-les des de l'arrel i això només serà possible si exigim una educació no heterosexista, si defensem noves formes de relació, si desmuntem el sistema patriarcal, si fem visible el desig gai i lèsbic. En definitiva, si lluitem cada dia per la consecució d'una societat on el sexisme, l'homofòbia i la transfòbia no tinguin cabuda.

El 2004 vam presentar una moció a partir de la qual es va declarar Vilafranca vila per la diversitat sexual i contra l'homofòbia i la transfòbia. Ara bé, un dels punts importants que reclamava la moció encara no s'ha complert: que l'Ajuntament insti els centres docents a aplicar plans d'estudi, cursos i tallers sobre la diversitat sexual en què s'expliqui el fet gai, lèsbic i transsexual de manera objectiva, clara i sense prejudicis.

Propostes concretes

- Complirem els acords que proposava la moció citada, perquè tenim el convenciment que una educació no heterosexista és una de les eines fonamentals per eradicar l'homofòbia i la transfòbia.
- Farem campanyes als mitjans de comunicació (Ràdio i Televisió de Vilafranca) contra l'homofòbia i la transfòbia.
- Farem tallers per eradicar de l'homofòbia i la transfòbia adreçats a les entitats de la vila i als vilafranquins i vilafranquines en general.

Tenim, per tant, dos fronts de lluita oberts: la lluita institucional, amb propostes com les esmentades anteriorment, i el carrer, on també és molt important la lluita diària

en forma de moviment social per l'alliberament sexual. Per aquest motiu, seguirem participant activament en les mobilitzacions del 28 de juny (Dia per l'Alliberament Gai, Lèsbic i Transsexual), i continuarem organitzant amb la resta de l'esquerra independentista xerrades i tallers per a la diversitat sexual, fent visible el fet gai, lèsbic i transsexual i lluitant per una societat sexualment lliure.

EL FET MIGRATORI

Introducció

Estem convençuts que no és gens enriquidor el debat maniqueu sobre si l'anomenada 'immigració' és bona o no. Cal cercar-ne les arrels i assenyalar bé la causa, per poder afrontar el repte amb valentia, i donar-hi respostes a l'alçada de la complexitat del procés migratori.

Cap fenomen migratori forçat no és bo, ja que és conseqüència d'un procés traumàtic, amb causes econòmiques, socials, situacions de guerra, mai desitjables.

És més, la majoria de migracions internacionals són la conseqüència d'un desenvolupament desequilibrat causat per les forces macroeconòmiques, que són generades, en gran part, per la colonització i el domini dels països industrialitzats sobre els països en desenvolupament.

Els col·lectius de nouvinguts vénen de diversitats culturals molt diferents, algunes d'elles més properes i unes altres més llunyanes a la nostra. Aquest fet també ha conduït a una sèrie d'actituds entre nosaltres, expressades en forma de simpaties o rebuig davant aquestes noves persones que s'incorporen a la nostra societat. També hi pot haver una resposta assertiva i empàtica vers els nouvinguts, quan es volen entendre les situacions socials, polítiques i culturals que les societats d'origen han fet en els últims segles.

Actualment, el racisme genètic no és el més estès (queda reduït als grups feixistes, que explícitament basen el discurs en la puresa de la raça), però és quotidiana l'expressió 'Jo no sóc racista, però...', seguida d'un reguitzell de prejudicis sobre actituds de la població migrada.

És per això que la remor de fons, ben instaurada en la societat catalana, respon a allò que en diem xenofòbia integrista, d'identitat o cultural. És aquella que fa inferiors certs grups revestint la seva ètnia de qualificatius negatius, al mateix temps que exalta les virtuts del propi temperament nacional i/o ètnic. Es vol fer creure que es troba en perill la idiosincràsia del país per l'entrada de nous valors culturals forans.

D'una altra banda, l'estat de la cultura a Europa i en aquest país, els espais guanyats a antigues formes de pensament des del segle XVIII, han fet que conceptes com ara el respecte a l'individu, com a persona autònoma amb capacitat de raonar, la igualtat

de gènere i la seva lluita per fer de la cultura un espai sense prejudicis i, últimament, la reconsideració sobre el territori i el medi ambient, formin part de la nostra pròpia vida en origen i en destí.

La manca actual de projectes populars i aglutinadors, la crisi sistèmica a la qual estem abocats i l'absència d'un discurs propi de la socialdemocràcia que ha imperat i minimitzat el discurs de l'esquerra vers les noves realitats socials, han estat aprofitades pel populisme i el feixisme de tota la vida, el qual ha anat refent i actualitzant el seu discurs ideològic, i modernitzant les formes de racisme clàssic, el racisme genètic (que ha quedat en desús per la por al desastre que va suposar la bogeria de l'Holocaust), cap a una xenofòbia cultural i/o identitària, que ha calat molt més entre les classes populars.

Aquesta xenofòbia d'identitat genera debat a diari entre els qui pateixen les conseqüències d'unes polítiques assistencialistes que, en aquests moments, no poden fer front a l'enorme quantitat de demanda de recursos socials. És en aquest moment quan apareix el discurs fàcil del feixisme d'assenyalar el més dèbil, que és el darrer en arribar, l'estranger, i fer creure que aquest suposa una competència per a aquests recursos.

En aquest camí, d'introduir a bars, mercats i diversos centres de reunió el debat sobre el creixent problema social i assenyalant la persona immigrada com a causant de tots els mals, el feixisme ha arrossegat tota la dreta i part de la socialdemocràcia, amb el perill de crear una fractura social i trencar la convivència pacífica entre els qui viuen i treballen en aquest país.

La població nouvinguda als Països Catalans manté una forta identificació amb la seva llengua d'origen, independentment de les seves característiques sociodemogràfiques, posició social i, fins i tot, temps d'estada al país. La llengua pròpia és, també, la que predomina en les relacions familiars i és transmesa i parlada amb els fills. El castellà és adquirit com a llengua vehicular en tots els grups socials. Per contra, hi ha un gran desconeixement del català en la majoria d'ells, excepte per part de les persones més ben ubicades en l'escala social. És en aquest sentit que l'Ajuntament, com a administració més propera a la ciutadania, té una tasca molt important: fer saber a la població nouvinguda que és crucial entendre i parlar el català per a la cohesió de la nostra societat.

Cal que tinguem una proposta en positiu, ja que el Principat té una experiència històrica en mestissatges de tota mena, i s'hi han generat moviments i idees que l'han fet un territori capdavanter en la lluita social per un món millor.

L'augment dels fluxos migratoris és inherent a la millora socioeconòmica del nostre país en aquestes últimes dècades. El procés és irreversible, i té com a resultat un societat més diversa i heterogènia.

Entenem que s'haurien d'haver evitat els 'guetos', però en aquests moments a Vilafranca ja n'hi ha. Cal que s'actui per minimitzar-ne els riscos i evitar una possible exclusió social, la qual cosa podria dur a situacions com les de les *banlieues* franceses, sobretot actituds de rebot protagonitzades per les segones generacions; és a dir, persones que ja han nascut aquí i es continuen sentint ciutadans de segona.

L'actual crisi sistèmica del capitalisme ha fet palès que el ja pobre sistema públic de benestar ha fet aigües, i quan ha crescut la demanda per a accedir als serveis públics, s'ha evidenciat que aquests són insuficients, bàsicament perquè no s'hi ha apostat d'una manera ferma.

La CUP ha de fer molta feina pedagògica per tal d'eliminar, sobretot entre les capes amb més dificultats econòmiques i que requereixen més recursos socials, la idea de competència amb la població migrada.

Cal que assenyallem els veritables responsables de la manca de recursos públics: aquells que no han apostat per les polítiques socials, el repartiment de la riquesa i el treball durant els anys de bonança econòmica.

Propostes:

- L'Ajuntament ha de treballar amb els col·lectius de població nouvinguda, i fer entendre la importància de conèixer el català com a vehicle cohesionador; i per tant, facilitar que es matriculin a un curs de català.
- Incentivar les associacions de la vila de tots els àmbits a treballar el fet migratori des de les seves activitats quotidianes. A través del teixit associatiu es pot trencar el prejudici xenòfob i el 'gueto' que sovint impedeix el procés d'integració.

- Proposar la relació directa entre les associacions d'estrangers i els serveis públics, rebutjar els intermediaris lligats a les antigues formes de mediació social, ja siguin mossens, bisbes, imams o altres que pertorben la relació entre iguals, i generar un sentit civil de la vida pública de les persones on la igualtat de drets sigui garantida.
- Enfortir el paper de l'escola pública perquè faci participar els infants i les seves famílies en la construcció del país, i els faci conscients de la importància que aquesta apropiació té en el desenvolupament de les seves vides socials
- Engregar un programa d'integració amb fills de la migració assentada, fent-los partícips i conscients del seu rol de peça clau entre les arrels i el futur del seu país, procurant formar-los com a activistes de la democràcia i el respecte als altres.